

PIRMDIENA, 2009. GADA 23. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2009. gada 12. novembrī.

2. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Vispirms es vēlos izteikt cerību, ka mūsu darbs kopā ar citām Eiropas iestādēm, īstenojot Lisabonas līgumu, kas stāties spēkā pēc nedēļas, noritēs gludi. Es nepārtraukti strādāju pie šā jautājuma un sazinos gan ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, gan ar premjerministru, kurš pārstāv Zviedrijas prezidentūru. Es arī vēlos atkārtot, ka Eiropas Parlaments var sākt Komisijas locekļu kandidātu uz klausīšanu. Mēs esam tam sagatavojušies, un es esmu arī informējis abas iestādes — Padomi un Komisiju (proti, Komisijas priekšsēdētāju).

Nākamnedēļ, 1. decembrī, tiks atzīmēta Pasaules AIDS diena. Ir svarīgi, lai mēs ne tikai šajā dienā, bet vienmēr pieminētu šīs briesmīgās slimības upurus. Upuru piemiņa un zināšanas par šo slimību var veicināt jaunu saslimšanas gadījumu mazināšanos.

Pēc divām nedēļām, 10. decembrī, tiks atzīmēta 61. gadadiena kopš ANO Ģenerālā asambleja pieņēma un proklamēja Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju. To pieņēma Otrā pasaules kara notikumu rezultātā. Jāuzsver, ka deklarācija tika pieņemta vienprātīgi. Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju var uzskatīt par ANO pirmo nozīmīgo sasniegumu cilvēktiesību aizsardzības jomā. Es vērsu jūsu uzmanību uz šo nozīmīgi datumu, jo šī joma Eiropas Parlamentam pamatoti ir viena no vissvarīgākajām. Mums tas vienmēr ir jāatceras.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

4. Deputāta imunitāte (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

6. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

7. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

10. Lūgumraksti (sk. protokolu)

11. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi (sk. protokolu)

12. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

13. Darba kārtība (sk. protokolu)

14. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dāmas un kungi! Es gribētu vērst jūsu uzmanību uz Lisabonas līgumā ietvertu Pamattiesību hartu attiecībā uz cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Eiropas Padome patlaban izstrādā jaunu diskriminācijas novēršanas regulas projektu, un es vēlos uzsvērt trīs aspektus. Pirmkārt, saskaņā ar šo hartu nevienam nedrīkst tieši vai netieši diskriminēt tāpēc, ka viņa aprūpē ir bērns vai ģimenes loceklis ar īpašām vajadzībām. Otrkārt, apdrošinātāji turpmāk vairs nevarēs atteikties apdrošināšanas polisi cilvēkiem ar ģenētiskiem traucējumiem vai invaliditāti. Treškārt, Eiropas Savienības iestāžu un Kristīgo demokrātu veicinātajās tiesībās ļoti liela nozīme piešķirta cilvēku ar īpašām vajadzībām dzīves kvalitātes uzlabošanai. Es gribētu pievērst deputātu uzmanību visiem šiem aspektiem, jo vēlos lūgt jūsu atbalstu, lai šajā nedēļā izveidotu Apvienoto grupu invaliditātes jautājumos.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienība, kurā viena septītā daļa iedzīvotāju pieder mazākumtautībām, var lepoties ar plašajām garantijām šo iedzīvotāju tiesību ievērošanai. Te jāuzsver Eiropas Savienības devīze — vienoti daudzveidībā. Mēs visi zinām, ka par demokrātijas patiesumu var spriest pēc attieksmes pret mazākumtautībām. Lisabonas līgums nepārprotami uzliek saistības ievērot mazākumtautību pārstāvju tiesības, un Pamattiesību harta aizliedz jebkādu diskrimināciju etniskās izcelsmes dēļ vai saistībā ar piederību mazākumtautībai.

Diemžēl Eiropas Savienībā ir valstis, kuras, lai gan tās šajā jomā ir uzņēmušās starptautiskās juridiskās saistības, joprojām virzās asimilācijas virzienā, apzināti īstenojot politiku, kas pilnībā atņem mazākumtautībām to nacionālo identitāti. Lietuva ir viena no šādām valstīm, un tajā jau vairāk nekā 20 gadus pilsoņi tiek diskriminēti dažādās dzīves jomās. Tas notiek ne vien plānveidīgi, bet, kopš iestāšanās Eiropas Savienībā, tas notiek pat pastiprināti. Piemēram, ar Lietuvas Konstitucionālās tiesas nolēmumu poļu uzvārdi jāraksta tikai lietuviešu transkripcijā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Komisija 14. oktobrī publicēja ikgadējo ES paplašināšanās stratēģijas dokumentu. Šajā dokumentā Komisija sniedz novērtējumu par Rietumbalkānu valstu un Turcijas panākto progresu pasaules ekonomikas krīzes laikā un par nopietnajām problēmām, ar kurām šīm valstīm nāksies saskarties tuvākajā nākotnē.

Savā īsajā runā es, būdams Eiropas Parlamenta delegācijas loceklis ES un Turcijas Apvienotajā parlamentārajā komitejā, vēlos mudināt Turciju turpināt centienus īstenot reformu, kuras mērķis ir šīs valsts pilnīga demokratizācija un konfliktu ar kaimiņvalstīm ātra atrisināšana. Pievienošanās sarunas ir sasniegušas beigu posmu, un tas nozīmē, ka Turcijai ir jāvelta lielākas pūles, lai izpildītu kritērijus dalībai ES. Izredzēm iestāties ES ir jābūt kā pamudinājumam demokrātijas stiprināšanai un cilvēktiesību ievērošanai, kā arī turpmākai valsts modernizācijai un Eiropas Savienības standartu sasniegšanai.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pasaulē ik pēc sešām sekundēm no bada mirst kāds bērns, un to cilvēku skaits, kuri cieš no nepietiekama uztura, jau sasniedzis vienu miljardu.

Šī ļoti nopietnā situācija tika nosodīta G20 augstākā līmeņa sanāksmē Pitsburgā, kas notika septembrī. Šajā sanāksmē tika paziņots par 20 miljardu ASV dolāru piešķiršanu lauksaimniecības atbalstam jaunattīstības valstīs. Starp citu, tieši to pašu paziņoja G8 augstākā līmeņa sanāksmē Akvilā.

Tomēr Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas augstākā līmeņa sanāksmē par nodrošinātību ar pārtiku, kas notika 16. novembrī Romā, situācija bija pilnīgi atšķirīga — paredzētie pasākumi netika ratificēti, jo gandrīz visas G8 valstis tos noraidīja. Tāpēc nav pārsteigums, ka šajā dokumentā, kurā ietverti aptuveni četrdesmit panti, nav uzrādīti precīzi skaitļi, pat ne tie 44 miljardi ASV dolāru, kuri saskaņā ar PLO apgalvojumu ik gadu ir vajadzīgi nabadzīgāko valstu lauksaimniecības sistēmu atbalstam.

Galīgās deklarācijas autori tikai vārdos atzīst G8 locekļu — proti, to, kas piedalījās Akvilas sanāksmē — šajā saistībā doto solījumu. Tādēļ es izsaku nožēlu par šādiem dubultstandartiem un šaubos, vai G20 spēs īstenot šos pasākumus. Kā mēdza teikt slavenais franču komiķis *Pierre Dac*: „Vajadzīga bezgalīga pacietība, lai mūžam gaidītu to, kas nepienāks nekad”.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). - (ES) Priekšsēdētāja kungs! Situācija Rietumsahārā ir ļoti nopietna. Brīdinājumi, kurus izteikusi cilvēktiesību novērošanas institūcija Astūrrijā, kas ir mans reģions, un vairākas citas organizācijas, ir pelnījuši, lai tos nopietni ņemtu vērā. Septiņi ieslodzītie gaida militārās tiesas procesu par savu ģimeņu apciemošanu Tindufā, cilvēkus apcietina politiskās pārliecības dēļ, notiek spīdzināšanas, cilvēki pazūd bez vēsts, un mieru mīlošo *Aminatou Haidar*, kura ir A. Saharova balvas kandidāte un kuru dēvē par Sahāras Indiru Gandiju, teritoriju okupējusi vara ir izraidījusi no valsts. Starptautiskajās tiesībās tāds gadījums vēl nav bijis.

Malmström kundze, Eiropas Komisijas loceklī, jaunie Padomes vadītāji — Eiropas Savienībai ir jāiesaistās, lai sniegtu atbalstu šiem ārkārtīgi apspiestajiem iedzīvotājiem. Berlīnes mūra krišanas 20. gadadienā mēs vērojam, kā netālu no mums šķēršļus brīvībai rada jauns mūris.

Ieklausīsimies *Aminatou*! Glābsim viņas dzīvību!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Pēdējo nedēļu laikā mēs atkal esam saņēmuši ziņojumus par Baltijas jūras slikto stāvokli. Tāpēc arī šodien man jāsaka pāris vārdi šajā saistībā, jo pagājušajā nedēļā notika samierināšanas procedūra starp Parlamentu un Padomi par 2010. gada budžetu. Budžetā ir ietverti papildu 20 miljoni eiro, kurus Parlaments vēlējās novirzīt Baltijas jūras stratēģijai, un tas ir iepriecinoši.

Tādēļ es noteikti gribu atgādināt Komisijai, ka mums ir vajadzīgs juridiskais pamats Baltijas jūras stratēģijai, lai mēs tos faktiski varētu īstenot praksē, un līdzekļiem, kuri rezervēti, lai tie būtu faktiski izmantojami. Kā jau tika minēts, pagājušo nedēļu laikā saņemtie ziņojumi liecina, ka ir steidzami jārikojas. Mums ir daudz darāmā, kas jāpaveic ātri. Tāpēc es ceru, ka mēs visi uzrotīsim piedurknes un jau drīz sāksim rīkoties. Ir jārikojas ne vien mums, bet arī Komisijai, Padomei un pārējām iesaistītajām pusēm.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ceturtdien es biju Tunisā, lai piedalītos tiesas procesā pret dzejnieku un rakstnieku *Taoufik Ben Brik*, kuru Tunisijā apsūdz par neskaidriem vispārējo tiesību pārkāpumiem, lai gan tāpat ir skaidrs, ka šī lieta ir baltiem diegiem šūta. Kopš 25. oktobrī notikušajām „vēlēšanām” Tunisijā, cilvēktiesību aizstāvju aizskaršanas un pret viņiem vērstas vardarbības gadījumu skaits ir sasniedzis līdz šim nepieredzēti augstu līmeni; varu to apgalvot, jo labi pazīstu šo valsti.

Nav šaubu, ka 25. oktobrī prezidents *Ben Ali* saprata, cik ļoti Tunisijas iedzīvotāji ir neapmierināti ar savu vadoni; vēstniecības un Eiropas Komisija, kurai diemžēl nav politiskas vīzas šādu tiesas procesu apmeklēšanai, izrāda pilnīgu neieinteresētību šajā lietā.

Manuprāt, šodien mums ir jāievieš skaidrība. Neglābjot nelaimē nonākušos, mēs esam vainojami mūsu tiesiskā pienākuma nepildīšanā. Kas liedz vēstniecībām un Eiropas Komisijai, ņemot vērā ES un Tunisiju saistošos nolīgumus un savstarpējās apņemšanās, bargi izjautāt *Ben Ali* kungu par viņa rīcību, kura ir pretrunā šīm saistībām?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Tirdzniecības nolīgums, kurš 4. novembrī tika noslēgts starp Eiropas Savienību un Izraēlu un kura mērķis ir liberalizēt tirdzniecību ar lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem un zivju un zivsaimniecības produktiem, ir nepieņemams dažādu iemeslu dēļ, kurus mēs šeit uzskaitīsim.

Pirmkārt, tas ir nepieņemams, jo tas ir saskaņots ar neolīberālo politiku, kura saasina pašreizējo ekonomisko un sociālo krīzi, it īpaši lauksaimniecībā un zivsaimniecībā, un šis fakts ir īpaši nopietns, ja šāda politika tiek veicināta, slēdzot nolīgumu ar valsti, kura pārkāpj starptautiskās tiesības un Palestīnas iedzīvotāju pamattiesības; valsti, kura nepilda miera plānā noteiktās saistības, turot Gazu aplenkumā, ceļot jaunas apmetnes, turpinot mūra celtniecību un izraidot palestīniešus no Jeruzalemes. Tā ir valsts, kura pastiprināti turpina pārkāpt cilvēktiesības un starptautiskās humānās tiesības.

Mēs nosodām un iebilstam pret šādu nolīgumu, kurā tiks ietverta tirdzniecība ar produkciju, kura saražota palestīniešu teritorijās uzceltajās izraēļu apmetnēs, uzsverot Eiropas Savienības nenoliedzamo un nepieņemamo sadarbību ar Izraēlu, ņemot vērā iepriekš minētos nopietnos pārkāpumus.

Mēs vēlamies paust pilnīgu solidaritāti ar palestīniešu tautu un iestājamies par viņu tiesībām veidot brīvu, neatkarīgu un suverēnu valsti.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Krievijas trimdinieks Pāvels Stroilovs nesen publicēja atmaskojošu informāciju par Lielbritānijas Leioristu partijas sadarbību ar Padomju Savienību aukstā kara laikā.

Padomju arhīvu dokumentos norādīts, ka pagājušā gadsimta astoņdesmitajos gados opozīcijas vadītājs Neil Kinnock ar slepeno aģentu palīdzību sazinājās ar Mihailu Gorbačovu, lai noskaidrotu, kā Kremlis reaģētu, ja leiboristu valdība pārtrauktu īstenot „Trident” kodolraķešu programmu. Ja Gorbačova kungam iesniegtais ziņojums ir patiess, tas nozīmē, ka lords N. Kinnock ir sazinājies ar vienu no Lielbritānijas ienaidniekiem, lai iegūtos apstiprinājumu savas partijas aizsardzības politikai un, ievēlēšanas gadījumā, — Lielbritānijas aizsardzības politikai.

Ja šis ziņojums ir patiess, lords N. Kinnock būtu vainojams valsts nodevībā. Lielbritānijas varas iestādēm ir jāveic visaugstākā līmeņa izmeklēšana attiecībā uz pieejamajiem dokumentiem, un lordam N. Kinnock ir jādod iespēja sniegt paskaidrojumu par šiem padomju laika dokumentārajiem pierādījumiem.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Ir skumji, ka politika, kura attaisno balsstiesību nepiešķiršanu mazākumtautībām, joprojām var radīt šķēršļus nākamajam integrācijas procesa posmam. Es vēlos pateikties priekšsēdētājam par viņa veikumu, lai atjaunotu normālu situāciju Slovēnijā. Valodas likums ir tikai viens šāds apbēdinošs neliels elements. Otrs piemērs bija Čehijas gadījums. Čehijas valsts vadītājam, pat neņemot vērā Lisabonas līgumu, ir jāzina, ka Beneš dekrēti radās, piemērojot kolektīvās vainas principu, un Pamattiesību hartas spēkā stāšanās nav padarījusi tos nelikumīgus; patiesībā tie joprojām ir pretrunā vairāk nekā sešiem Eiropas tiesību aktiem. Mēs esam pārliecināti, ka Lisabonas līguma un ES nākotni nenoteiks tāds Otrā pasaules kara mantojums kā kolektīva balsstiesību nepiešķiršana, bet gan mazākumtautību tiesību nodrošināšana saskaņā ar Eiropas parasto praksi kultūras autonomijas garantēšanā.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Mēs 20. novembrī atzīmējam 20. gadadienu kopš ANO pieņēma Konvenciju par bērnu tiesībām.

Šī ir arī sadarbības grupas „Ģimene un bērnu aizsardzība” izveidošanas gadadiena. Problēmas, ar kurām saskaras Eiropas Savienība — piemēram, demogrāfija, darba un ģimenes dzīves līdzsvars, rūpes par tiem, kas atkarīgi no palīdzības, sociālā integrācija, nabadzības apkarošana gan attiecībā uz ģimenēm, gan uz bērniem, un paaudžu solidaritātes politika — ir jārisina, ņemot vērā to ģimeņu organizāciju īpašo pieredzi, kuru mērķis ir bērnu interešu aizsardzība.

Konvencijā par bērnu tiesībām norādīts, ka bērnam, lai viņš varētu pilnīgi un harmoniski attīstīties kā personība, jāaug ģimenē, laimes, mīlestības un izpratnes atmosfērā. Sadarbības grupa „Ģimene un bērnu aizsardzība” Parlamentā darbojas kā visu politisko grupu plurālistisko viedokļu uzklaušanās platforma. Es aicinu visus deputātus atbalstīt šo grupu savās politiskajās partijās. Tas ļaus arī turpmāk saglabāt Parlamenta svarīgumu un lietderīgumu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Rumāņu kopienas situācija Itālijā rada aizvien lielākas bažas. Eiropā jau ir labi zināmi centieni atsevišķu likumpārkāpēju dēļ vainot visu kopienu. Rumāņiem ik dienas nākas saskarties ar pieaugošajām problēmām, kā arī ar draudiem un iebiedēšanu.

Minēšu tikai dažus piemērus. Presē nesen bija publicēts raksts par acīmredzamas diskriminācijas gadījumu. Kāda Itālijas telekomunikāciju un interneta pakalpojumu uzņēmuma direktors ieteica saviem darbiniekiem neslēgt līgumus ar Rumānijas pilsoņiem. Vēl viens piemērs ir rumāņu izcelsmes bērns, kurš bija guvis traumu, bet neviena no Mesīnas pilsētas slimnīcām nevēlējās viņu uzņemt. Viņš nomira ceļā uz Katāniju. Tie ir tikai daži īpaši gadījumi. Tomēr rumāņi Itālijā gandrīz ik dienas sastopas ar līdzīgiem atstumšanas gadījumiem.

Es uzskatu, ka mums ir ES līmenī nepārprotami jābrīdina Itālijas valdība, lai tā pārtrauc rumāņu izcelsmes imigrantu diskrimināciju.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlējos runāt par Eiropas struktūrfondu piešķiršanas nozīmi tādiem reģioniem kā Velsa laikposmā pēc 2013. gada, tomēr man jāatbild uz Batten kunga izteicieniem par izcilo Lielbritānijas politiķi un bijušo Eiropas Komisijas komisāru. Manuprāt, šādas personas apsūdzēšana valsts nodevībā ir, maigi sakot, Parlamenta deputāta necienīga, un Batten kungam vajadzētu par to kaunēties. Es vēlētos lūgt viņu atsaukt savus vārdus, un, ja viņš to nedarīs, es uzskatu, ka jums, priekšsēdētāja kungs, ir jālūdz viņu to izdarīt.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Parlamentam drīz būs iespēja uzklaut kandidāti Augstās pārstāves ārpolitikas un drošības politikas jautājumos amatam.

Tas būs pārbaudījums arī mums pašiem un norāde par to, vai Eiropa var panākt ietekmi Tuvo Austrumu miera procesā, kā arī atbilde uz jautājumu, vai Eiropas Savienībai būs liela nozīme šo problēmu risināšanā. Līdz šim mēs neesam guvuši lielus panākumus, un mans kolēģis, kurš uzstājās iepriekš, to sīki izklāstīja.

Šajās dienās vardarbības apburtais loks Tuvajos austrumos turpinās. Vispirms *Hamas* teroristi izšauj raķetes, pēc tam Izraēla dod nesamērīgu pretsparu, un atkal ir grūti atšķirt civilos zaudējumus no militārajiem.

Es uzskatu, ka mēs nedrīkstam ne uz mirkli atslābināt Tuvo Austrumu miera procesam vēltos centienus.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Afganistānā karo un iet bojā karavīri no Apvienotās Karalistes un no daudzām citām Eiropas valstīm. Mums apgalvo, ka mērķis ir saglabāt mūsu valsts drošību, novēršot *al-Qaeda* atgriešanos, vai aizsargāt demokrātiju, vai apkarot narkotikas, vai sniegt atbalstu Pakistānai, vai aizstāvēt sieviešu tiesības. Tomēr mani šie apgalvojumi vairs nepārliecina. Trūkst skaidras politiskās stratēģijas, un es nesaprotu, kā vārdā iet bojā mūsu karavīri. Es baidos, ka tas nenodrošina mums drošību, un mūsu klātbūtne palielina draudus, ļaujot islāmistu ekstrēmistiem mūs atainot kā ārvalstu iebrucējus, kuri pilsoņu karā atbalsta valdību, ko veido militāro grupējumu līderi un narkotiku baroni. Mūsu rīcība sekmē radikālo, pret rietumiem vērsto islāmisko uzskatu vairošanu. Mums ir vajadzīga diplomātiska stratēģija; mums ir jārūnā ar talibiem, jāveicina samierināšana un jācenšas paplašināt pašreizējās valdības sastāvu, kā arī jābūt gataviem izvest savus karavīrus no Afganistānas zemes.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā jūs zināt, 2009. gada oktobrī tika panākta vienošanās starp Beļģiju un *GDF Suez*. Tā paplašina un nostiprina *GDF Suez* monopolstāvokli līdz 2025. gadam. Tas ir pretrunā liberalizācijas politikai. Šī vienošanās arī ietver lēmumu, kas apstiprinās kodolenerģijas monopolu un ievērojami sarežģīs plānus attiecībā uz atjaunojamo enerģiju un ar to saistītajām darba vietām.

Man tiešām jābrīnās, dzirdot, ka regulators, kuram vajadzētu būt neatkarīgam, uztic tirgus uzraudzību un cenu noteikšanu uzraudzības komitejai, kurā darbosies *GDF Suez*. Es ceru, ka Komisija reaģēs uz šo situāciju, kurā šogis vienlaikus ir uzraudzītājs un uzraugāmais.

Tādēļ es ceru uz Komisijas reakciju, it īpaši, tuvojoties Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei, kurā enerģētikas jautājums, it īpaši atjaunojamā enerģija, būs viens no pamatjautājumiem. Es ceru, ka Komisija nodrošinās, lai Beļģijā netiktu īstenots tā saucamais *pax electrica*, kura galvenais mērķis ir spēcināt *Electrabel* *GDF Suez* monopolstāvokli.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs! Rīt desmitiem tūkstoši valsts sektora darbinieku Īrijā uzsāks streiku. Slikti apmaksātajiem ierēdņiem, medmāsām, skolotājiem un pašvaldību darbiniekiem ir apnicis, ka viņus tur par grēkāžiem Īrijas un pasaules kapitālisma krīzē, liekot maksāt par šo krīzi, kurā viņi nav vainojami.

Es vēlos, lai Eiropas Parlaments paustu atbalstu šiem strādājošajiem, kuri rīt sāks streiku. Īrijas valdībai nav demokrātisku pilnvaru, lai īstenotu šādu nežēlīgu samazināšanas plānu. Es mudinu Īrijas strādājošos pagarināt šo protesta akciju, gāzt šo nedemokrātisko valdību, pieprasīt vispārējas vēlēšanas un ļaut tautai izdarīt izvēli.

Īrijas gadījumā arī ES Padome un Komisija ir vainojamas šādu nežēlīgu samazinājumu pieprasīšanā. Šo iestāžu uzticamība šonedēļ ir mazinājusies vēl vairāk, jo starp Eiropas Tautas partiju un sociāldemokrātiem tika panākta ciniska vienošanās attiecībā uz prezidentūru, un par Augsto pārstāvi ārlietās tika izvirzīta sieviete, kura nekad nav bijusi tautas ievēlēta, bet ieguva jauno amatu, jo tika iecelta šajā feodālisma atlieku Parlamentā tāpēc, ka bija Lielbritānijas Leiboristu partijas uzticamības persona.

Ir skaidrs, ka strādājošie visā Eiropā būs spiesti par sevi cīnīties paši, nevis paļauties uz šo neoliberālo Parlamenta vairākumu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Viena septītā daļa Eiropas iedzīvotāju pieder etniskajām mazākumtautībām. Tomēr Eiropā autohtono mazākumtautību aizsardzība netiek uzskatīta par prioritāti. Kamēr Brisele nenogurstoši atņem dalībvalstīm visdažādākās pilnvaras, Komisija, apgalvojot, ka tā nevēlas iejaukties iekšējās lietās, ir paziņojusi, ka konflikti mazākumtautību starpā ir attiecīgo dalībvalstu kompetencē. Eiropā trūkst vienotas pieejas. Starptautisko tiesību noteikumi katrā dalībvalstī tiek piemēroti atšķirīgi.

Piemēram, Francijā etniskās mazākumtautības netiek atzītas, un Slovēnijā AVNOJ lēmumi joprojām ir pretrunā starptautiskajām tiesībām. Savukārt Austrijā slovēņu minoritātei ir daudz iespēju pilnveidoties. Manuprāt, šīs acīmredzamās pretrunas liecina, ka ir vajadzīgi Eiropas tiesību akti par etniskajām grupām. Ja Eiropa vēlas aizsargāt vēstures gaitā izveidojušos etnisko daudzveidību, ir svarīgi izstrādāt starptautiski saistošus Eiropas tiesību aktus par etniskajām grupām, ietverot arī autohtonās mazākumtautības. Tā būtu iespēja ES pierādīt, ka tā atbalsta nacionālo daudzveidību Eiropā ne vien vārdos, bet arī darbos.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šā gada 9. novembrī Berlīnē — 20. gadadienā kopš Berlīnes mūra krišanas — notika ceremonijas par godu Vācijas atkalapvienošanai. Turklāt tās arī

apliecināja, ka Centrāleiropa un Austrumeiropa ir izvēlējušās ceļu uz brīvību un demokrātiju, un iezīmēja beigas ne vien Vācijas, bet arī visas Eiropas sadalījumam divās daļās.

Berlīnes mūra nojaukšana bija beigu posms, jo pārmaiņu process Centrāleiropā un Austrumeiropā sākās ar Polijas notikumiem un „Solidaritātes” izveidošanu *Lech Wałęsa* vadībā 1980. gada augustā. Atcerēsimies arī 1956. gada demonstrācijas par brīvību Ungārijā, protestus, kas notika jūnijā Poznaņā, 1968. gada notikumus Čehoslovākijā un kuģubūves strādnieku streiku Gdaņskā 1970. gadā.

Daudzi cilvēki dažādās valstīs bija iesaistījušies opozīcijā un cīnījās par brīvību un cieņu. Daži no viņiem par to atdeva savas dzīvības. Cienīsim un godāsim viņus. Atcerēsimies arī politiķus, kuri izrādīja lielu izdomu un apņēmību brīvības, demokrātijas un tirgus ekonomikas veidošanā.

Priekšsēdētājs. – Godātie kolēģi, es pārtraucu vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem, lai sniegtu paziņojumu.

15. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – *David Martin* kungs neieradīsies laikā lidojuma aizkavēšanās dēļ. Tādēļ es vēlos lūgt Parlamenta piekrišanu, ka viņa ziņojums par izmaiņām Reglamentā, kurš mums ir ļoti svarīgs, tiek aplūkots kā pēdējais darba kārtības punkts šovakar. Tās ir izmaiņas darba kārtībā, nevis plenārsēdes saturā. Būtu labi, ja mēs piekristu šīm izmaiņām, jo referentam ir jāpiedalās debatēs.

Tā kā formāli šīs ir izmaiņas darba kārtībā, mans pienākums ir lūgt Parlamenta piekrišanu, un es ceru, ka būsīm par to vienojušies.

(Parlaments pieņēma priekšlikumu)

16. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem (turpinājums)

Priekšsēdētājs. – Mēs turpinām vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Notiekot klimata pārmaiņām un globālai sasilšanai, ir skaidrs, ka mums ir jāsamazina siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas un jātaupa enerģija. Šajā jomā ES ar lielākiem vai mazākiem panākumiem vienmēr ir centusies rādīt priekšzīmi. Reizēm vērojami acīmredzami centieni, cīnoties ar problēmām, zaudēt arī lietderīgo, kā tas notiek, piemēram, tā saucamās Ekodizaina direktīvas gadījumā.

Manā vēlēšanu apgabalā darbojas ļoti veiksmīgs uzņēmums *Austria Email AG*, kurš ražo elektriskos apkures katlus. Austrijā tas ir īpaši praktiski un noderīgi, jo lielākā daļa elektrības tiek saražota hidroelektrostacijās, un tādējādi tā ir videi nekaitīga enerģija.

Šobrīd šķiet, ka Ekodizaina direktīva aizliegs šādu apkures katlu turpmāku izmantošanu, un to vietā cilvēki būs spiesti izmantot gāzes ūdens sildītājus vai gāzes plīti, kas, manuprāt, ir nesaprātīgi, jo gāzes ierīces ir videi kaitīgākas nekā šie apkures katli. Turklāt Austrijā patlaban ir apdraudētas aptuveni 400 darbavietas.

Tas nebija mūsu centienu mērķis. Tā ir negatīva attīstība. Ja mēs vēlamies aizsargāt vidi, mums ir jāpieņem saprātīgi, izdevīgi un, galvenais, piemēroti pasākumi. Tomēr mēs nedrīkstam riskēt ar darbavietām tāda produkta labā, kurš nešķiet īpaši lietderīgs.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Televīzijas kanāls *Euronews* ir vērā ņemams logs uz pasauli, un es esmu ļoti iecienījusi šo kanālu, bet mani nereti pārsteidz tajā pārraidīto reklāmu saturs.

Šorīt, ieslēdzot televizoru, es redzēju Maķedonijas reklāmu. Vai zināt, kas tajā bija teikts? „Nodokļu paradīze uzņēmējiem, vidējā alga 370 eiro, 10 % ienākumu nodoklis” utt.

Ja Maķedonija šādi domā pieteikt sevi dalībai Eiropas Savienībā, un, ja es pajautātu saviem vēlētajiem: „Vai jūs vēlaties, lai Maķedonija pievienotos ES?”, — esmu pārliecināta, ka tas nedarbosies. Vai ir pieļaujami, ka laikā, kad mēs Eiropā diskutējam par ārzonām un cīnāmies pret sociālo dempingu, šādas reklāmas kļūst par logu uz sociālu Eiropu? Es tā nedomāju.

Tāpat es brīnos par Irānas reklāmu; zinot, ka tur joprojām tiek pieļauta publiska nomētāšana ar akmeņiem, mēs ļaujam reklamēt šo „brīnumjauko” valsti.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Mēs visi esam dzirdējuši par plūdiem Īrijā, kas notika šajā nedēļas nogalē, nodarot ievērojamus postījumus daudziem mājokļiem, uzņēmumiem, lauksaimniecībām, ceļiem un ūdensapgādes sistēmām. Atjaunošanas darbu izmaksas, lai gan par tām vēl ir pārāgi spriest, reģionā varētu lēst ap 500 miljoniem eiro. Tomēr, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus cīņai ar šādiem plūdiem un nodrošinātu, ka tie vairs neatkārtojas, būtu vajadzīgi miljardi.

Šķiet, ka Eiropas Solidaritātes fonds varētu būt pārāk ierobežojošs šādu situāciju risināšanā. Tomēr es joprojām ceru, ka pieteikums tiks izskatīts, bet, ja tas nenotiks, es pieļauju, ka reģionālais pieteikums varētu tikt izskatīts pozitīvi, jo cietusi ir gan valsts ziemeļu, gan rietumu, gan dienvidu daļa. Šajos briesmīgajos plūdus ir cietuši daudzi cilvēki manā vēlēšanu apgabalā, tostarp *Galway, Mayo, Clare, Leitrim* un *Roscommon*, kā arī Īrijas dienvidu daļā. Es lūdzu Komisiju pragmatiski un nekavējoties sniegt atbalstu.

(GA) Priekšsēdētāja kungs, pateicos par doto iespēju izvirzīt šo svarīgo jautājumu par plūdiem manā valstī.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Nesen notikušajā traģēdijā, kuru izraisīja viesuļvētra „Ida”, kas piemeklēja Salvadoru laikposmā no 6. līdz 8. novembrim, gāja bojā apmēram 200 cilvēku, vismaz 18 cilvēku pazuda bez vēsts, 15 000 cilvēku zaudēja savus mājokļus, tika izpostītas 80 skolas, iznīcinātas lauksaimniecības kultūras un tāda būtiska infrastruktūra kā ielas, elektroapgādes tīkli, ūdensapgādes iekārtas, komunikācijas un veselības aprūpes iestādes.

Ņemot vērā, ka Salvadora ir viena no Centrālamerikas valstīm, kuru visvairāk skārušas ekonomikas un sociālās grūtības, Eiropas Savienībai ir obligāti jāsniedz būtisks atbalsts, lai novērstu dabas katastrofas radīto sociālo sajukumu. Salvadoras valdība lēš, ka, ņemot vērā valsts neaizsargātību pret šādām dabas katastrofām, atjaunošanas darbiem un rekonstrukcijas un riska mazināšanas plāna īstenošanai būs vajadzīgs vairāk nekā viens miljards eiro. Tādēļ tā lūdz Eiropas Savienību piešķirt ārkārtas gadījumiem paredzētos līdzekļus, attiecīgi novirzot tai pieejamos fondus.

Tas ir lūgums, priekšsēdētāja kungs. Mēs lūdzam to darīt zināmu Eiropas Komisijai un Padomei.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Nopietnās problēmas saistībā ar īpašumtiesībām joprojām rada stresu, finanšu problēmas un sirdsēstus tiem daudzajiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, kuri ir ieguldījuši naudu īpašumos tādās valstīs kā Spānija, Bulgārija un Turcija. Tas notiek par spīti daudzu to Parlamenta deputātu saskaņotajiem centieniem, kuri strādā savu vēlētāju vārdā, un par spīti Parlamenta veiktajai ilgajai izmeklēšanai, kura, kā zināms, 2009. gada martā ar atzinīgi novērtēto *Auken* ziņojumu sasniedza kulminācijas punktu.

Es esmu saņēmis daudzu vēlētāju sūdzības par problēmām, kuras izraisījuši darījumi ar īpašumu visās minētajās valstīs. Ļoti daudz cilvēku saskaras ar gadījumiem, kad sarežģīto tiesību aktu attiecībā uz zonējumu un urbanizācijas politikas dēļ viņu īpašumi tiek atsavināti, neparedzot nekādu kompensāciju.

Es esmu ļoti noraizējies, ka ES nerīkojas noteiktāk, lai censtos risināt šo problēmu, lai gan visi ir vienprātis, ka tas ir Eiropas Savienības iedzīvotāju pamattiesību pārkāpums. Šādas rīcības likumība un morāle labākajā gadījumā ir apšaubāma un sliktākajā gadījumā — atklāj korumpētu pieeju pilsētu attīstībai.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pievienoties deputātu bažām attiecībā uz atšķirībām progresa ziņojumā par Turcijas virzību uz dalību Eiropas Savienībā un laikrakstā „*Wall Street Journal Europe*” nesen publicētajā rakstā, kurā teikts, ka Turcijas premjerministrs nesenās vizītes laikā Irānā apstiprināja — atbalstot Irānas viedokli —, ka Irānas kodolprogramma, viņa vārdiem sakot, ir izstrādāta tikai miermīlīgos un filantropiskos nolūkos. Šī atšķirība skaidri izpaužas arī tajā, ka Turcijas izturēšanās — piemēram, saistībā ar Sudānas prezidenta vizīti Stambulā 8.–9. novembrī — rada nopietnu problēmu. Tādēļ es būtu ļoti pateicīgs, ja deputāti šīs bažas ņemtu vērā.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienība gribētu būt demokrātiska savienība, kuru veido 27 demokrātiskas valstis, bet mums ir jāskatās uz lietām reāli. Tikai pirms dažiem gadiem Beļģijā valsts līmenī bija izvērtēti pasākumi, lai aizliegtu vienu no lielākajām politiskajām partijām. Apmēram tajā pašā laikā Vācijā notika nesekmīgs mēģinājums aizliegt partiju, pamatojoties uz valsts dienestu iesniegtajiem inkriminējošiem ziņojumiem. Ungārijā valsts līmenī notiek fiziska izrēķināšanās ar opozīcijas partijām, kuru locekļi tiek apcietināti un spīdzināti. Apvienotajā Karalistē valdošās partijas un opozīcijas līdera sponsorētas militāras vienības nežēlīgi apspiež oponentus vai pat rīko pret tiem vērstu bruņotus uzbrukumus.

Gandrīz visās Eiropas Savienības dalībvalstīs tiek ierobežota nevardarbīga vārda brīvība. Patiesi, Eiropas Savienība ieņem vadošo pozīciju mēģinājumos ar likumu ierobežot domāšanas veidu — dažādas tā sauktās fobijas.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā uzsāktās sarunas saistībā ar nolīgumu starp Eiropas Savienību un Turciju par nelegālo imigrantu atpakaļuzņemšanu, es gribētu norādīt, ka mums ir vajadzīgs, lai Turcija apņemtos sadarboties nelegālās imigrācijas izskaušanā. Atgādināšu Parlamentam, ka, ņemot vērā visus nelegālo imigrantu aizturēšanas gadījumus uz Eiropas Savienības robežām, 76,5 % aizturēšanas gadījumu ir notikuši uz Grieķijas robežas. Es labi zinu, ka sadarbība ar trešām valstīm — kā piemēru var minēt Itāliju un Lībiju, Spāniju un Maurītaniju — ir devusi jūtamus rezultātus. Tādēļ mums jāpanāk progress attiecībā uz atpakaļuzņemšanas nolīgumu; Turcijai ir jāsadarbojas ar *Frontex*, Grieķijas varas iestādēm un Eiropas Savienības iestādēm.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienība ir vienīgā starptautiskā misija, lai uzraudzītu, kā tiek īstenota augustā un septembrī noslēgtā vienošanās starp Krieviju un Gruziju. *Ashton* kundzes pienākums ir skaidri norādīt Krievijai, ka tai jāgarantē, lai ES misijai nekavējoties būtu piekļuve separātiskajām Gruzijas teritorijām.

Šodien Sanktpēterburgā no Francijas ieradās „Mistral” tipa helikopteru bāzes kuģis. Plāns pārdot Krievijai šo moderno karakuģi ir kā atalgojums Kremlim par Krievijas iebrukumu Gruzijā pagājušajā gadā. Krievijas flotes komandiera skatījumā šāds karakuģis 2008. gada augustā Krievijas flotei būtu jāvis īstenot misiju 40 minūšu nevis 26 stundu laikā. Šādā gadījumā prezidentam N. Sarkozī nebūtu bijis laika novērst V. Putina mēģinājumu okupēt Gruzijas galvaspilsētu.

Nodrošināt Krievijas floti ar modernāko NATO tehnoloģiju nozīmē uzņemties atbildību par Kremļa iedrošināšanu īstenot militāros plānus, jau sākot no septembra.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Kamēr mēs debatējam Strasbūrā, puse Korkas iedzīvotāju mājokļu manā vēlēšanu apgabalā Mansterā ir palikuši bez ūdensapgādes — un tas notiek 2009. gadā!

Korkas Universitātes koledža tika uz nedēļu slēgta, un daudzi manas *Alma Mater* studenti ir faktiski palikuši bez pajumtes. Nepieredzēti spēcīgo plūdu dēļ Korkā, Tiperarijā, Limerikā un it īpaši Galvejā veikalu īpašnieku, mājāsaimniecību un lauksaimnieku zaudējumi ir mērāmi simtiem miljonos eiro.

Pēc postošajiem plūdiem, kas 2002. gadā pārsteidza Centrāleiropu, Eiropas Savienība izveidoja solidaritātes fondu, lai palīdzētu dalībvalstīm, kuras cietušas tādu dabas katastrofu dēļ kā šie plūdi. Pēdējoreiz šādu palīdzību saņēma mūsu kolēģi Rumānijas ziemeļaustrumos. Noteikumi paredz, ka šo atbalstu var izmantot noteiktos gadījumos, ja notikušas ārkārtējas reģionālas katastrofas.

Es aicinu priekšsēdētāju J. M. Barroso un komisāru P. Samecki atsaucīgi izskatīt visus no Īrijas saņemtos pieteikumus fonda līdzekļu saņemšanai. Es īpaši aicinu Īrijas valdību steidzami sazināties ar Komisiju, lai iesniegtu pieteikumu. Ir būtiski, lai ES un Parlaments paplašinātu atbalsta piešķiršanu vairākām Īrijas kopienām, kuras cieš milzīgus zaudējumus.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Ungārijas ziemeļu daļas robežu darba meklējumos šķērso desmitiem tūkstoši cilvēku no Slovākijas, un vairāki tūkstoši jau ir pārcēlušies un iekārtojušies uz dzīvi Ungārijas ziemeļos, piemēram, *Rajka* un citos ciematos. Pateicoties izcilajai infrastruktūrai un Šengenas līgumam, viņi var strādāt Slovākijā un dzīvot Ungārijā. Tas ir lielisks piemērs Eiropas Savienības priekšrocībām.

Pētījumi liecina, ka Ungārijā dzīvojošie slovaki savā jaunizvēlētajā apvidū jūtas kā mājās, un vietējās varas iestādes patlaban apsver iespēju izveidot slovaku valodā runājošo bērnudārzus un skolas, pat tad, ja viņi nav Ungārijas iedzīvotāji, jo divvalodību Ungārijā uzskata par nozīmīgu vērtību.

Savukārt Slovākijā notiek tieši pretējais, un ungāru etniskā kopiena, kura šeit pastāv jau tūkstoš gadu, tiek izteikti diskriminēta attiecībā uz valodas tiesībām, jo ungāru valoda ir padarīta par otrās šķiras valodu un pakārtota oficiālajai valodai. Tas ir kauna traips visai Eiropas Savienībai.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu vērst Parlamenta uzmanību uz Direktīvā 2001/23/EK ietvertajiem noteikumiem par uzņēmumu īpašnieku maiņu.

Es vēlos par to runāt tāpēc, ka Itālijas uzņēmumu *Eutelia S.p.A.*, kurš darbojas telekomunikāciju un informācijas tehnoloģiju jomā, klienti uzskata par ļoti nozīmīgu; piemēram, tas sniedz pakalpojumus Itālijas Bankai,

Itālijas parlamenta deputātu palātai un Itālijas Senātam. Turklāt šis uzņēmums ir iesaistīts Šengenas projektā, — tāpat tā rīcībā ir konfidenciali dati.

Uzņēmums *Eutelia* 2009. gada maijā atbrīvojās no savas IT filiāles, nododot tās īpašumtiesības savam meitasuzņēmumam *Agile*, kura rīcībā bija tikai 96 000 eiro, ko izmaksāt saviem 2000 darbiniekiem. Pēc tam, 2009. gada oktobrī, 1192 darbinieki saņēma paziņojumu par darba līguma izbeigšanu. Par spīti tam šie cilvēki turpina strādāt. Turklāt jocīgi ir tas, ka manis pieminētie noteikumi tagad paredz īpašas prasības uzņēmējdarbībai attiecībā uz tiem, kuri iegādājas uzņēmuma daļu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir pilnīgi nepieņemami Vācijas Federatīvās Republikas veiktie pasākumi romu un citu mazākumtautību pārstāvju izraidīšanai uz Kosovu. Drīzumā gada laikā tiks izraidīti 2500 cilvēki. Šie pasākumi īpaši skar ne vien 10 000 romu tautības pārstāvjus, bet arī ēģiptiešus un askali mazākumtautību pārstāvjus.

Daudzi no šiem cilvēkiem Vācijā ir nodzīvojuši vairāk nekā desmit gadu, rodot patvērumu no pārvietošanas, vajāšanas un vardarbības. Cilvēki tiek izraidīti arī no Austrijas, Beļģijas, Ungārijas un Francijas. Es iebilstu pret šiem izraidīšanas pasākumiem, jo mazākumtautību, it īpaši romu, situācija Kosovā ir nepanesama. Bezdarba līmenis šajā grupā sasniedz gandrīz 100 %, un Kosovā nav iespējams nodrošināt šiem cilvēkiem apmierinošus izmitināšanas apstākļus. Viņiem ir iespēja dzīvot nometnē vai svina piesārņotajā Mitrovicā. Visbeidzot, es vēlos arī piesaukt Vācijas vēsturisko atbildību pret Otrā pasaules kara upuriem, tostarp romu un sinti tautību pārstāvjiem, kuri tika vajāti un sistemātiski nogalināti. Šajā gadījumā ir jāuzņemas zināma atbildība arī ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Es gribētu jūs brīdināt par bīstamu slimību, kas apdraud skuju kokus Eiropas Savienības mežos, proti, par priedes koksnes nematodi, kuras izcelsmes vieta ir Amerika. Nematode tika atklāta Setubalas reģionā Portugālē, un tā jau ir izplatījusies citos Portugāles un Spānijas apgabalos. Vienīgā efektīvā šīs slimības apkarošanas metode ir koku izciršana vai sadedzināšana.

Jānorāda, ka meži klāj 38 % Portugāles teritorijas, kurā dzīvo 400 000 zemes īpašnieku. Meži sniedz 14 % IKP, 9 % darbavietu ražošanas jomā un 12 % eksporta apjoma. Eiropas Savienības meži ir apdraudēti, tāpēc ir jāiejaucas, izstrādājot operatīvas rīcības plānu, lai novērstu to, ka šī slimība, kas patlaban ir ierobežota Ibērijas pussalas robežās, izplatās visā Eiropas Savienībā.

Operatīvās rīcības plānā ir arī jāparedz pietiekami līdzekļi, lai likvidētu šo problēmu, kas rada zaudējumus daudziem uzņēmumiem, liekot tos slēgt, un daudziem strādniekiem, atņemot viņiem iztiku. Eiropas Savienības pienākums ir rīkoties, lai atrisinātu šo problēmu.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Vispirms es gribētu ļoti asi iebilst pret mana kolēģa, deputāta no Austrijas, izteikumiem par mazākumtautību aizsardzību Slovēnijā. Slovēnijā ir augsti mazākumtautību aizsardzības standarti, un mēs tikai vēlamies, lai kaimiņvalstīs mītošajām slovēņu mazākumtautībām būtu tādas pašas tiesības.

Tagad es vēlētos pievērsties citam jautājumam. Šajā informācijas tehnoloģiju laikmetā informācija cilvēku starpā izplatās ļoti ātri. Jo satraucošāka ir ziņa, jo ātrāk tā izplatās, un tādējādi informācijas precizitāte paliek otrajā vietā. Visinteresantākais šajā kontekstā ir drukātās ziņas, kas ietekmē cilvēku veselību un diētu.

Pēdējo nedēļu laikā Slovēnijā ar e-pastu starpniecību tiek izplatīta kļūdaina informācija par *Codex Alimentarius* (Pārtikas kodekss). Eiropas Parlamenta deputāti šādos gadījumos var iesniegt jautājumus Eiropas Komisijai un nedēļām ilgi gaidīt eksperta atbildi. Tomēr mums ir jābūt spējīgiem rīkoties nekavējoties, jo kaitējums tiek nodarīts ļoti īsā laika posmā.

Tāpēc es ierosinu, lai Eiropas Komisija apsvērtu iespēju izveidot tiešsaistes informācijas portālu, kurā ikviens iedzīvotājs, kurš vēlas nepastarpināti sazināties ar Komisiju, varētu saņemt atbildi, ilgākais, trīs dienu laikā.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Lisabonas līguma stāšanās spēkā un Stokholmas programmas pieņemšana neapšaubāmi labvēlīgi ietekmēs Eiropas iedzīvotājus jaunajā brīvības, drošības un taisnīguma telpā.

Prognozes nākamajiem gadiem attiecībā uz nelegālo migrāciju un pārrobežu noziegumiem liecina, ka palielināsies migrantu pieplūdums, tostarp uz Eiropas Savienības austrumu robežas. Šajā gadījumā es runāju par Moldovas Republiku. Sekojot politisko pārmaiņu vēsmām, šī valsts ir skaidri apliecinājusi vēlmi iestāties

Eiropas Savienībā, tomēr patlaban tā ir ekonomiski neaizsargāta. Tā ir arī samazinājusi spējas pārvaldīt tādas problēmas kā migrācija un likumpārkāpumi uz valsts robežas. Lai stiprinātu savas ārējās robežas un radītu drošības zonu, Eiropas Savienības pienākums ir sniegt Moldovai ievērojamu ekonomisko atbalstu, palielinot šīs valsts spēju rīkoties.

Eiropas Savienībai ir steidzami jāierosina Asociācijas nolīgums, kurā noteikti skaidri termiņi attiecībā uz šīs valsts iestāšanos ES. Tas vienkāršos iestāšanās procesu, un sekmīgā sadarbība būs paraugs citām ES kaimiņvalstīm.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, paldies par man doto iespēju pateikt dažus vārdus saistībā ar plūdiem, kas šajā nedēļas nogalē pārsteidza Īriju.

Kolēgi jau runāja par nepieredzētajiem plūdiem Īrijā šajā nedēļas nogalē. Es apmeklēju dažas no plūdu skartajām vietām manā vēlēšanu apgabalā — Klonmelu, Kílarniju, Bandonu un, protams, Korku, kura jau nedēļu ir palikusi bez ūdens. Arī Korkas Universitātes koledža ir slēgta šo nepieredzēto plūdu dēļ, kurus, iespējams, izraisījušas klimata pārmaiņas, par kurām mēs Parlamentā tik bieži esam runājuši.

Ir vajadzīgas divas lietas. Pirmkārt, Īrijas valdībai ir jānodrošina, lai tā kopīgi ar vietējām varas iestādēm īstenotu ES Plūdu direktīvu. Tas ir ļoti svarīgi, un tas ir jādara. Otrkārt, Īrijas valdībai jāvērsas pie Eiropas Savienības, lai pieteiktos finansējumam no Eiropas Savienības Solidaritātes fonda, tādējādi nodrošinot ārkārtas palīdzību tiem, kam tā visvairāk vajadzīga, tāpat kā līdz šim tas ir darīts Vācijā, Francijā, Čehijā un Austrijā.

Zoran Thaler (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Divi azerbaidžāņu jaunatnes aktīvisti un emuārrakstītāji, *Emin Abdullayev* un *Adnan Hajizade*, netaisnīgā tiesas procesā tika notiesāti uz attiecīgi divarpus un diviem gadiem. Viņiem izvirzītās apsūdzības bija safabricētas, un viņi tika apcietināti tikai tāpēc, ka izmantoja savas tiesības uz vārda un biedrošanās brīvību.

Azerbaidžāņu varas iestādēm ir nekavējoties un bez ierunām jāatbrīvo politiskie ieslodzītie *Adnan Hajizade* un *Emin Abdullayev*. Padomei, Komisijai un Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jārisina šis demokrātijas un cilvēktiesību jautājums ar Azerbaidžāņu valdību. Ir jāatgādina Azerbaidžānei, ka demokratizācija ir viens no Austrumu partnerības mērķiem, un Azerbaidžāne ir šīs partnerības dalībniece. Azerbaidžānei kā Eiropas Padomes dalībvalstij un Eiropas Savienības partnerei ir jāpilda savas saistības.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! ASV un NATO imperiālistiskā politika, sniedzot atbalstu Izraēlai, attiecību uzlabošana un ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumā ietvertie jautājumi ir pastiprinājuši Izraēlas agresiju un neiecietību pret palestīniešu tautu. Statistika dati liecina, ka šis gads palestīniešu tautai ir bijis viens no asinainākajiem. Izraēlas armijas militārās operācijas „Svina lietus” laikā vien tika nogalināti 1443 palestīnieši, Izraēlas cietumos bez tiesas sprieduma nelikumīgi ieslodzīti 9600 palestīniešu, apkaunojošo mūri, kura garums jau sasniedz 450 kilometrus, plānots pagarināt līdz 750 kilometriem, Rietumkrastā un Austrumjeruzalemē tiek iznīcināti mājokļi un infrastruktūra. Mēs apliecinām savu solidaritāti ar palestīniešu tautu un aicinām nekavējoties rast taisnīgu un ilgtspējīgu risinājumu Palestīnas jautājumā — izveidot neatkarīgu Palestīnas valsti, atjaunojot 1967. gada robežas, ar galvaspilsētu Austrumjeruzalemē; valsti, kurai ir suverenitāte pār savu teritoriju un robežām un kura veiks vajadzīgos pasākumus bēgļu atpakaļuzņemšanai un visu to arābu teritoriju atgūšanai, kuras Izraēla ir okupējusi kopš 1967. gada.

Kinga Góncz (S&D). – (HU) Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz jautājumu, par kuru runāja *Cornelia Ernst* kundze. Es runāju par Dienvidslāvijas kara laikā pārvietoto un piespiedu kārtā emigrējušo cilvēku pārvietošanas procesa sākumu, uzreiz pēc sarunām par atpakaļuzņemšanas nolīgumiem un šo nolīgumu parakstīšanas. Šis process ir sācies gan saskaņā ar brīvprātības principu, gan piespiedu kārtā, galvenokārt iesaistot Kosovā dzīvojošās mazākumtautības, it īpaši romus, kuri šā procesa dēļ ir nonākuši ļoti sarežģītā situācijā.

Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai mēs ņemtu vērā starptautisko organizāciju ieteikumus attiecībā uz šo pārvietošanas nolīgumu īstenošanu. Mēs zinām, ka Kosovā nav piemērotas sociālās un ekonomiskās infrastruktūras, lai uzņemtos rūpes par šiem cilvēkiem. Tas, kas notiek, ir nožēlojami. Es uzskatu, ka Eiropas Parlaments šajā gadījumā nedrīkst klusēt.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pagājušajā ceturtdienā tika publicētas ziņas par neiedomājami šaušalīgajām slepkavībām Peru. Saskaņā ar aģentūras ziņojumiem vairāku gadu garumā kāda banda nogalināja cilvēkus, nocērtot tiem galvas, un no viņu ķermeņiem izņēma taukus, kurus pārdeva Eiropas kosmētikas ražošanas uzņēmumiem par 10 000 eiro litrā. Vai šīs ziņas ir patiesas?

Jebkurā gadījumā tās ir neticami šaušalīgas slepkavības. Saņemot šādas briesmīgas ziņas, mūsu pienākums ir noskaidrot, vai izplatītā informācija ir patiesa. Lai kā, eiropiešiem noteikti ir jānoskaidro šis jautājums, lai izslēgtu iespēju, ka Eiropas farmācijas vai kosmētikas ražošanas uzņēmumi būtu jebkādā veidā saistīti ar šīm prātam neapmierinošajām slepkavībām, kā apgalvots minētajos ziņojumos.

Priekšsēdētājs. – Vienas minūtes runas ir pabeigtas.

Šoreiz runu bija ievērojami vairāk nekā parasti — ap 40 —, jo mums bija pietiekami daudz laika. Ja būs iespējams, mēs dosim vairāk iespēju uzstāties, nekā noteikts Reglamentā, kurā paredzēts ne vairāk par 30 runām.

17. Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Trautmann* kundzes ziņojums Eiropas Parlamenta Samierināšanas komitejas vārdā par Samierināšanas komitejas apstiprināto kopīgo dokumentu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (03677/2009 - C7-0273/2009 - 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Mēs atkal — un, cerams, pēdējo reizi — apspriežam telekomunikāciju tiesību aktu paketi un, precīzāk, manu ziņojumu par Pamatdirektīvu, Piekļuves direktīvu un Atļauju izsniegšanas direktīvu, kuras veido pēdējo stūrakmeni.

Šī ir mana iespēja pateikties kolēģiem, it īpaši maniem līdzreferentiem *Pilar del Castillo* un *Malcolm Harbour*, Samierināšanas komitejas priekšsēdētājam *A. Vidal-Quadras*, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājam *Herbert Reul* un visiem iesaistītajiem Eiropas Parlamenta dienestiem. Tāpat es vēlos pateikties komisārei par viņas iesaistīšanos un sniegto atbalstu šajā laikposmā, un gribu teikt paldies arī viņas dienestiem. Visbeidzot, gribu arī teikt, ka atzinīgi novērtēju Zviedrijas prezidentūras centienus panākt apmierinošu rezultātu. Brīdi pieminēsim *Ulrika Barklund Larsson* kundzi.

Rītdienas balsojums būs pozitīvs signāls tiem, kuri cer uz dinamiskāku Eiropas rūpniecības politiku. Tā kā paliek spēkā otrajā lasījumā panāktā vienošanās par 99 % dokumenta teksta, es tikai apkopošu aspektus, kurus esam izvirzījuši par savu prioritāti. Galvenokārt mēs vēlējamies saglabāt efektīvu un ilgstošu konkurenci, kā arī padarīt šo konkurenci noderīgu ekonomikas un sociālajai attīstībai visā Eiropas teritorijā attiecībā uz visu reģionu piekļuvi ātrgaitas internetam, tostarp radiofrekvenču spektra labāku pārvaldību, un visu tiesību nodrošināšanu patērētājiem.

Tas nozīmēs konsekventas darbības sistēmas izveidošanu potenciālajiem šo direktīvu lietotājiem, proti, regulatoriem, Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādei (*BEREC*) un Komisijai; juridiskās noteiktības garantēšanu, ieguldījumu veicināšanu, lai atdzīvīnātu mūsu ekonomiku un padarītu tirgu dinamiskāku uzņēmējiem, patērētājiem un darba ņēmējiem, un, visbeidzot, daudzu tādu kvalitatīvu pakalpojumu izstrādāšanu, kuri būtu vairumam pieejami un kuru cenas ir noteiktas taisnīgi.

Ir svarīgi, lai mēs ievērotu nolīguma noteikumus, bet diemžēl atsevišķu dalībvalstu nesenie paziņojumi liek šaubīties, ka tās pildīs savas saistības šajā jautājumā. Es atbalstu Komisijas interpretāciju par sarunu rezultātu attiecībā uz 19. pantu. Interesanti, ka šā panta teksts ir cieši saistīts ar debatēm par 7. un 7. a pantā minētajiem mehānismiem. Būtu žēl, ja Padome, pieņemot nesaistošas deklarācijas, parādītu, ka ir gribējusi, lai vilks būtu paēdis, bet kaza dzīva, noliedzot taisnīgu pilnvaru līdzsvaru dalībvalstu *BEREC* un Komisijas starpā, kā tas izriet no pēdējā kompromisa teksta.

Visbeidzot, nozīmīgais punkts, ar kuru tika panākta samierināšana — 138. grozījums. Es gribētu pateikt, ka panāktais rezultāts ir viss, ko Parlaments varēja sasniegt ar pašreizējo juridisko pamatu — iekšējā tirgus saskaņošana. Šo rezultātu nedrīkst uztvert nenopietni, jo ar to visiem elektronisko sakaru lietotājiem tiek nodrošināta stabila aizsardzība viņu tiesībām uz privātumu, nevainības prezumpciju un pretrunu procedūru, neņemot vērā to, kāds ir viņu nodarījums, un pirms tiek piemērotas jebkādas sankcijas.

Es esmu gandarīta arī par Komisijas vēlmi novērtēt situāciju saistībā ar tīkla neitralitāti Eiropā un līdz gada beigām sniegt Parlamentam un Padomei piemērotus instrumentus, pamatojoties uz šā novērtējuma rezultātiem.

Tādēļ noslēgumā es gribētu visus lūgt pārdomāt minētās paketes transponēšanu. Esmu pārliecināta, ka Parlaments, kuram šī pakete ir ļoti nozīmīga, nodrošinās, lai transponēšana notiktu, ievērojot iepriekšējās vienošanās. Priekšsēdētāja kungs, tagad es uzmanīgi noklausīšos savu kolēģu runas un atkal lūgšu vārdu debašu noslēgumā.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs! Šodien ir sasniegts kulminācijas punkts ļoti ilgam un bieži vien saspringtam tiesību aktu izstrādes procesam, un visu sarunu dalībnieku centieni ir devuši cerēto rezultātu. Es vēlos pateikties referentiem, komiteju priekšsēdētājiem, Samierināšanas komitejas priekšsēdētājam un locekļiem, kā arī visiem tiem Parlamenta deputātiem, kuri devuši savu ieguldījumu un dalījušies ar īpašām zināšanām.

Pieņemot reformu paketi pašreizējā formā, Eiropas Savienība iegūs reglamentējošus noteikumus, kuri ir piemēroti tādu problēmu risināšanai, kas saistītas ar strauji augošo digitālo ekonomiku, kuras pamatā ir taisnīgas cenas visiem, lai iegādātos tālruna un interneta pieslēgumu, un tajā pašā laikā sagatavo pamatu ieguldījumiem ātrgaitas tīklos, kuri nodrošina kvalitatīvus un inovatīvus pakalpojumus.

Šie noteikumi un reformas ļaus Eiropas Savienībai iegūt vadošo lomu pasaulē elektronisko komunikāciju reglamentēšanā, ne vien uzlabojot mehānismu virzībai uz konkurētspējīga vienota tirgus izveidi, bet arī reglamentējošās politikas centrā izvirzot pilsoņu tiesības.

Saskaņošanas procesā panāktajā kompromisa dokumentā pirmo reizi ES tiesību aktos ir noteiktas interneta lietotāju pamattiesības attiecībā uz pasākumiem, kas varētu ierobežot viņu piekļuvi internetam. Tas ir ļoti svarīgs interneta brīvības nodrošinājums. Tas skaidri parāda, ka uz internetu, kurš aizvien vairāk ieņem centrālo vietu mūsu ikdienas dzīvē, attiecas tādi paši mūsu pamattiesību aizsardzības pasākumi kā uz citām darbības jomām. Iepriekšējās taisnīgās procedūras, kā arī nevainības prezumpcijas princips, tiesības uz privātumu un tiesības uz efektīvu un savlaicīgu lietas izskatīšanu tiesā — tie ir noteikumi, kuri ir ietverti jaunajā reformu paketē.

Vienlaikus reformu paketē ietverts redzējums par visiem brīvi pieejamu internetu kā reglamentējošās politikas mērķi. ES pieeja ir ļoti pragmatiska. Starp citu, citos kontinentos tā jau ir novērtēta kā vērā ņemams paraugs.

Ir pastiprināta arī patērētāju aizsardzība pret personas datu nozaudēšanu un pret surogātpastu, it īpaši pieprasot, lai operatori informētu patērētājus par personas datu aizsardzības pārkāpumiem, un nostiprinot lietotāja piekrišanas principu attiecībā uz sīkdatņu izmantošanu. Patērētāju lielāko ieguvumu vidū ir arī tiesības mainīt fiksēto vai mobilo operatoru vienas darba dienas laikā, saglabājot iepriekšējo tālruna numuru.

Pateicoties Parlamentam, jaunie noteikumi attiecībā uz radiofrekvenču spektru liks samazināt cenas un veicinās jaunu pakalpojumu ieviešanu, tādējādi palīdzot pārvarēt „digitālo plaisu”. Parlamentam arī būs izšķiroša nozīme, ar jaunas daudzgaudu radiofrekvenču spektra programmas palīdzību nosakot radiofrekvenču spektra politikas stratēģisko virzienu Eiropas līmenī. Reformas dos arī iespēju operatoriem ieguldīt jaunās paaudzes tīklos. Tas pastiprinās vēlmi efektīvi ieguldīt jaunā infrastruktūrā, ņemot vērā ieguldījumu risku, un vienlaikus nodrošinās, lai netiktu apslāpēta konkurence.

Iestāžu līmenī Eiropas regulatoru iestāde — labi zināmā BEREC — piedāvā iespēju 27 valstu regulatoriem veicināt vienotā tirgus pārredzamāku un efektīvāku darbību. Komisijas pastiprinātā aizsardzības līdzekļu uzraudzība, kuru atbalsta BEREC, konsolidēs vienoto tirgu, uzlabojot regulējuma īstenošanas saskaņotību un kvalitāti visā Eiropā un nodrošinās visiem operatoriem vienlīdzīgas konkurences apstākļus.

Neaizmirsīsim nozīmīgo vienošanos, kas tika panākta par Pamatdirektīvas 19. pantu, kas dod Komisijai lielākas saskaņošanas pilnvaras, ietverot vispārējo regulatīvo pieeju, tostarp attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Tādējādi Komisijai ir galvenā nozīme sadarbībā ar BEREC, lai nodrošinātu Telekomunikāciju regulas konsekvētu piemērošanu vienotā tirgū, ievērojot iedzīvotāju un uzņēmēju intereses.

Maija plenārsēdes laikā es jau iepazīstināju jūs ar savu deklarāciju, sakot, ka Komisija turpinās reformu īstenošanu, nākamajā gadā plaši apspriežot turpmāko vispārējo pakalpojumu jomu un to principu plašāku piemērošanu, kas attiecas uz ziņošanu par datu aizsardzības pārkāpumiem. Šodien es atkārtoti apstiprinu šo apņemšanos, protams, tikai atbilstoši pagājušajam laikposmam.

Arī Komisija no savas puses rīkosies, lai nodrošinātu, ka jaunie instrumenti vajadzības gadījumā tiek izmantoti lietderīgi. Esmu jau norādījusi, ka Komisija pārraudzīs tirgus un tehnoloģiju attīstības ietekmi uz „tīkla brīvībām” un līdz 2010. gada beigām paziņos Eiropas Parlamentam un Padomei par to, vai ir vajadzīgi papildu norādījumi. Komisija atsauksies arī uz pastāvošajām konkurences tiesību pilnvarām, lai novērstu jebkādas iespējamus pret konkurenci vērstus paņēmienus.

Es uzskatu, ka uzticība un juridiskā noteiktība, ko sniedz šīs reformas, būs izšķiroša, palīdzot elektronisko komunikāciju nozarei veicināt Eiropas ekonomikas atveseļošanu. Tādēļ es vēlos uzteikt Parlamenta atbalstu attiecībā uz tiesību aktu paketi un mudināt deputātus balsot par tās pieņemšanu.

(Aplausi)

Pilar del Castillo Vera, PPE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties deputātiem un it īpaši referentei *Trautmann* kundzei par lieliski paveikto darbu. Tie, kas piedalījušies šajā procesā, saprot, cik ļoti daudz ir sasniegts šajā nobeiguma posmā, kurš sekmīgi noslēdzies saskaņošanas procesā.

Es teiktu, ka patlaban mums ir lieliska iespēja tuvināt nākotni, kura zināmā mērā ir revolucionāra vai kurai jābūt revolucionārai.

Mums beidzot ir — vai drīzumā būs — reglamentējoši noteikumi, kas būs ļoti labs pamats, lai par mūsu galvenajiem mērķiem izvirzītu interneta pilnveidošanu, digitālo sabiedrību un digitālo ekonomiku. Šis regulējums labā līmenī nodrošina patērētāju aizsardzību, veicina patērētāju tiesības un arī sniedz drošību ieguldītājiem.

Tomēr es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs pārliecinoši raudzītos nākotnē. Mums ir pārliecinoši jāraugās uz laikposmu pēc 2010. gada, lai mēs varētu veltīt visas pūles digitālās darba kārtības izstrādāšanai laikposmam pēc 2010. gada. Šīs digitālās darba kārtības galvenie mērķi ir nodrošināt ikvienam — kā patērētājam un pilsonim — visus resursus, kas vajadzīgi, lai piekļūtu internetam un līdzdarbotos ar interneta starpniecību, un, protams, izveidot atvērtu un konkurētspējīgu iekšējo digitālo tirgu.

Tas ir ļoti būtisks mērķis, ja mēs vēlamies, lai Eiropas ekonomika ieņemtu savu vietu mūsdienu globalizētajā pasaulē.

Corinne Lepage, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, dāmas un kungi! Komisāres kundze, es priecājos dzirdēt jūs sakām, ka brīvība piekļūt internetam ir jāgarantē tāpat kā pārējās pamattiesības.

Tieši to mēs kā Parlamenta deputāti esam centušies panākt — iegūt līdzvērtīgas garantijas, proti, iepriekšēju taisnīgas tiesas procedūru.

Mums tas līdz galam neizdevās, tomēr, pateicoties mūsu referentes veikumam, šķiet, ka mēs esam ieguvuši iespējami labāko risinājumu. Tas nav nevainojams. Tas nav pilnīgs, jo tas pavērs iespēju diskusijām, no kurām mēs labprātāk būtu izvairījušies; un, ja mēs būtu runājuši tikpat skaidru valodu, kā to šobrīd daru es, strīdiem nebūtu pamata. Diemžēl mēs šajā jautājumā nepanācām kompromisu.

Tas nozīmē, ka mums jāatgriežas pie tādiem jautājumiem kā brīva piekļuve internetam, tīkla neitralitāte un veids, kādam ir jābūt noteiktam līmenim, lai brīvi piekļūtu zināšanām un informācijai tādā atvērtā sabiedrībā kā mūsējā. Tā ir daļa no tā paša jautājuma. Mēs esam spēruši pirmo soli; mums ir nozīmīgs pirmais dokuments, un tas ir iemesls, kāpēc es personīgi balsošu par to arī tad, ja pārējie atturēsies.

Tomēr mums jādara vēl vairāk, lai nodrošinātu brīvu piekļuvi atvērtai zinātnei, atklātiem pētījumiem un visiem garadarbiem, protams, paturot prātā, ka arī īpašumtiesībām literatūras, mākslas un pētījumu jomā ir jābūt aizsargātām. Tomēr nākamo gadu laikā mums noteikti būs jārod turpmāki kompromisi.

Philippe Lamberts, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs esam gandarīti, ka Eiropas Parlamenta īstenotie pasākumi ir ļāvuši interneta lietotājiem iegūt garantētu un tagad arī skaidri formulētu aizsardzību. Ir tiesa, ka tad, ja Parlaments nebūtu divas reizes nobalsojis par 138. grozījumu, mēs nebūtu nonākuši tur, kur esam tagad. Skaidrs, ka, pateicoties tam, kompromisa dokumenta saturs ir tāds, kāds tas ir šobrīd.

Tomēr, kā jau *Lepage* kundze minēja, panāktais kompromisa dokuments nav pilnīgs attiecībā uz interneta lietotāju tiesību aizsardzību.

Manuprāt, mēs paveicām to, kas bija mūsu spēkos, ņemot vērā pašreizējo konstitucionālo kārtību, saskaņā ar kuru darbojas Parlaments. Tādējādi šis kompromisa dokuments paver iespēju pieņemt šo telekomunikāciju tiesību aktu paketi, kas, mūsaprāt, ir patiess progress attiecībā uz sistēmu, kuru esam mantojuši no telekomunikāciju monopolistu laikiem, kuri, par laimi, jau ir pagātne.

Taču rītdienas balsojums ir tikai sākums. Gan mums, gan dalībvalstu parlamentiem ir ļoti cieši jāuzrauga tas, kā rīt pieņemtais kompromisa dokuments tiks transponēts dalībvalstu tiesību aktos, jo mēs zinām, ka daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis nevēlīgi izturas pret sabiedrības brīvībām — it īpaši attiecībā uz internetu —, un es neesmu pārliecināts, ka tās neizvairīsies no iespējas novirzīties no tiesību normas, kuru mēs rīt pieņemsim.

Visbeidzot, Eiropas Savienībai ir pienācis laiks ieviest interneta lietotāju tiesību hartu, kurā noteiktas, protams, piekļuves tiesības, tiesības uz privātumu, vārda brīvība un tīkla neitralitāte. Mums nepietiek ar vienkāršu deklarāciju par tīkla neitralitāti.

Taisnība arī, ka mums jāpievērš īpaša uzmanība autoru un veidotāju tiesībām, lai mudinātu viņus izplatīt savus darbus internetā. Tomēr tas nedrīkst novest pie tāda nozīmīga instrumenta atņemšanas privāto interešu dēļ, kāds ir internets.

Malcolm Harbour, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Kā viens no trijiem referentiem, kuri ļoti cieši sadarbojās, izstrādājot šo dokumentu paketi — un tā patiešām ir pakete —, es gribētu izteikt atzinību par šo kompromisa vienošanos un uzslavēt *Catherine Trautmann* kundzi, kura ļoti prasmīgi vadīja sarunas. Visaptverošais galīgais dokuments, ietverot piedāvātos patērētāju tiesību tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ir tapis, pateicoties viņas prasmei risināt sarunas.

Es atzinīgi vērtēju to, ka visas politiskās grupas, kuras piedalījās saskaņošanas procedūrā, ir atbalstījušas šo dokumentu un ka ar rītdienas balsojumu mēs beidzot varēsim atklāt visus ieguvumus, ko sniedz šī dokumentu pakete, jo nu jau būs pagājuši vairāki mēneši, kopš sākām to izstrādāt. Padome jau 26. oktobrī pieņēma manu ziņojumu par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām, un dažus šā ziņojuma punktus uzsvēra *Reding* kundze. Es tos neatkārtosu, bet tikai pateikšu, ka tas ir nozīmīgākais sasniegums patērētājiem.

Es gribētu izteikt pāris piezīmes par dažiem mana ziņojuma elementiem un īpaši izcelt mūsu sarunas ar Padomi — priekšsēdētāja kungs, diemžēl jums nebija iespējas izteikties, bet jūs bijāt tajās aktīvi iesaistīties —, kurās tika panākti nozīmīgi uzlabojumi tādās jomās kā datu aizsardzības pārkāpumi un īpaši jautājumos par sīkdatņu izmantošanu un patērētāju tiesībām atteikties no tādu ierīču uzstādīšanas, ar kuru palīdzību var iegūt informāciju no viņu datoriem.

Komisāres kundze, mēs ļoti atzinīgi vērtējam jūsu paziņojumu par datu aizsardzības pārkāpumiem, bet man jāteic, ka biju mazliet pārsteigts, saņemot paziņojumu no 13 dalībvalstīm, kurš, manuprāt, līdzinājās 26. oktobrī parakstītās vienošanās jaunai interpretācijai. Varbūt jūs vēlāk vēlēšities izteikt savus komentārus šajā saistībā. Es tikai gribu apstiprināt viedokli — un ceru, ka jūs man piekritīsiet, priekšsēdētāja kungs —, ka mēs esam vienojušies par nostāju. Komisija tagad pieņems šo nostāju. Ja attiecībā uz to būs vajadzīgi skaidrojumi, Komisija varēs tos sniegt. Mēs ceram, ka šī dokumentu pakete stāsies spēkā pēc iespējas ātrāk, it īpaši tīkla neitralitātes jomā, attiecībā uz kuru jūsu deklarācija ir atzinīgi novērtēta, jo mēs to neatlaidīgi centāties panākt mūsu komitejā. Tas ir svarīgs solis uz priekšu patērētāju interesēs. Šajā saistībā es vēlos paust atzinību gan savas grupas, gan, cerams, visa Parlamenta vārdā.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Rīt mēs lemsim par telekomunikāciju tiesību aktu paketi. Es gribētu pateikties *Trautmann* kundzei un visiem tiem deputātiem, kuri cīnījās par brīvu internetu. Vispirms es vēlos pateikties visiem iedzīvotājiem, kuri izrādīja ieinteresētību šajā jautājumā. Viņi bija ļoti cieši iesaistīti, un pamatoti, jo jautājums galu galā ir par vārda brīvību un pilsoņu tiesībām un brīvībām. Pateicoties iesaistītajiem pilsoņiem, interneta lietotāju aizsardzība pret uzraudzību un ļaunprātīgu varas izmantošanu ir labāka, nekā bija sagaidāms, bet es un Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku grupa uzskatām, ka ar to nepietiek.

Ir trīs iemesli, kādēļ es balsošu pret šo paketi. Pirmkārt, kompromiss — 138. grozījums — nenodrošina iedzīvotājiem pietiekamu aizsardzību pret varas iestāžu un interneta pakalpojumu sniedzēju īstenoto kontroli. Tas attiecas tikai uz kontroli pirms izslēgšanas, nevis uz juridisku kontroli. Tas varētu veicināt patvaļīgu rīcību. Dokuments neļauj dalībvalstīm ierobežot tiešo lietotāju tiesības, un tas ir labi, bet uzņēmumi var ieviest ierobežojumus, ja tie tiek ietverti līgumā.

Otrs iemesls ir tas, ka šajā kompromisa dokumentā netika iekļauti manis ieteiktie grozījumi saistībā ar interneta tiesībām, citiem vārdiem sakot, labi zināmie Pilsoņu tiesību grozījumi. Tas patiesībā rada tīklu, kurā nav iepriekš zināms, vai visiem lietotājiem būs pieeja visam tīklam, un kurā nav vienādu iespēju apskatīt visas tīmekļa vietnes. Es uzskatu, ka mums skaidri jānorāda, ka nav pieļaujams, lai internets šādi tiek ievirzīts strupceļā. Gala rezultātā pastāv risks, kas tas līdzināsies drīzāk kabeļu televīzijas kanālu apkopošanai, nevis visiem pieejamai brīvai saziņai.

Trešais iemesls ir tas, ka telekomunikāciju tiesību aktu pakete ietilpst iekšējā tirgus tiesiskajā regulējumā. Tas nenoliedzami nozīmē, ka domstarpību gadījumā lēmēja būs Eiropas Kopienu Tiesa. Eiropas Kopienu Tiesa nevar lemt par vārda brīvību. Iedzīvotājiem nepietiek ar viduvēju aizsardzību; viņiem ir vajadzīga pilnīga aizsardzība.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Eiropas Parlaments 2009. gada 6. maija plenārsēdē balsošanas laika beigās apstiprināja direktīvas projektu, kurā ietverti noteikumi un nosacījumi attiecībā uz elektronisko saziņu.

Tomēr plenārsēdē tika arī apstiprināts viens grozījuma priekšlikums, kuru Padome uzskatīja par grūti īstenojamu. Tādēļ saskaņošanas procedūra ilga līdz 29. septembrim, cenšoties saskaņot Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta viedokļus, lai nodrošinātu, ka 138. pantā paredzētās prasības var pareizi transponēt pašreizējos Eiropas tiesību aktos.

Tāpēc es vēlos paust atzinību par Eiropas Parlamenta sarunu grupas centieniem, kā arī par Padomes un Komisijas pārstāvju lietišķo un konstruktīvo pieeju, kas ļāva panākt vienošanos par strīdīgā noteikuma formulējumu tā, lai oriģinālajā 138. pantā ietvertie mērķi un idejas tiktu pieņemami transponēti jaunajā telekomunikāciju direktīvā. Es patiesi ticu, ka pēc saskaņošanas procedūras jaunā telekomunikāciju direktīva ir sagatavota piemērošanai Eiropas sabiedriskajā dzīvē.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Tas bija smags darbs, kas noritēja divos posmos, bet tas bija tā vērts. Parlaments var lepoties ar šādu rezultātu.

Es vēlētos arī izteikt īpašu pateicību savas kolēģes Niebler kundzes vārdā — viņa diemžēl nevarēja šodien būt šeit — referentiem, *del Castillo Vera* kundzei, *Harbour* kungam un *Trautmann* kundzei, kā arī visiem tiem cilvēkiem, kuri palīdzēja panākt šo kompromisu. Tas bija patiesi sarežģīts uzdevums, kas nereti prasīja lielas pūles no atsevišķiem cilvēkiem un politiskajām grupām, tomēr beigās tika panākta vienprātība.

Telekomunikāciju nozare ir nozīmīga ekonomikas attīstības ziņā, jo tā nopietni stimulē nodarbinātību. Šajā nozarē tikai 2007. gadā vien apgrozījums sasniedza aptuveni 300 miljardus eiro. Tas nozīmē, ka šai nozarei būs jauns tiesiskais regulējums, kas arī ievērojami ietekmēs Eiropas Savienības ekonomikas attīstību.

Eiropu gaida nopietni izaicinājumi — ieguldīt augstas efektivitātes platjoslas tīklos un tos paplašināt. Uzņēmējdarbības nozare ir gatava rīkoties, un arī mēs vēlamies „atvērt durvis”. Ir pieņemts nopietns lēmums.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, — mēs vēlamies radiofrekvenču spektra politiku padarīt elastīgāku, un mums ir jāizmanto digitālās dividendes. Arī šajā aspektā tika izpildīts svarīgs priekšnoteikums. Visbeidzot, mums bija jāvelta daudz pūļu, jo sākumā daudzi no mums neapzinājās problēmas un nezināja, kā risināt interneta brīvības jautājumu un kā pastiprināt iedzīvotāju tiesības internetā.

Tagad, notikumiem attīstoties, mēs esam nodrošinājuši mūsu iedzīvotāju aizsardzību daudz lielākā mērā, nekā varējām iedomāties šā procesa sākumā. ES dalībvalstu pieņemtie pasākumi saistībā ar elektroniskās komunikācijas tīklu pakalpojumu pieejamību un izmantošanu nekādā ziņā nedrīkst pārkāpt pamattiesības. Ierobežojumus var ieviest tikai saskaņā ar taisnīgu un neatkarīgu procesu. Personai ir jābūt tiesībām tikt uzklaušītai un jābūt iespējai apstrīdēt lēmumu tiesā. Tas ir grozījums, kuru sākumā nebija iespējams paredzēt. Ikviens ir devis ieguldījumu šajā procesā, un es ceru, ka tādējādi visi spēš nobalsot par šiem priekšlikumiem. Liels paldies!

Christian Engström (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Zviedrijas Pirātu partija atbalsta saskaņošanas procedūrā panākto kompromisu. Tas nav nevainojams un nebūt nav viss, ko mēs vēlējamies panākt, tomēr mēs uzskatām, ka tas ir solis, kas sperts pareizajā virzienā.

Nevienam nedrīkst liegt piekļuvi internetam bez iepriekšējas, taisnīgas un objektīvas procedūras, kas ietver tiesības tikt uzklaušītam un kurā ievērots princips, ka neviens nav vainīgs, kamēr nav pierādīts pretējais.

Šis kompromiss ir spēcīgs signāls dalībvalstīm, ka tādas lietas kā Francijas *HADOPI* likums vai *Mandelson* metode Apvienotajā Karalistē gluži vienkārši nav pieņemamas. Tagad Francijas un Apvienotās Karalistes aktīvistiem ir jānodrošina, lai viņu valdības to ievērotu.

Savukārt Parlamentam tas bija tikai sākums. Kā tika minēts iepriekš, mums ir vajadzīga atbilstīga tiesību harta attiecībā uz internetu, kas nepārprotami liecina, ka internetam ir ļoti liela nozīme sabiedrībā, kurā ir jāievēro pilsoņu pamatbrīvības.

Tās ietver tiesības uz informācijas brīvību un tiesības uz privātumu, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Mums ir vajadzīga tīkla neitralitāte un politika, kura atbalstītu lieliskās iespējas, ko mums sniedz internets un jaunākās informācijas tehnoloģijas.

Eiropai ir unikāla iespēja uzņemties iniciatīvu un būt par paraugu pārējai pasaulei brīva un atvērta interneta jomā. Tā ir iespēja, kura mums jāizmanto. Ceļš ir brīvs. Šis kompromiss ir tikai pirmais solis, bet tas ir solis pareizajā virzienā. Tāpēc es mudinu visus kolēģus balsot par to.

Trevor Colman (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Šā paredzētā pasākuma perspektīva ir satracinājusi interneta lietotājus visās dalībvalstīs. Tas draud ar vēl nepieredzētu valsts uzraudzību, valsts iejaukšanos un komerciālu izmantošanu un cenšas atņemt interneta lietotājiem pat tiesas nodrošinātu aizsardzību.

Padome ir paziņojusi, ka Parlaments pārsniedz savas pilnvaras, nodrošinot tiesu aizsardzības saglabāšanu. Lai kā arī būtu, vai ir iespējams vēl vairāk pārsniegt šīs pilnvaras, ieviešot noteikumu, kas ļauj ierēdņiem vajāt un izsekot interneta lietotājus, pašiem neievērojot likumu.

Parlaments ieviesa 138. grozījumu starp valdībām un piemēroja šo noteikumu, lai pasargātu tās no nopietnu kļūdainu lēmumu pieņemšanas, kas birokrātiem ir ļoti raksturīgi, ja tos nepakļauj tiesas uzraudzībai. Saskaņā ar uzticamu juridisko atzinumu saskaņošanas process ir sabojājis 138. grozījuma burtu un garu. Es aicinu visus deputātus atņemt balsi par šo pasākumu, ja Parlaments nevar nodrošināt pienācīgus aizsardzības līdzekļus.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Interneta lietotāju aizsardzība ir bijusi centrālā tēma debatēs par telekomunikāciju jautājumiem. Pavasarī *Svensson* kundze un pārējie balsoja pret priekšlikumu, kurā prasīta lietas izskatīšana tiesā gadījumā, ja kādam ir liegta piekļuve internetam. Tagad mums ir cits risinājums, kurš paredz aizsardzību interneta lietotājiem, sniedzot skaidras norādes uz regulēšanas sistēmu, kādai jābūt katrā dalībvalstī. Manuprāt, ir svarīgi pateikt, ka atšķirība nav tajā, vai mēs vēlamies aizsargāt interneta lietotājus, bet gan tajā, vai mēs ievērojam dalībvalstu tiesības lemt par savām tiesību sistēmām.

Šajā saistībā ir interesanti, ka viena no Zviedrijas parlamenta deputātēm, kura visdēdzīgāk iebilst pret Eiropas Savienību un Zviedrijas dalību tajā, vēlas to padarīt vēl pārvalstiskāku, nekā parasti ierosināts Parlamentā, jo viņa vēlas, lai Eiropas Savienība pieņemtu tiesību aktus par to, kā dalībvalstīm veidot savas tiesību sistēmas. Tas ir nozīmīgs solis, un Parlamenta vairākums iebilda pret to, jo mēs atbalstām pašreizējo kompromisa dokumentu, kurš nodrošinās labu aizsardzību interneta lietotājiem. Mēs atbalstām šo kompromisa dokumentu arī tāpēc, ka tas ļaus Eiropas patērētājiem un interneta lietotājiem vienmēr izvēlēties starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem un dažādiem operatoriem. Radot iespēju mainīt operatoru, ja konkrētais operators piedāvā sliktas kvalitātes pakalpojumus, patērētājiem un iedzīvotājiem tiek sniegtas vēl nebijušas pilnvaras. *Svensson* kundze, daudz kas ir mainījies kopš laika, kad lielie monopoli varēja noteikt iedzīvotāju tiesības apskatīt, izvēlēties un izmantot informāciju. Tās ir ārkārtīgi lielas izmaiņas, bet diemžēl *Svensson* kundze un, iespējams, arī pārējie balsos pret tām.

Tomēr galvenais jautājums, par kuru arī vēlos paust atzinību *Trautmann* kundzei un komisārei, ir tas, ka mēs tagad arī nopietni ķeramies pie spektra jautājuma un nodrošinām, lai mēs Eiropā rādītu priekšzīmi attiecībā uz digitālo dividenžu izmantošanu. Tas nesīs veiksmi un radīs iespējas Eiropas iedzīvotājiem, un ļaus Eiropas rūpniecības nozarei iegūt pasaules līderes pozīcijas. Tādējādi es un vairums Parlamenta deputātu atbalstām šo priekšlikumu, par kuru mums rīt būs jābalso.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sarežģītajām diskusijām, kas veidoja daļu no starpniecības procesa, bija viens galvenais nopietns mērķis — noteikt pamattiesības un pamatbrīvības attiecībā uz interneta lietošanu un, pats galvenais, tiesiskuma ievērošana. Tās nedrīkst padarīt par spēkā neesošām lielo ekonomisko noteicēju interneta jomā individuālo interešu dēļ, jo tie centīsies visiem līdzekļiem saglabāt novecojušo autortiesību sistēmu, kura nav piemērota interneta laikmetam.

Mums ir vajadzīga pilnīgi jauna sistēma radošo spēku intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai internetā — sistēma, kas mums jāveido visiem kopā. Tomēr attiecībā uz iedzīvotāju tiesību aizsardzību mums jābūt

konsekventiem, un tas nozīmē arī īstenošanas uzraudzību dalībvalstīs. Galu galā tā bija Padome, kas neatbalstīja šo tiesību aizsardzību un būtu gribējusi, lai tās tiktu pastumtas malā. Mums ir jāiesaistās šajā cīņā par varu attiecībā uz iedzīvotāju tiesību aizsardzību, un mums ir jāuzvar. Neviena dalībvalsts nedrīkst izvairīties no šīm saistībām.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Eiropas Parlaments ir pamatoti uzsvēris vairākus aspektus — piekļuves garantēšanu, tīkla neitralitāti un labāku pārraudzību.

Visa dokumentu pakete pašreizējā redakcijā ir izcili līdzsvarota. No vienas puses, tā ļauj mums izmantot iespējas attiecībā uz pienācīgu konkurenci, nozares izaugsmi un ekonomiskajā ziņā arī uz nodarbinātību un ekonomikas priekšrocībām. No otras puses, tajā paredzēti ļoti labi nosacījumi patērētāju aizsardzībai. Patērētājiem, kurus tur aizdomās par sodāma nodarījuma izdarīšanu, var liegt piekļuvi internetam tikai ar tiesu iestādes nolēmumu, un ir jāievēro noteikta procedūra. Mums ir arī noteikumi attiecībā uz pārsūdzību, kas apliecina, ka paredzētās cilvēktiesības tiek pienācīgi nodrošinātas.

Pagājušajā nedēļā ANO aizgādībā tika sarīkota nozīmīga konference par interneta pārvaldību, un to apmeklēja arī Eiropas Parlamenta delegāti. Atklājās, ka visa pasaule raugās uz mums, lai redzētu, kāds ir mūsu regulējums šajā jomā. Daudzās valstīs un daudzviet pasaulē valdības cenšas diktēt internetā publicējamo saturu un nosacījumus, kad iedzīvotājiem var liegt vai atļaut piekļuvi internetam. Mēs tagad veidojam laba tiesiskā regulējuma paraugu un cenšamies panākt līdzsvaru starp tirgu un iedzīvotāju aizsardzību. Nevalstiskās pilsoniskās sabiedrības organizācijas visā pasaulē vēro, kā šis jautājums tiek reglamentēts šajā tiesību aktu paketē.

Pagājušajā nedēļā man bija iespēja to redzēt savām acīm, un es gribētu norādīt, ka mēs rakstām nelielu nodaļu telekomunikāciju vēsturē. Es vēlos izteikt atzinību referentei *Trautmann* kundzei, kura ir paveikusi lielisku darbu, nosakot šīs robežas. Tas ir sarunu risināšanas mākslas augstākais sasniegums. Tomēr sākumā Padome nebija gatava nonākt tik tālu.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Padome 4. novembrī garantēja Parlamentam, ka jebkādos ierobežojumus attiecībā uz piekļuvi internetam var piemērot tikai tad, ja tiek izpildīti noteikti nosacījumi: iepriekšēja, taisnīga un objektīva procedūra; nevainīguma prezumpcijas principa garantēšana un privātuma ievērošana; Eiropas Cilvēktiesību konvencijas ievērošana. Šī vienošanās ir pirmais panākums centienos sniegt labāku aizsardzību iedzīvotājiem laikā, kad aizvien vairāk notiek atsevišķu dalībvalstu un privāto operatoru mēģinājumi mazināt elastīgas reaģēšanas principa, datu uzglabāšanas un elektroniskās informācijas apmaiņas pārraudzības nozīmi.

Tomēr ar to nepietiek. Digitālo brīvību ierobežošana un iestāšanās pret tīkla neitralitāti ir nepieņemama. Tas ir pretrunā Lisabonas stratēģijai un grauj Savienības pamattiesības un vērtības. Parlamentam kā vienīgajai tieši ievēlējai Eiropas iestādei iedzīvotāju interešu aizstāvēšanai, tagad ir morāls un politisks pienākums risināt šo jautājumu un noteikt interneta lietotāju tiesības un pienākumus, lai garantētu viņiem digitālo brīvību un piekļuvi zināšanām.

Mēs balsosim par šo dokumentu, tomēr mēs nodrošināsim, lai no rītdienas šis jautājums tiktu risināts tālāk.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību komisāres kundzei. Pēdējo piecu gadu laikā pieņemtie tiesību akti telekomunikāciju jomā ir apliecinājums Eiropas nopietnajam un sistemātiskajam progresam, kas noticis, pateicoties saistību pildīšanai un zinātnībai, ļaujot mums ieviest pienācīgus tiesību aktus. Šajā saistībā es vēlos pateikties saviem kolēģiem un galvenokārt referentiem.

Mēs esam redzējuši, kā parādās jaunas paaudzes tehnoloģijas, un šīm jaunās paaudzes tehnoloģijām, piemēram, ceturrtās paaudzes LTE tīklam, ir jāatvēr vieta Eiropas iekšējā tirgū. Lai tas notiktu, mums ir arī saprātīgi jāizmanto digitālās dividendes, un mums ir vajadzīga tāda datu viesabonēšana, kas atbilst iekšējā tirgus vajadzībām. Manā skatījumā mums vēl ir ļoti daudz darāmā šajā jomā. Interneta brīvības jautājums ir rūpīgi un sīki iztīrīts. Es vēlētos pateikties visiem, kuri piedalījās šajās debatēs. Tomēr mums vēl ir jārisina intelektuālā īpašuma jautājums, lai nākamā pilnvaru termiņa laikā mēs varētu veikt vajadzīgos pasākumus.

Tādēļ es arī raugos uz valsts pārvaldes iestādēm, kurām BEREC ir nodrošinājusi papildu pilnvaras. Šo iestāžu uzdevums ir palīdzēt savas valsts nozarēm un patērētājiem aizstāvēt savas tiesības pārējās 26 valstīs. Šajā saistībā lielā mērā ir jārikojas valstu regulatoriem, jo šis ir sākums digitālo komunikāciju turpmākai attīstībai Eiropā un ārpus tās, un Eiropai šajā jomā ir jāuzņemas vadošās loma starptautiskajā līmenī.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos mainīt šo ievirzi un vērst uzmanību uz dažiem reāliem faktiem. Ja jums ir jāziņo par nopietniem starpgadījumiem, piemēram, jūsu elektroniskās pastkastītes „uzlaušanu”, jūs varat to darīt tikai elektroniskā veidā. Jums nav iespējas runāt ar reālu personu un izveidot normālu dialogu. Ja jums rodas problēma, par kuru vēlaties ziņot tālruņa sakaru vai interneta pakalpojumu sniedzējam, jūs tiekat iesprostots automātisko atbildētāju labirintā, kurā jūs tiekat pārslēgts no viena atbildētāja uz otru, līdz uzņēmumu apmierina no jums izvilinātā naudas summa, pat tad, ja šā ziņojuma iemesls ir minētā uzņēmuma sliktā pakalpojumu kvalitāte.

Tādēļ es gribētu ieteikt, lai jaunā Komisija izskatītu šo jautājumu un izstrādātu noteikumus, kas liktu pakalpojumu sniedzējiem ieviest sistēmu, kad pēc pirmā zvana pāradresēšanas jums atbild reāla persona. Tas ietaupītu patērētāju laiku, naudu un nervus, un pakalpojuma sniedzējs joprojām varētu nopelnīt, tiesa, nedaudz mazāk, kā arī tiktu radītas papildu darbavietas.

Komisāres kundze, noslēgumā es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz vēl kādu dzīves realitāti, proti, personas datiem, kuri patērētājiem ir jāievada, lai bez maksas lejupielādētu darbderīgu programmatūru. Kur šī informācija nonāk un kādā nolūkā tā tiek izmantota?

Axel Voss (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu dzīve — un it īpaši jauniešu dzīve — šodien ir ļoti lielā mērā saistīta ar internetu, un digitālā revolūcija un elektroniskās saziņas līdzekļi veicina progresu šajā jomā.

Tādēļ daudzi cilvēki uzskata, ka viegla piekļuve internetam un tiešsaistē pieejamā plašā informācija ir ļoti nepieciešama. Šajā saistībā mums nevajadzētu arī aizmirst tos cilvēkus, kuriem internets līdz šim nav bijis pieejams. Tāpēc es ļoti atzinīgi vērtēju līdz šim pieņemtos pasākumus, jo mēs tagad esam uz pareizā ceļa, lai radītu lielāku konkurenci un uzlabotu piekļuvi svarīgai informācijai. Esmu pārliecināts, ka nākotnē mums izdosies paveikt to, kas vēl palicis nepadarīts.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Esmu ļoti apmierināts ar šovakar dzirdēto un vēlos izteikt atzinību referentei un komisārei par skaidro un kodolīgo ziņojuma izklāstu.

Cilvēki ir norādījuši uz šādiem nozīmīgiem aspektiem: pilsoņu tiesības, ieguldījums, kontrole, pārredzamība, vienotā tirgus konsolidācija, līdzvērtīgi konkurences apstākļi, atbildība, pienācīga konkurence un patērētāju aizsardzība. Tas ir ļoti svarīgi. Kā jau minēja *van Nistelrooij* kungs, mēs šovakar rakstām jaunu nodaļu telekomunikāciju vēsturē. Tagad to vajag pēc iespējas ātrāk transponēt dalībvalstu tiesību aktos un sākt īstenot. Šajā saistībā galvenie ir trīs vārdi: brīva, taisnīga un ātra piekļuve internetam; tā būs nodrošināta visiem cilvēkiem un uzņēmējiem gan Eiropas Savienības centrā, gan tās attālākajos reģionos.

Mēs esam sākuši rakstīt vēsturi. Mums tas jādara arī turpmāk, lai tas nāktu par labu visiem iedzīvotājiem. Tas ir labi padarīts darbs.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Šajā dokumentu paketē ir ļoti daudz labu lietu, bet ir arī dažas lietas, par kurām mani joprojām māj nopietnas bažas. Tāds neapšaubāmi ir noteikums „trīs pārkāpumi un izslēgšana” (*three strikes and you are out*), un es joprojām nespēju saprast, kāpēc tas vispār ir ietverts šajā telekomunikāciju tiesību aktu paketē. Tas nepavisam neiederas šajā paketē. Tāpat es nesaprotu, kāpēc Eiropai ir jāpamato dalībvalstīm šāda noteikuma ieviešana. Tās pašas jau pietiekami labi saprot, kāpēc tas tiek darīts, un Eiropas norādījumi tām nav vajadzīgi. Manuprāt, tas ir vēl viens nepareizas politikas spilgts piemērs.

Mani sarūgtina tas, ka Parlamentam nav stingras nostājas attiecībā pret Padomi, un tas nespēj pateikt Padomei: mēs par to esam nobalsojuši un neatkāpsimies no tā. Es vēl aizvien neesmu izlēmusi, kā balsot, jo, kā jau teicu, šajā paketē ir arī ļoti daudz labu lietu. Tomēr tajā pašā laikā es uzskatu, ka telekomunikāciju tiesību aktu pakete kopumā līdzinās bezmērķīgam savārstījumam, un mums ir vajadzīgs skaidrojums par to, uz kurām jomām tā attiecas un uz kurām nē. Tāpēc es pieņemu, ka šis ir tikai pirmais solis, bet es vēlos vairāk aizsardzības pasākumu un garantiju, ka mēs nepaļausimies uz šo telekomunikāciju tiesību aktu paketi, lai atrisinātu problēmu, kuru gatavoja risināt ar „trīs pārkāpumi un izslēgšana” politikas palīdzību, bet tā vietā mēs lūkosim pēc labāka regulējuma, lai atalgotu un aizsargātu intelektuālos, radošos un finanšu centienus.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Diskusijas par 138. pantu un panākto kompromisu liecina, ka Eiropas Parlamenta deputāti ņem vērā sabiedrības viedokli un iedzīvotāju intereses un ka Parlaments aizstāv brīvību, kas saistīta ar iedzīvotāju reakciju šajā jautājumā.

Šis ir lielisks piemērs tam, kā interneta lietotāji veic uzraudzību un informē Parlamenta deputātus, pieņem nostāju, lai aizstāvētu savas tiesības un īstenotu savas vēlmes. Tas ir jāuztver kā analīzes vērts piemērs Parlamenta darbā.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Domāju, ka varu pievienoties visiem, kuri teica, ka šī ir laba sadarbība nolūkā izstrādāt labu tiesību aktu. Neviena tiesību akts nav nevainojams; arī šis nav nevainojams, un jūs zināt, cik ļoti laikietilpīgs ir tiesību akta izstrādāšanas process — brīdī, kad mēs būsim panākuši vienošanos, pasaule jau būs progresējusi tā, ka mēs būsim spiesti sākt visu no sākuma. Tieši tāpēc mēs teicām, ka personu tiesību uz tīkla neitralitāti aizsardzība ir pirmais solis; nākamais solis autortiesību pielāgošana tiešsaistes videi. Tā kā mums nav laika gaidīt, kamēr šie noteikumi tiks īstenoti dalībvalstu tiesību aktos, es Komisijās vārdā pateicu, ka Komisija uzraudzīs tirgus un tehnoloģiju attīstības ietekmi uz tīkla brīvībām un līdz 2010. gada nogalei iesniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Tad mēs visi kopā lemsim, vai ir vajadzīgi kādi papildu pasākumi, vai arī mēs varēsim sākt dalībvalstu līmenī īstenot pašreizējos pasākumus, par kuriem rīt balsosim.

Sniegšu divas konkrētas atbildes uz diviem konkrētiem jautājumiem. Pirmā — deklarācija par 19. pantu saistībā ar saskaņošanas procedūrām. Man, tāpat kā Parlamentam, ir žēl, ka 16 dalībvalstis ir iesniegušas deklarāciju, kurā apšaubītas Komisijas pilnvaras, par kurām Parlaments un Padome vienojās saskaņā ar grozīto 19. pantu; it īpaši tas attiecas uz Komisijas pilnvarām attiecībā uz regulējošām saistībām, ko var ieviest valsts pārvaldes iestādes. Šo 16 deklarāciju dēļ Komisija arī ir sagatavojusi deklarāciju, kurā norādīts, ka, lai gan saskaņā ar šo pantu Komisija nevar pieņemt lēmumus, kas attiecas uz konkrētiem valsts pārvaldes iestāžu paziņojumiem saskaņā ar 7. a pantu, tā var pieņemt lēmumu attiecībā uz vispārējo regulatīvo pieeju, kas saistīta ar reglamentējošo pienākumu piemērošanu, uzturēšanu spēkā, grozīšanu vai atcelšanu. Parlamentam ir taisnība — vienošanās ir panākta, un mums nevajadzētu pie tās atgriezties caur „sētas durvīm”.

Otrs jautājums ir par sīkdatnēm. Tagad Komisija, tāpat kā *Harbour* kungs, ir pārsteigta, ka atsevišķas dalībvalstis apšaubā saskaņoto dokumentu par sīkdatnēm. Teikšu atklāti, mēs vienojamies ar Parlamentu, un mēs esam pārliecināti, ka galīgā teksta redakcija ir nepārprotama. Pirmkārt, interneta lietotājiem ir jāsniedz skaidra un vispusīga informācija, pamatojoties uz kuru, lietotājiem jādod sava piekrišana. Tas ir arī viss, un tagad tas jāpiemēro dalībvalstīs. Man nav pieņemams, ka brīdī, kad esam par visu vienojušies, kāds vēlas izlocīties, lai politikā nebūtu 100 % jāievēro vienošanās *pacta sunt servanda* princips. Tāds ir mans viedoklis. Tāpēc es ļoti lepojos ar Eiropas iestādēm. Manuprāt, tām ir izdevies izstrādāt ļoti labu tiesību aktu. Tām ir arī izdevies saglabāt līdzsvaru starp operatoru interesēm, proti, noteikumu ekonomisko daļu, un lietotāju interesēm — pilsoņu tiesībām, un, manuprāt, tieši par to iestājas Eiropa — par ekonomiku un sabiedrību. Šajā dokumentā mums ir izdevies to apvienot. Apsveicu visus tos, kas deva savu ieguldījumu, lai padarītu to iespējamu.

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sirsnīgi pateikties kolēģiem, kuri piedalījās šajās debatēs, un gribu pateikt, ka viņiem izdevās ļoti labi paskaidrot, cik ļoti riskantu un sarežģītu darbu mums nācās paveikt, lai pabeigtu telekomunikāciju tiesību aktu paketi. Visbeidzot, šo darbu aizkavēja grozījums, par kuru Parlamentā vairākkārt tika vienprātīgi nobalsots, bet Padome to nepieņēma.

Es, tāpat kā citi, ceru, ka tas ir pamats, nevis nobeigums. Šajā punktā mums neizdevās vienoties tā, kā tas izdevās attiecībā uz pārējiem punktiem. Komisāre savā atbildē uzsvēra to pašu attiecībā uz 19. pantu. Es cerēju, ka mums izdosies pavisam tālāk, īstenojot ekonomiskās arbitražas procedūru attiecībā uz Eiropas regulatoriem, bet tomēr mēs nevaram visu gribēt uzreiz.

Mēs centāties, lai mūsu darbs būtu efektīvs, godīgs un līdzsvarots; mēs vēlējamies parādīt, ka, lai gan internetā un digitālajā sabiedrībā noteicošais faktors ir izmantošana un mobilitāte, pilsoņu tiesības nedrīkst izsmiet, noniecināt vai neievērot.

Šī ir pirmā reize, kad šāda dokumenta pirmajā pantā ir ietverta šāda atsauce, izvirzot to par pamatprincipu un sasaistot internetu ar tiesību un pamatbrīvību izmantošanu; mēs uzskatām, ka tas padara mūsu darbu atšķirīgu, pieņemot tiesību aktus kopā ar Padomi un sagatavojot tiesību aktu projektus kopā ar Komisiju.

Patiesi, mēs uzskatām, ka informācijas sabiedrībai ir jāievēro pilsoņu tiesības, tai jābūt pozitīvai gan no ekonomiskā, gan no sociālā viedokļa, un atvērtai jaunām kultūras jomām. Tāpēc mēs ceram, ka tirgus ļaus to īstenot un lietotāju tiesības tiks formulētas un nodrošinātas, un mums visiem arī būs paplašināta piekļuve internetam. Tomēr tas arī ievērojami palielina mūsu darbu tādās jomās kā autortiesības, tīkla neitralitāte un radiofrekvenču spektrs. Eiropas Parlaments atbalstīs šo darbu.

Es vēlos pateikt, ka man bija prieks strādāt kopā ar kolēģiem, un esmu gandarīta, ka šajā kompromisā ir ņemts vērā mūsu visu kopīgi izteiktais viedoklis.

Priekšsēdētājs. – Cienījamie kolēģi, varat iedomāties manu vilšanos, ka nevarēju piedalīties šajās debatēs, tāpēc es pildīšu tikai savu institucionālo lomu šo debašu noslēgumā, lai sirsnīgi sveiktu Catherine Trautmann kundzi, Pilar del Castillo Vera kundzi un Malcolm Harbour kungu par viņu veikumu. Vēlos pateikties

Komisijai un īpaši komisārei V. Reding par lielisko sadarbību šā sarežģītā procesa laikā. Tāpat gribu pateikt, ka mēs šajās svarīgajās debatēs labprāt būtu redzējuši Padomi, jo, iespējams, ka tā labāk par mums visiem varētu sniegt skaidrojumu par minētajiem pārsteidzošajiem iesniegumiem un par dažiem šo debašu aspektiem.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 2009. gada 24. novembrī plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos skart sarežģīto jautājumu par interneta kompromisu (arī „138. grozījums”). Mūsu sagatavotā reglamentējošo dokumentu pakete sniedz maksimālu aizsardzību visiem interneta lietotājiem. Mēs esam nodrošinājuši interneta lietotāju privātuma ievērošanu, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas piemērošanu un, vissvarīgākais, to, ka nevienam vairs nevar liegt piekļuvi internetam bez iepriekšēja neatkarīgas tiesu iestādes lēmuma. Konkrētāk, tas nozīmē, ka ieviešanās ir pieļaujama tikai ļoti rupja pārkāpuma gadījumā. Šī tiesību norma tiek piemērota gan attiecībā uz varas iestādēm, gan interneta lietotājiem. Tomēr ar šo Eiropas tiesību aktu tiek garantēta brīva piekļuve internetam un apstiprināts *de facto*, ka internets ir vispārējas nozīmes pakalpojums, kuru nevienam patērētājam nedrīkst liegt bez pamatota iemesla (tāpat kā nevienam patērētājam nevar bez iemesla atslēgt gāzi, ūdeni vai elektrību). Tas, ka šis kompromiss tika panākts, saņemot visu parlamentāro delegāciju vienprātīgu apstiprinājumu, liecina, ka šī ir ļoti nozīmīga vienošanās, ar kuru patērētāju tiesības tiek izvirzītas jaunās telekomunikāciju paketes centrā.

Tiziano Motti (PPE), rakstiski. – (IT) Mums ir pamats būt apmierinātiem ar šodien panākto rezultātu saistībā ar telekomunikāciju paketi, jo ar to ir nostiprinātas interneta lietotāju tiesības un veicināta konkurence telekomunikāciju uzņēmumu starpā. Jaunie noteikumi nodrošinās patērētājiem lielākas tiesības, neierobežoti brīvu piekļuvi internetam un personas datu aizsardzību. Tas ir lielisks piemērs tam, kā mūsu darbs likumdošanas jomā ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Patiesībā internets pirmo reizi pasaulē ir radījis vidi, kurā ievēro tiesības un pamatbrīvības. Šādi tas papildinās, proporcionāli izlīdzinās un būs saskaņā ar pārējām pastāvošajām pamatbrīvībām, kuras paredzētas līgumā: dzimumu līdztiesība, cieņa pret reliģisko pārliecību un seksuālo orientāciju, bērnu tiesību aizsardzība un vārda brīvība, kas ir saskaņā ar cilvēka cieņas aizsardzību. Tagad visus pasākumus, kas ierobežo piekļuvi internetam, var piemērot tikai tad, ja tie ir uzskatāmi par „atbilstīgiem, samērīgiem un vajadzīgiem” demokrātiskā sabiedrībā. Šodien mēs apliecinājam savu piekrišanu pilnīgai interneta brīvībai, lai veicinātu elektroniskās pilsoniskās sabiedrības veidošanu, pamatbrīvības un paraugpraksi un atklātu un izolētu tos individuus, jo īpaši pedofilus un dzimumnoziegumu izdarītājus, kuri cenšas ļaunprātīgi izmantot šo pilnīgo brīvību.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Pamatdirektīvas par elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem grozījumu galvenais mērķis ir nostiprināt tālrunu lietotāju un interneta lietotāju tiesības, kā arī palielināt konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu sniedzēju starpā. Patlaban elektroniskos sakarus regulē noteikumi, kas apstiprināti pirms septiņiem gadiem. Kopš tā laika šī joma ir būtiski progresējusi. Būdamā juriste, es uzskatu, ka Parlaments ir pārsniedzis pilnvaras, ko tam piešķir līgums, pēdējā brīdī iesniedzot papildu priekšlikumu par izmaiņām, kas pieprasa, lai valsts pārvaldes iestādes veicinātu Eiropas Savienības pilsoņu intereses, nosakot, ka tiešo lietotāju pamattiesības un pamatbrīvības nevar ierobežot bez iepriekšēja tiesas nolēmuma. Esmu gandarīta, ka Samierināšanas komitejā notikušo diskusiju rezultātā tika rasts labāks risinājums, lai nodrošinātu dokumenta pareizību no juridiskā viedokļa, kā arī lai nodrošinātu visu lietotāju aizsardzību un respektētu dalībvalstu kompetenci. Šis lēmums mums beidzot ļauj apstiprināt izmaiņas pamatdirektīvā par elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem.

Bernadette Vergnaud (S&D), rakstiski. – (FR) Esmu iepriecināta, ka šis ilgstošais un ļoti pretrunīgais darbs beidzot ir noslēdzies; tas parāda, ka telekomunikāciju nozare ir nozīmīga ne tikai kā ekonomikas dalībiece, bet arī kā būtisks mūsdienu sabiedrības elements. Mūsu iedzīvotāji dažādās valstīs ik dienas sazinās savā starpā, un mūsu mērķis bija garantēt pakalpojumu kvalitāti, vienlaikus nodrošinot lietotāju pamattiesību ievērošanu.

Es vēlos izteikt atzinību Trautmann kundzei par panākto kompromisu, kas nepieļauj sankciju piemērošanu lietotājiem bez iepriekšējas pretrunu procedūras. Turklāt Komisija ir apņēmusies nodrošināt tīkla neitralitāti un novērst pret konkurenci vērstas, diskriminējošas darbības, ko veic operatori.

Šī vienošanās nozīmē, ka patērētājiem būs priekšrocības daudzos pozitīvos aspektos, kuri dažreiz tika panākti grūtu sarunu rezultātā. Es īpaši vēlētos uzsvērt garantētu piekļuvi un atrašanās vietas noteikšanu zvaniem uz neatliekamās palīdzības dienestu numuru (112); cilvēku ar īpašām vajadzībām uzlabotu piekļuvi

pakalpojumiem; plašāku informāciju par līgumiem un norēķiniem; maksimālā laikposma noteikšanu patērētāju tālrunu zvanu pāradresācijai; un informāciju drošības pārkāpumu gadījumos saistībā ar personas datiem.

18. Eiropas Noziedzības novēršanas tīkla (EUCPN) izveide - Eiropola informācijas konfidencialitātes noteikumi - Īstenošanas noteikumi par Eiropola attiecībām ar partneriem, tostarp saistībā ar personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu – To trešo valstu un organizāciju saraksts, ar kurām Eiropols slēdz līgumus – Īstenošanas noteikumi par Eiropola analīzes darba datnēm – Kriminālistikas laboratoriju darbības akreditācija (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējās debates par šādiem ziņojumiem:

- *Kirkhope* kunga ziņojums A7-0065/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Padomes lēmuma projektu, ar ko pieņem Eiropola informācijas konfidencialitātes noteikumus [11943/2009 - C7-0105/2009 - 2009/0807(CNS)];

- *Sophia in 't Veld* kundzes ziņojums A7-0064/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Padomes lēmuma projektu, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par Eiropola attiecībām ar partneriem, tostarp saistībā ar personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu [11944/2009 - C7-0106/2009 - 2009/0808(CNS)];

- *Albrecht* kunga ziņojums A7-0069/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Padomes lēmuma projektu, ar ko nosaka to trešo valstu un organizāciju sarakstu, ar kurām Eiropols slēdz līgumus [11946/2009 - C7-0107/2009 - 2009/0809(CNS)];

- *Diaz de Mera Garcia Consuegra* kunga ziņojums A7-0068/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Padomes lēmuma projektu, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par Eiropola analīzes darba datnēm [11947/2009 - C7-0108/2009 - 2009/0810(CNS)];

Alfano kundzes ziņojums A7-0072/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Beļģijas Karalistes, Čehijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Ungārijas Republikas, Nīderlandes Karalistes, Slovākijas Republikas, Somijas Republikas, Zviedrijas Karalistes, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes iniciatīvu saistībā ar Padomes lēmumu, ar ko izveido Eiropas Noziedzības novēršanas tīklu (EUCPN) un atceļ Lēmumu Nr. 2001/427/JHA [11421/2009 - C7-0109/2009 - 2009/0812(CNS)]; un

- *Kirkhope* kunga ziņojums A7-0071/2009 Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Zviedrijas Karalistes un Spānijas Karalistes iniciatīvu nolūkā pieņemt Padomes lēmuma projektu par kriminālistikas laboratoriju darbības akreditāciju [11419/2009 - C7-0100/2009 - 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, *aizstāj referentu*. – Priekšsēdētāja kungs, beidzot man ir piešķirts pietiekams uzstāšanās laiks! Vispirms es gribētu izmantot izdevību un lūgt atvainot manu kolēģi *Timothy Kirkhope*, kurš nevarēja piedalīties šajās debatēs. Es nolasīšu viņa viedos vārdus, kuri ir rūpīgi pārdomāti un uzrakstīti šajā ziņojumā. Es nolasīšu jums viņa kā referenta viedokli. Viņš ir Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas divu ziņojumu referents.

Vispirms es gribētu pievērsties *Timothy* kunga ziņojumam par Padomes lēmuma projektu, ar ko pieņem Eiropola informācijas konfidencialitātes noteikumus. Sagatavojamie noteikumi ir jāpiemēro drošības pasākumiem attiecībā uz visu informāciju, ko apstrādā Eiropols — citiem vārdiem sakot, vienots standarts, lai aizsargātu informāciju, kas tiek pārraidīta pa sakaru kanāliem starp Eiropolu un dalībvalstu dienestiem.

Kopā ar referentiem, kas strādā pie Eiropola paketes, viņš pavadīja daudz laika sarunās par Padomes lēmuma projekta termiņiem un likumību. Pēc tam, kad prezidents *V. Klaus* parakstīja Lisabonas līgumu, tādējādi ļaujot tam kļūt par realitāti, sarunas Padomes un Komisijas starpā kļuva liekas. Šajā ziņojumā, tāpat kā viņa kolēģu ziņojumos, ir izteikts aicinājums noraidīt Padomes dokumentu.

Viņš vēlas skaidri norādīt, ka viņš atbalsta Padomes lēmuma mērķi, jo mēs atbalstām labāku informācijas apmaiņu un atzīstam Eiropola radītās priekšrocības dalībvalstīm tiesību aizsardzības un noziedzības apkarošanas jomā.

Mēs vēlamies, lai Eiropola darbības joma un kompetence būtu ierobežota un noteikta, tādējādi padarot aģentūras darbu pēc iespējas efektīvāku. Mums arī jāatzīst suverēno valstu nozīme, jo tās kontrolē savus policijas spēkus un drošības dienestus. Tomēr, neskarot vispārējo atbalstu Eiropas Policijas birojam un ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā un tā ietekmi uz policijas sadarbību, referents un viņa kolēģi, LIBE komitejas referenti, uzskata, ka nevajadzētu izdarīt grozījumus pasākumos, ar kuriem īsteno Eiropola lēmumu, līdz šādos pasākumos var pieņemt saskaņā ar jauno tiesisko regulējumu, kā paredzēts Lisabonas līgumā.

Tāpēc mēs aicinām Padomi atsaukt savu priekšlikumu un, kā norādīts ziņojumā, aicinām Komisiju vai Padomi plenārsēdē nākt klajā ar deklarāciju par jauna Eiropola lēmuma priekšlikumu, kuru iesniedz sešu mēnešu laikā no dienas, kad stājas spēkā Lisabonas līgums.

Tagad es gribētu pievērsties otram ziņojumam par Zviedrijas Karalistes un Spānijas Karalistes iniciatīvu nolūkā pieņemt Padomes pamatlēmumu par kriminālistikas laboratoriju darbības akreditāciju. Šī ir Zviedrijas un Spānijas iniciatīva, lai nodrošinātu, ka laboratorijas darbības akreditē akreditācijas iestāde nolūkā apkarot noziedzību, ciešāk sadarbojoties tiesību aizsardzības iestādēm dalībvalstīs. Pēdējo pāris gadu laikā informācijas apmaiņa tiesu un tiesību aizsardzības iestāžu sadarbības jomā ir kļuvusi par Eiropas Savienības un tās dalībvalstu prioritāti attiecībā uz noziedzības novēršanas un apkarošanas iespējām.

Šā pamatlēmuma projekta mērķis ir nodrošināt, lai laboratoriju darbību rezultāti vienā dalībvalstī tiktu atzīti par līdzvērtīgiem laboratoriju darbību rezultātiem pārējās dalībvalstīs, tādējādi nodrošinot juridisko noteiktību attiecībā uz aizdomās turamajiem un uzlabotu sadarbību tiesu iestāžu starpā, ja vienas dalībvalsts pierādījumi tiek izmatoti tiesas procesā citā dalībvalstī.

Šis mērķis ir sasniedzams, nodrošinot, ka akreditācijas iestāde akreditē laboratoriju darbības, lai tās atbilstu starptautiskajiem standartiem. Pamatlēmums tiktu attiecināts uz laboratoriju darbībām, kas saistītas ar DNS un pirkstu nospiedumiem, un katra dalībvalsts nodrošina, ka akreditēto laboratoriju citās dalībvalstīs veikto darbību rezultāti tiek atzīti par līdzvērtīgiem akreditēto laboratoriju vietējā līmenī veikto darbību rezultātiem. Tomēr, nenoliedzami, katra tiesu iestāde joprojām paliek atbildīga par visu pierādījumu — gan tiesas pierādījumu, gan citu pierādījumu — novērtēšanu saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem.

Es vēlreiz gribētu uzsvērt, ka mēs atbalstām Padomes pamatlēmuma mērķus. Tomēr, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, atkal rodas problēmas saistībā ar šīs iniciatīvas juridisko pamatu. Tāpēc ziņojumā ir izteikts aicinājums noraidīt Zviedrijas Karalistes un Spānijas Karalistes iniciatīvu. Ņemot vērā Lisabonas līguma ratifikāciju, juridiskā noteiktība attiecībā uz LIBE ziņojumiem ir neskaidra. Šis ziņojums tiks iesniegts vēlāk saskaņā ar nepārprotamu juridisko pamatu. Mūsuprāt, tas ļautu iztīrīt šo svarīgo jautājumu sīkāk, jo noteiktais termiņš atkal bija pārāk īss un Parlamentam netika dots vēlāmais laiks šā svarīgā jautājuma risināšanai.

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

Sophia in 't Veld, referente. — Priekšsēdētāja kungs! Es runāšu ļoti īsi, lai kompensētu Nicholson kunga pārsniegto uzstāšanās laiku un nepildzinātu šīs debates.

Ja esmu pareizi aprēķinājusi, Lisabonas līgums stāties spēkā pēc septiņām dienām un piecām stundām. Man jāsaka, ka Padomes steigšanās pieņemt visus lēmumus uzreiz šajā ziņā ir mazliet mulsinoša. Tāpat mani mulsina šī tukšā sēdvietā, kurās biju cerējusi ieraudzīt Padomes pārstāvi, lai mums būtu iespēja apmainīties viedokļiem.

Es pamatā atbalstu iepriekšējā runātāja izvirzītos priekšlikumus. Protams, mēs atbalstām Eiropola pilnveidošanu. Mums ir vajadzīgs spēcīgs Eiropols. Mēs vēlamies tādu Eiropolu, kas spēj darboties un apkarot noziedzību, bet mēs arī vēlamies tādu Eiropolu, kas ir pakļauts demokrātiskai kontrolei. Tādēļ es atbalstu iepriekšējā runātāja priekšlikumu lūgt Padomi atsaukt priekšlikumu par Eiropolu un, ilgākais, sešu mēnešu laikā — vēlams pat agrāk — iesniegt jaunu priekšlikumu saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Noslēgumā, pievērsoties tēmai, kuras referente es esmu, proti, Eiropols un personas datu un konfidencialu dokumentu nodošana trešām personām, es vēlētos zināt, ko Padome, kuras nav zālē, domā par Eiropas Parlamenta Juridiskā dienesta veikto analīzi, ja šim konkrētajam priekšlikumam izraudzītais juridiskais pamats ir nepareizs. Es nezinu, kas atbildēs Padomes vietā, bet varbūt tā var atgriezties pie šā jautājuma un atsūtīt kādu, kas varētu sniegt mums atbildi.

Jan Philipp Albrecht, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es piekrītu iepriekšējiem runātājiem, jo, manuprāt, prātīgāk būtu, ja Padome iesniegtu Eiropas Parlamentam priekšlikumu par Eiropolu atkārtoti saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Ir pareizi un vajadzīgi, ka tiesu iestāžu un policijas sadarbību Eiropā apspriež un kopīgi lemj Parlaments. Tikai šādi Eiropola darbs var iegūt pietiekamu leģitimitāti. Eiropas Parlamenta kopīgi un apņēmīgi noraidītie Padomes ierosinātie noteikumi, kas attiecas uz Eiropola darbu, skaidri apliecina, ka grozījumi attiecībā uz juridisko pamatu tagad ir jāpiemēro.

Turklāt ir visi iemesli, lai to darītu. Pārāk ilgi Eiropas iekšpolitikas un drošības politikas īstenošana ir bijusi tikai izpildvaras kompetencē, lemjot par to aiz slēgtām durvīm. Ir apstiprināti daudzi tiesību akti drošības jomā — ne tikai saistībā ar pretterorisma pasākumiem, kas tika pieņemti pēc uzbrukumiem 2001. gada 11. septembrī —, kuru nepieciešamība, lietderība un piemērotība daudzos gadījumos nav rūpīgi izvērtēta vai pat nav apspriesta. Politiskā attālinātība no Eiropas Savienības trešā pīlāra ir devusi valdībām iespēju noteikt ļoti pretrunīgus ierobežojumus iedzīvotāju pamattiesībām.

Tas ir radījis ļoti bīstamu nesamērību, īpaši vienā jomā. Lai gan tagad vērojama ciešāka sadarbība starp drošības spēkiem visā pasaulē, trūkst starptautiskas vienprātības par obligātajiem standartiem attiecībā uz pamattiesībām un tiesisko aizsardzību. Šī plaisa starp valdību pilnvarām un pilsoņu tiesībām kļūst arvien lielāka, jo īpaši attiecībā uz personas datu apmaiņu ES un trešo valstu starpā. Tādas Eiropas drošības aģentūras kā Eiropols, *Eurojust* un *Frontex*, kā arī informācijas sistēmas, piemēram, Šengenas, *Eurodac* vai muitas un vīzu datu bāze, izmanto, lai uzglabātu personas datus, kuru daudzums arvien palielinās, un dažādu nolūku dēļ strauji attīstās šo datu sasaiste un analīze. Pat Eiropā top arvien neskaidrāks, kuram ir atļauta datu apkopošana, uzglabāšana, analīze vai tālāknodošana, kādi var būt šie dati un kādi ir nosacījumi šo darbību veikšanai. Tādējādi tiesiskās aizsardzības jautājums bieži vien tiek atstāts novārtā, ņemot vērā principus, kas reglamentē pašreizējo sistēmu.

Tomēr, kas notiktu, ja visi šie dati būtu nodoti tikai trešām valstīm? Mēs nerunājam tikai par tādām valstīm kā Norvēģija vai Šveice, bet arī par ASV, Krieviju un pat Maroku vai Ķīnu. Kas tādā gadījumā nodrošinātu, ka šie dati ir aizsargāti pret ļaunprātīgu izmantošanu un patvaļīgu rīcību no valstu puses tāpat, kā tas ir bijis līdz šim? Parlamentam ir tiesības un pienākums izmantot jauno juridisko pamatu, ko sniedz līgums, lai uzsāktu procesu, kura rezultātā būtu bez ierobežojumiem jāievēro Eiropas iedzīvotāju pamattiesības, tostarp attiecībā uz starptautisko sadarbību noziedzības un terorisma apkarošanā. Vienotie obligātie standarti, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, ir jāievieš pirms mēs kā Eiropas Savienības pārstāvji parakstām nolīgumus par datu apmaiņu ar trešām valstīm.

Tas attiecas uz informāciju, kas iegūta no Eiropola, kā arī uz *SWIFT* banku datiem un gaisa pārvadātāju pasažieru datiem, ar kuriem notiek apmaiņa ar ASV varas iestādēm. Skaidri datu aizsardzības standarti, visaptverošs proporcionalitātes novērtējums un efektīva iedzīvotāju juridiskā aizsardzība ir visu turpmāko pasākumu galvenie priekšnoteikumi.

Esmu gandarīts, ka mums ir izdevies panākt šādu vienprātību visu politisko grupu starpā attiecībā uz tiesību aktiem par Eiropolu, un es uzskatu, ka tā ir laba zīme gaidāmajām diskusijām par pamattiesību visaptverošu aizsardzību Eiropā. Tieši to no mums sagaida ES iedzīvotāji.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs! Eiropola paketi veido četri lēmumu projekti, kas paredzēti, lai īstenotu Padomes 2009. gada 6. aprīļa lēmumu.

Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pievienoties deputātiem ar lūgumu atsaukt Padomes priekšlikumu. Mēs vēlamies Parlamentu, kas būtu pārrēķināms, un Lisabonas līgumu, kas ļauj pieņemt lēmumus attiecībā uz Eiropola paketi. Mēs vēlamies, lai Parlaments un Padome būtu līdzvērtīgi partneri un būtu līdzsvarā viens ar otru.

Lai jūs labāk saprastu, kāpēc es noraidu šo priekšlikumu, es dažos vārdus paskaidrošu sava ziņojuma būtību. Viens no galvenajiem uzdevumiem, kas uzticēts Eiropas Policijas birojam, ir informācijas un datu apmaiņas, apkopošana, uzglabāšana, apstrāde un analīze. Lai varētu veikt šo svarīgo darbu, dalībvalstu kompetento iestāžu pienākums ir iesniegt Eiropolam visaptverošu, atjauninātu un precīzu informāciju. Tas ir vienīgais veids, kā Eiropols varētu pilnībā izmantot analīzes iespējas.

Kā noteikts 2. pantā, Padomes lēmuma projekta piemērošanas joma ir ierobežota, aptverot datu apstrādi analīzes nolūkā saskaņā ar lēmuma 14. panta 1. punktā paredzētajām pilnvarām. Šim nolūkam Eiropolam analīzes vajadzībām patlaban ir 19 veidu darba datnes. Katra darba datne ir atsevišķa datu bāze, kas saistīta

ar konkrēta veida noziedzīgu darbību. Tādējādi katra datu bāze ir cieši saistīta ar konkrētu darbības atbalstu, ko Eiropols var sniegt saskaņā ar tam piešķirtajām pilnvarām.

Šobrīd darba datnes ir vienīgais juridiskais instruments Eiropas līmenī informācijas uzglabāšanai, apstrādei un analīzei, neņemot vērā, vai tā ir nozares informācija vai izlūkdati, tostarp personas dati.

Priekšlikumā ietverti arī noteikumi un vispārīgi principi, kas attiecas gan uz tehniskiem pasākumiem, gan uz noteikumiem par šo datu izmantošanu. Vajadzība apkopot un apstrādāt informāciju nozīmē, ka ir jāizstrādā tāds juridiskais instruments, kas nodrošina pamattiesību pilnīgu ievērošanu. Es gribētu uzsvērt, ka tas nozīmē Eiropas iedzīvotāju pamattiesību pilnīgu ievērošanu. Tajā pašā laikā šādam instrumentam jānodrošina, ka Eiropols var pilnībā veikt tam uzticētās darbības. Tādēļ, atsaucoties uz *Sophia in 't Veld* kundzes teikto, es gribētu noskaidrot, vai juridiskais pamats, kuru paredzēts piemērot, ir atbilstīgs vai nav.

Šajā jomā, priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamentam ir izšķiroša nozīme kā iedzīvotājus pārstāvošai institūcijai. Obligātā kontrole, ko veic Eiropas Parlaments, ir neatņemama. Tādēļ ir būtiski, lai, ņemot vērā Lisabonas līguma nekavējošu stāšanos spēkā, Parlaments piedalītos likumdošanas procesā līdzvērtīgās pozīcijās ar Padomi. Steidzamībai nevar būt svarīgāka par eiropiešu drošību un pilsoņu brīvību aizsardzību.

Tāpēc es mudīnu godājamos deputātus pievienoties, lai noraidītu ierosinātos instrumentus, nemazinot mūsu atbalstu Eiropas Policijas birojam — kuru mēs patiesi atbalstām —, līdz Padome ļaus Parlamentam piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā. Es arī ierosinu lūgt Komisiju un Padomi atsaukt priekšlikumu un iesniegt jaunu priekšlikumu, kurā būtu ņemtas vērā Lisabonas līgumā noteiktās pilnvaras.

Priekšsēdētāja kungs, nākamajā uzstāšanās reizē es sniegšu pārliecinošāku un skaidrāku savas nostājas skaidrojumu. Pagaidām tas ir viss.

Sonia Alfano, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos runāt par Eiropas Noziedzības novēršanas tīklu.

Šis tīkls tika izveidots 2001. gadā ar Padomes Lēmumu Nr. 2001/427/JHA. Tā mērķi bija valsts un Eiropas līmenī veicināt sadarbību un informācijas un pieredzes apmaiņu; apkopot un analizēt attiecīgo informāciju, galvenokārt nolūkā veicināt apmaiņu ar paraugpraksi; rīkot konferences, seminārus, sanāksmes un ierosināt iniciatīvas ar mērķi veicināt apmaiņu ar pieredzi un paraugpraksi; dalīties zināšanās ar Padomi un Komisiju noziegumu novēršanas jomā.

Lēmumā paredzēts, ka struktūras pamatā būs Komisijas un dalībvalstu izraudzīti kontaktpunkti, kuros iekļauj vismaz vienu valsts iestāžu pārstāvi, bet pārējie izraudzītie kontaktpunkti var būt pētnieki vai universitāšu locekļi, kas specializējas šajā jomā. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm bija jāiesaista pētnieki, universitāšu locekļi, NVO un pilsoniskā sabiedrība. Šajā darbā kā ekspertu struktūras bija iesaistītas pat tādas iestādes kā Eiropols un Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs.

Tikla pirmās iekšējās strukturālās reformas tika veiktas 2005. gadā. Tajā bija paredzēta divu komisiju pastāvīga pārstāvniecība — viena darba programmai un otra pētījumiem —, bet tīmekļa vietnes uzturēšanu no Eiropas Komisijas pārņēma Apvienotā Karaliste, kura joprojām šo vietni atjaunina.

Atkārtotajā pārskatīšanā, kas notika 2007. gadā, apstiprinājās, ka īpaši ir jāpastiprina sekretariāts un jārisina problēma saistībā ar resursiem, kas vajadzīgi pastāvīgajām komisijām un valstu pārstāvjiem.

Ārējais novērtējums par tīkla darbību tika publicēts 2009. gada martā. Tajā galvenā uzmanība bija pievērsta šā tīkla izveidošanas mērķu nozīmīgumam, bet tajā pašā laikā novērtējumā diemžēl ir uzsvērtas organizatoriskās kļūdas, kas traucēja sasniegt svarīgos mērķus, par kuriem runājām iepriekš.

Tādējādi konstatētās problēmas, kas izraisīja tīkla faktisku sabrukumu, ietvēra piemērotu resursu trūkumu, neefektīvu sekretariāta darbību, valsts pārstāvju nepietiekamu sadarbību un ļoti vāju darba programmu.

Novērtējumā bija apsvērta arī iespēja pārtraukt tīkla darbību. Tādēļ tika iecelta tīkla darba grupa, kuras uzdevums ir pārbaudīt 2009. gada martā iesniegtos ieteikumus, un tika izteikts viedoklis, ka ir jāveic daži grozījumi tiesību aktā, ar kuru tika izveidots minētais tīkls. Īpaši tika ierosināts izveidot ārējo sekretariātu, kuru finansētu no Kopienas programmu līdzekļiem.

Lai gan atsevišķās dalībvalstīs ir atdzimusi ideja par tīkla likvidēšanu, pārējās dalībvalstis ir ierosinājušas, ka tīkls ir jāreformē. Zviedrijas prezidentūra Eiropadomē pieņēma šo ierosinājumu, izvirzot to par prioritāti savā sešu mēnešu pilnvaru termiņā. Šobrīd man jāuzsver, cik apmulsusi esmu, redzot šīs tukšās vietas zālē, ņemot vērā, ka Zviedrijas prezidentūra pati izvirzīja šos priekšlikumus.

Priekšlikumā paredzēts, ka tīklu veido valde, sekretariāts un katras dalībvalsts izraudzīti kontaktpunkti. Valdi veido dalībvalstu izraudzīti pārstāvji un valdes priekšsēdētājs, kurš ir atbildīgs par izpildkomitejas darbu.

Manuprāt, šajā ziņā ir arī dažas neskaidrības kontaktpunktu un valsts pārstāvju starpā. Pilsoniskā sabiedrība, akadēmiskās aprindas, pieredzējuši speciālisti un eksperti ir pilnībā izstumti ārpus šī tīkla. Šis ir ļoti nopietns jautājums. Strukturālās tīkla saiknes ar citām Kopienas iestādēm un struktūrām, kas darbojas noziedzības apkarošanas un novēršanas jomā, ir pilnībā likvidētas.

Lēmumā nav paredzēta nekāda veida sadarbība ar Eiropas Parlamentu un nav arī prasības par valodu zināšanām, kaut arī tas iepriekš tika pieprasīts.

Kā referente es uzskatu, ka šis priekšlikums ir nelietderīgs un nespēj risināt noziedzības novēršanas jautājumu vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, tajā nav sasniegti šā ierosinājuma izstrādāšanas mērķi; otrkārt, Komisija, Padome un dalībvalstis nav savstarpēji sadarbojušās, un, manuprāt, tas ir uzskatāms par sava veida kaitniecību tīkla darbībai.

Noziedzības novēršanu nevar reducēt tikai līdz apmaiņai ar paraugpraksi. Diemžēl esam redzējuši, kas tas ir kļuvis par sava veida tūrisma dažādiem ierēdņiem, kuri ir apmeklējuši dažādas valstis, bet bieži vien pat nav varējuši sarunāties savā starpā, jo neesot bijis tulku. Pilsoniskās sabiedrības un NVO līdzdalības trūkums, nespēja sagatavot materiālus, piemēram, skolu mācību grāmatas, par noziedzības novēršanu, padara šo tīklu nelietderīgu. Manuprāt, lai tīkls varētu darboties, mums ir jāpastiprina tā pilnvaras, kā arī jāiekļauj tajā noziedzības apkarošana un organizētās noziedzības novēršana.

Tādēļ es ierosinu noraidīt šo priekšlikumu, kuru mēs būtu varējuši pieņemt tikai tad, ja Padome būtu iesniegusi patiesi vērienīgu priekšlikumu. Diemžēl tas tā nenotika.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es ar lielu interesei klausījos Nicholson kunga, Sophia in 't Veld kundzes, Albrecht kunga and Alfano kundzes runas. Šajās debatēs tika diskutēts gan par procedūras, gan par satura problēmām.

Es pilnībā izprotu Parlamenta nostāju attiecībā uz procedūras jautājumiem. Drīz stāsies spēkā Lisabonas līgums. Tāpēc es pilnībā saprotu, ka daži Padomes lēmumi var izraisīt jautājumus Parlamentā. Ir skaidrs arī tas, ka Komisija zināmā mērā nožēlo šo situāciju. Tomēr es tagad vēlētos mazliet paskaidrot šos trīs jautājumus par labu Parlamentam.

Kā jūs jau zināt, Eiropalam — ar Padomes lēmumu, kas aizstās starpvaldību konvenciju, — tiks piemērots jauns tiesiskais regulējums, un 2010. gada 1. janvārī Eiropols kļūs par Eiropas aģentūru. Pirms Padome pieņēma šo lēmumu, notika ilgstošas sarunas un sagatavošanas darbi šā lēmuma īstenošanai.

Es saprotu Parlamenta bažas, un es arī ceru, ka tiks ieviesta jaunā institucionālā sistēma, kas pavērs ceļu lielākai demokrātiskai kontrolei pār Eiropas Policijas biroju. Mums būtu jāgūst mācība no Padomes pašreizējā lēmuma sākotnējās īstenošanas, lai mums būtu stabils pamats turpmāko tiesību aktu īstenošanai. Tādēļ būs izdevīgi iesaistīt Parlamentu un citas ieinteresētās puses turpmāko tiesību aktu par Eiropolu izstrādāšanā, it īpaši attiecībā uz noteikumiem, kas ļaus Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem uzraudzīt Eiropola darbību.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, man žēl, ka Parlaments ir noraidījis Padomes lēmumu projektus. Tie ir īstenošanas noteikumi, ar ko regulē svarīgus Eiropola darba aspektus, bez kuriem Eiropols nevar darboties.

Tagad es pievērsīšos kriminālistikas laboratoriju jautājumam. Vēlreiz atkārtošu, ka es saprotu to, ka Parlaments vēlas atšķirīgu pamatu attiecībā uz minēto pamatlēmumu par kriminālistikas laboratoriju darbības akreditāciju. Komisija atbalsta akreditācijas izmantošanu, jo tas sekmē šo laboratoriju darba kvalitātes uzlabošanu, it īpaši attiecībā uz jutīgām metodēm, kas saistītas ar pirkstu nospiedumiem un DNS paraugiem. Stingrāki akreditācijas noteikumi attiecībā uz minētajām laboratorijām vairo sabiedrības uzticēšanos.

Es arī esmu informēts par problēmām saistībā ar juridisko pamatu. Komisija, tāpat kā Parlaments, uzskata, ka par pamatlēmumu — ciktāl tas attiecas uz pakalpojumiem saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 50. pantu — juridisko pamatu būtu jāizvēlas 50. pants. Komisija ir iesniegusi deklarāciju, kas ir ietverta Tieslietu un iekšlietu padomes 2009. gada 23. oktobra sanāksmes protokolā. Šajā deklarācijā Komisija patur tiesības turpmāk veikt tādus pasākumus, kādus tā uzskata par atbilstīgiem.

Es gribētu piebilst, ka saskaņā ar nosacījumiem attiecībā uz finanšu noteikumiem Komisija ir gatava sniegt finanšu atbalstu to dalībvalstu darbībām, kuras ļauj akreditēt policijas zinātniskās laboratorijas. Visbeidzot,

Komisija vēlas veikt šā instrumenta īstenošanas un piemērošanas novērtējumu līdz 2018. gada 1. jūlijam, kā tas noteikts 7. panta 4. punktā (jauns).

Attiecībā uz šo akreditāciju —, lai gan es saprotu Parlamenta nostāju, es arī uzskatu, ka tas lielākoties ir pareizs solis un tajā ir ņemti vērā visi Parlamentā paustie viedokļi.

Tagad es pievērsīšos Eiropas Noziedzības novēršanas tīklam. Protams, mēs uzskatām, ka noziedzība ir jānovērš. Ar piespiedu pasākumiem vien mēs nemazināsim noziegumus un organizēto noziedzību. Profilaksei ir īpaša nozīme gan vietējā, gan pārrobežu līmenī. Turklāt es nesien iesniedzu priekšlikumus, kuros paredzēju profilakses pasākumus attiecībā uz cilvēku tirdzniecību un bērnu pornogrāfiju.

Alfano kundze, jūs tikko norādījāt uz tīkla trūkumiem. Es zinu, ka nesenoajā novērtējumā tika secināts, ka cīņā pret organizēto noziedzību ir vajadzīga patiesa sadarbība Eiropas līmenī, un es zinu arī to, ka valsts iestādes, organizācijas un privātais sektors vēlas daudznozaru pieeju, lai Eiropas līmenī dalītos pieredzē un metodēs un apmainītos instrumentiem.

Protams, Eiropas Savienības Noziedzības novēršanas tīklam ir stratēģiskas, politiskas un organizatoriskas problēmas. Komisija to zina. Īsā laikposmā mēs esam palielinājuši finanšu atbalstu tīkla sekretariātam.

Stokholmas programmā mēs esam piešķīruši prioritāti policijas sadarbībai un spējai to pārvaldīt Kopienas līmenī atbilstīgi Lisabonas līgumam. Protams, šis tīkls var pildīt daudzus jūsu pieminētos uzdevumus, kā arī jūsu ierosinātos interesantos uzdevumu piemērus.

Mēs varam arī cerēt uz sociālo un izglītības iestāžu kopējiem projektiem, kuros iesaistītu skolas un ietvertu pastāvīgu apmācību un augstskolu studiju kursus. Mēs nepārprotami atrodamies ļoti nozīmīgas jaunas noziedzības novēršanas politikas veidošanas sākumā.

Ir pašsaprotami, ka jāpalielina pilsoniskās sabiedrības un Parlamenta nozīme. Turklāt par policijas sadarbību tagad lems koplēmuma procedūrā. Tāpēc es uzskatu, ka mēs varam sadarboties pēc iespējas ciešāk saskaņā ar jauno juridisko pamatu. Tas būtu visu to pilsoņu interesēs, kurus ikdienā ietekmē drošības jautājumi.

Nenoliedzami, man ir mazliet žēl, ka šajās debatēs uzmanība vienlaikus tika vērsta gan uz procedūras, gan satura jautājumiem. Tomēr es domāju, ka tagad, kad stājas spēkā Lisabonas līgums, mēs varam strādāt daudz labāk un atbilstīgi Stokholmas programmai, un Parlamentam būs iespēja pilnībā veikt savus pienākumus saistībā ar jauno stratēģiju cīņai pret organizēto noziedzību un, protams, visa veida noziedzību.

Wim van de Camp, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Es gribētu pateikties Komisijas priekšsēdētāja vietniekam *J. Barrot* par sniegtajām atbildēm un viņa viedokli par dažādiem jautājumiem.

Tiesu iestāžu sadarbība Eiropas Savienībā ir ļoti nozīmīgs jautājums. Runājot par pilsoņu Eiropu, mēs galvenokārt domājam par tiesu iestāžu sadarbību. Šajā saistībā noziedzības apkarošana ir mūsu galvenā prioritāte, galvenokārt pieaugošās pārrobežu noziedzības izplatības dēļ. Plaša pārrobežu noziedzība bieži vien ir ļoti nozīmīgs jautājums, salīdzinājumā ar kuru valsts mēroga noziedzība šķiet līdzvērtīga sīkajam huligānismam.

Šajā ziņā Eiropas Tautas partijas grupa nelokāmi atbalsta ne vien Eiropolu, bet arī *Eurodac* sistēmas pozīciju nostiprināšanu. Es runāju par kriminālistikas laboratoriju sistēmu.

Nozīmīgs organizētās noziedzības apkarošanas elements ir šo noziedzības apkarotāju demokrātiska uzraudzība. Es noteikti nevēlos novirzīties no šīs tēmas, bet es gribētu lūgt jūs ņemt vērā cietušo nostāju un darīt to arī turpmākajos mēnešos, kad debatēsim par šiem priekšlikumiem. Apkarojot noziedzību, bieži ir jārēķinās ar aizdomās turamo tiesībām, kas ir tikai pareizi, jo aizdomās turamo privātums un viņu viedoklis kriminālprocesā ir ļoti svarīgs. Tomēr es vēlētos, lai nākamo piecu gadu laikā jūs pievērstu vairāk uzmanības cietušo stāvoklim. Priekšsēdētāja kungs, pamattiesības nav pilnīgas; tās vienmēr ir jāizvērtē, ņemot vērā kontekstu. Vai, kā teikts Nīderlandes Konstitūcijā, „likuma priekšā visi ir vienādi”. Tas attiecas gan uz aizdomās turamajiem, gan uz cietušajiem.

Es to labi saprotu un piekrītu, ka attiecībā uz šiem četriem jautājumiem Parlamentam tagad ir jāsaka: „Pagaidiet!”. Pagaidīsim līdz 1. decembrim, kad mūsu rīcībā būs jaunie priekšlikumi, un tad noskaidrosim reālo situāciju — vai Eiropas Parlamentam ir reāla līdzdalība.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mums ir problēma, jo Parlaments lūdz Komisiju pārskatīt tiesību aktu kopumu attiecībā uz šiem jautājumiem, un *Barrot* kungs, kā vienmēr,

ļoti apburošā veidā mums stāstīja, ka tas viss aizsākās sen, ka tas ir pietiekami daudz apspriests, un 1. janvārī stāsies spēkā. Tā ir realitāte — mums ir problēma.

Tagad es varu jums pateikt, *Barrot* kungs, ka jums jābrīdina sava amata pārņēmēja — jo es sapratu, ka jūs nevarat mums sniegt atbildi uz šo jautājumu —, ka Parlamenta uzklaušanās mēs viņai jautāsim, vai viņa gatavojas izstrādāt tiesību aktu paketi attiecībā uz šo jautājumu, jo to lūdz Parlaments, un tā nav tikai pārlietu liela vēlme piedalīties likumdošanā.

Nav tā, ka Parlaments saka, ka tas vēlas būt iesaistīts; Parlamentam ir jābūt iesaistītam. Parlamentam ir jābūt iesaistītam tāpēc, ka tam jau pēc dažām dienām būs jāpilda likumdevēja pienākumi un tāpēc, ka patlaban mēs nevaram vēlamiem veikt parlamentāru kontroli, bet drīzāk vēlamiem iesniegt turpmākus priekšlikumus. Piemēram, vairākās iesniegtajās direktīvās un lēmumos es saskatu daudz nepilnību, trūkumu un juridisku nedrošību. Mēs gribētu veikt izmaiņas šajos noteikumos.

Manuprāt, būtu labi, ja ar to nodarbotos Eiropols. Es saprotu, ka Eiropols pie tā jau strādā, un es vēlos, lai tas tā turpinātos, jo, manuprāt, Eiropolam ir jāvirzās uz priekšu. Tāpat es vēlos, lai jūs ievērotu Parlamenta tiesības paust savu viedokli par šiem noteikumiem, jo tas ietilpst Parlamenta kā likumdevēja pienākumos, un mēs vēlamiem tos pildīt.

Tāpēc es jums tagad saku, ka nākamreiz, kad tiksimies ar jauno komisāri, mēs viņai jautāsim, vai viņa ir apņēmusies sagatavot tiesību aktu priekšlikumus šajā jautājumā, lai Parlaments varētu pieņemt tiesību aktus. Tas arī viss.

Nathalie Griesbeck, *ALDE grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Es izteikšos īsi. Pirmkārt, par saturu un, otrkārt, par procedūru; un es atkārtošu dažas lietas, ko jau ļoti labi izklāstīja visas politiskās grupas.

Kaut arī mums ir svarīgi, lai Eiropas Savienība kļūtu par drošības, taisnīguma un brīvības telpu, un, protams, mēs veidojam Eiropas demokrātijas paraugu, un, lai gan daudzi no mums uzskata, ka Eiropols ir pielāgojams instruments, mēs piešķiram lielu nozīmi resursu apvienošanas — galvenokārt cilvēku, bet arī tehnisko resursu cīņai ar organizēto noziedzību un cilvēku tirdzniecību, — stingrai uzraudzībai, maksimāli garantējot juridisko noteiktību, jo mūsu pilnvaru pamatā ir Eiropas iedzīvotāju tiesības un brīvības.

Attiecībā uz procedūru, riskējot atkārtoties, es gribētu Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā pārliecināt komisāri, ka darbs nav bijis veltīgs. Tomēr mūsu iedzīvotāji varētu pārprast un nepareizi interpretēt to, ka mēs tik ilgi gaidījām, lai sāktu darboties iestādes, kas saistītas ar Lisabonas līgumu, bet tagad mums pietrūka pacietības pagaidīt vēl pāris stundu vai pat dienu, lai mēs varētu izmantot savas pilnvaras kā vieni no likumdevējiem, kas mums ir tik svarīgi.

Šoreiz Eiropai ir ļoti būtiski, lai mēs pagaidītu pāris nedēļas, līdz mums būs dokuments, kurā ņemti vērā mūsu procedūras noteikumi, un man, tāpat kā *Sophia in 't Veld* kundzei, ir žēl, Padome šodien nav kopā ar mums, jo šis jautājums galvenokārt attiecas uz Padomi. Tāpēc mana komiteja uzskata, ka mums ir vajadzīgs jauns tiesību aktu priekšlikums.

Raül Romeva i Rueda, *Vers/ALE grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs! Turpinot šo tēmu, es gribētu uzstāties kā Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas koordinators jautājumos, kas attiecas uz brīvību, un es runāšu tieši par to.

Tas būtu nesaprotami, ja Parlamentam būtu dota iespēja piedalīties tiesību aktu sagatavošanā, bet mēs nespētu to paveikt. Tāpēc šajā jautājumā mēs visi esam vienisprātis. Jebkurā gadījumā mums būs jānogaida, lai redzētu, kā viss izvērtīsies, bet tā nenoliedzami būs problēma, ja mēs nespēsim līdzdarboties, lai gan pamatoti to pieprasām.

Es gribēju arī īsi pieminēt ziņojumu par kriminālistikas laboratorijām — es šim jautājumam sekoju — un paskaidrot, ka, apspriežot koordinācijas nepieciešamību, mums ir ļoti rūpīgi jāizskata arī decentralizācijas jautājums. Neaizmirsīsim, ka atsevišķās dalībvalstīs nav vienota kriminālistikas pētījumu centra, bet pastāv vairāki centri, ņemot vērā teritoriju sadalījumu un pastāvošās policijas un tiesību sistēmas. Šāds piemērs ir Spānija. Tas ir jāņem vērā; tāpēc, ja mēs vēlamiem, lai koordinācijas darbs būtu sekmīgs, mums jāpatur prātā, ka mums ir vajadzīga koordinācija ne vien dalībvalstu starpā, bet arī starp reģioniem, kuru atšķirīgie apstākļi ne vienmēr ir attiecināmi uz valsts līmeni.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atkārtošu to, ko jau minēja vairāki deputāti.

Pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā, Eiropas Parlamentam lūdza saskaņā ar steidzamības procedūru izskatīt četrus dokumentus par Eiropu un jautājumu par to datu konfidencialitātes aizsardzību, kurus Eiropols nodod tālāk, tostarp trešām valstīm. Parlaments vienprātīgi nosoda veidu, kādā mums tika lūgts izskatīt šos dokumentus, tā kā šie dokumenti attiecas uz jautājumiem, kuri pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnīgi noteikti būs koplēmuma jautājumi.

Daudzi no mums uzskata, ka mūsu pilsoņiem ir tiesības uz drošību un ka terorisma apkarošana ir prioritāte. Mums jādara viss iespējamais, lai iedzīvotājiem nebūtu jādzīvo pastāvīgās bailēs kļūt par teroristu uzbrukumu upuriem. Tāpēc ir svarīgi darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai pastiprinātu policijas sadarbību, bet tas nav jādara par katru cenu, it īpaši, ja tas kaitē pilsoņu pamattiesībām uz privātumu, brīvu pārvietošanos un vārda brīvību.

Es gribētu piebilst, ka noziedzības novēršanai nevajadzētu nozīmēt neko vairāk, kā tikai piespiedu pasākumus. Mūsu demokrātisko valstu priekšrocība ir vienmēr aizsargāt mūsu brīvību un neierobežot to, ja vien bez tā nevar iztikt. Tādējādi policijas sadarbībai jāpiemēro īpašs tiesiskais regulējums, kas nodrošina informācijas konfidencialitāti un pareizu līdzsvaru starp informāciju un minētajiem drošības mērķiem.

Tāpēc GUE/NGL grupa kopā ar citām grupām aicina Padomi un Komisiju atsaukt šos priekšlikumus. Man arī ir žēl, ka Padome nepiedalās šajās debatēs.

Gerard Batten, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Šajos ziņojumos ietverti uz Eiropu attiecināti noteikumi par ES iedzīvotāju ļoti personīgu datu apkopošanu un apmaiņu ES dalībvalstu starpā, un, protams, arī ES dalībvalstu un trešo valstu starpā.

Zīmīgi, ka tajos ir minēta tādas informācijas neatļauta izpaušana, kas kaitē būtiskām Eiropas interesēm vai nostāda tās neizdevīgā stāvoklī. Tajos nekas nav teikts par to nelaimīgo nevainīgo iedzīvotāju interešu aizsardzību, kuri varētu būt nokļuvuši Eiropas izmeklēšanas labirintos.

Var apkopot vispersoniskāko informāciju, tostarp par seksuālo orientāciju un bankas kontu. Šo informāciju var pat nodot trešām valstīm, tostarp tādām „izcilām demokrātijas sludinātājām” kā Albānija, Peru un Krievijas Federācija.

Objektīvā skatījumā Eiropols ir pilnīgi nevajadzīgs, bet ES subjektīvais viedoklis ir tāds, ka tai ir būtisks vēl viens tāds politiskas valsts simbols kā sava policija.

Cik daudz ES iedzīvotāju, kuri nevēlas pakļauties tās likumiem, zina, ka Eiropas amatpersonām ir imunitāte pret jebkādu apsūdzību saistībā ar viņu rīcību vai sacīto pienākumu pildīšanas laikā? Tiem deputātiem, kuri nāk no šādām policijas valstīm, tas varbūt nešķiet nekas īpašs, bet Anglijas tiesību aktos tāds jēdziens kā tiesībaizsardzības darbinieka imunitāte ir svešs.

Ņemot vērā, ka ES veido savu tiesu sistēmu ar tādiem instrumentiem kā Eiropas apcietināšanas orderis un aizmuguriski (*in absentia*) tiesas procesi, un tagad arī policija, mēs Lielbritānijā uzskatām, ka tiek iznīcinātas mūsu visdārgākās pamatbrīvības, kas līdz šim bija nodrošinājušas mūsu aizsardzību.

Visi referenti vismaz bija tik laipni un pateica, ka šie priekšlikumi ir jānoraida, līdz Lisabonas līgums ir juridiski stājies spēkā. Ja ES būtu kaut kripatiņa morāles, tā būtu rīkojusi referendumu par Lisabonas līgumu un neviens no šiem priekšlikumiem nekad nestātos spēkā.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ir apsveicami, ka Eiropas darbība nesen atkal ir vainagojusies panākumiem, likvidējot cilvēku tirdzniecības tīklu, kas nodarbojās ar nelegālo migrantu kontrabandu. Turpmāk būtu vienlīdz slavējami, ja Eiropols iesaistītos cīņā pret nopietnu starptautisko noziedzību. Protams, dažādu varas iestāžu savstarpēja sadarbība cīņā ar noziedzību principā ir apsveicama.

Tomēr datu aizsardzības jautājums nav atrisināts attiecībā uz plāniem nodrošināt visām varas iestādēm neierobežotu piekļuvi datiem. Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs cenšas mūs mierināt ar solījumiem, lai gan nav skaidrs pat tas, kādas ir tā uzraudzības pilnvaras. Dalībvalstu datu aizsardzības amatpersonas ātri sastopas ar savas darbības jomas ierobežojumiem, tiem ir niecīgas iespējas iejaukties un maza reālā ietekme. Iespējams, tas tā notiks arī ES līmenī.

Pēdējo desmit gadu laikā pilsoņu brīvības tika aizvien vairāk ierobežotas starptautiskā terorisma apkarošanas vārdā. Ja tagad tieslietu un iekšlietu ministri vēlas ātri apstiprināt nolīgumu par finanšu darījumiem, pirms Lisabonas līgums ir nodrošinājis Eiropas Parlamentam koplēmuma tiesības, tad tas ir tikai tāpēc, ka viņi zina, ka ar to ir saistīti nopietni datu aizsardzības jautājumi un ka *SWIFT* nolīguma gadījumā viņiem neizdotos izkļūt cauri sveikā. Ņemot vērā, ka šīs tiesības nav piešķirtas pat dalībvalstu tiesībaizsardzības aģentūrām

saskaņā ar šo valstu konstitūcijām, kāpēc šādas neierobežotas tiesības tiek piešķirtas Eiropolam un jo īpaši, caur ES „sētas durvīm”, Amerikas Savienotajām Valstīm? Manuprāt, mums vajadzētu pārtraukt šo uzbrukumu datu aizsardzībai.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms vēlos apsveikt Komisijas priekšsēdētāja vietnieku un pateikties par darbu, ko viņš ir paveicis, būdams atbildīgais komisārs šajā jomā.

Es ceru, ka abi komisāri, kuri pārņems jūsu amatu — nevis viens, bet gan divi komisāri —, smelsies iedvesmu no jūsu politiskā redzējuma, jūsu ieguldījuma un darba. Paldies, priekšsēdētāja vietnieka kungs!

(MT) Tagad es gribētu pastāstīt, ka man nesen bija lieliska izdevība savā valstī apmeklēt biroju, kurš ir atbildīgs par Eiropu, attiecībā ar Eiropu, kā arī par Šengenas zonu. Šajā birojā daudzi policijas darbinieki lieliski strādā šajā jomā, sadarbojoties ar policijas darbiniekiem citās ES dalībvalstīs. Es augstu novērtēju viņu centienus un vēlos piebilst, ka šis apciemojums ļāva man novērtēt Eiropas aģentūras lielo nozīmi. Man bija iespēja to novērtēt tuvumā; tās nozīmi noziedzības apkarošanā, it īpaši tagad, kopš mēs dzīvojam telpā, kurā valda brīvība, un varam brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā un daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Acīmredzot mēs balsosim pret šiem priekšlikumiem nevis tāpēc, ka mums ir iebildumi pret Eiropu, bet gan tāpēc, ka Parlaments vēlas sniegt ieguldījumu, lai stiprinātu šo biroju, kurš nākamgad kļūs par aģentūru un tādējādi varēs patiesi efektīvi un pilnībā pabeigt savu misiju noziedzības apkarošanā.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Attiecībā uz Padomes lūgumu, lai mēs apstiprinām priekšlikumu par informācijas apmaiņu starp Eiropu un tā partneriem, tostarp trešām valstīm, visiem ir skaidrs, pie kā tas varētu novest — ja šo priekšlikumu apstiprinātu, tas radītu absurdu situāciju attiecībā uz regulējumu, informācijas apmaiņu starp Eiropu un trešām valstīm, jo Parlaments vēl nav apstiprinājis šo valstu sarakstu.

Šajā priekšlikumā sniegtais personas datu apstrādes attēlojums varētu radīt iespēju izveidot patiesi neierobežotu datu bāzi, kura būtu pieejama pat tām trešām personām, kuras Parlaments vēl nav precīzi norādījis.

Padomes priekšlikuma 15. panta 2. punktā noteikts, ka galējas nepieciešamības gadījumā, arī tad, ja trūkst norāžu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, var sniegt datus par personas rasi, etnisko izcelsmi, politisko nostāju, reliģisko un filozofisko pārliecību, dalību arod biedrībā un citu informāciju, nepaskaidrojot, ko nozīmē „galēja nepieciešamība” un, vēl ļaunāk, — tajā atbalstīta doma, ka pastāv rasu grupas.

Būtu interesanti dzirdēt Padomes skaidrojumu par to, kas ir rases grupa un kādas rasu grupas pastāv. Cik man zināms, ir tikai viena rase — cilvēks.

Gan šo iemeslu dēļ, gan arī tāpēc, lai saglabātu Parlamenta neatkarību, tā kā tam jādarbojas pietiekami ilgā laikposmā, es uzskatu, ka pašreizējais Padomes priekšlikums ir jānoraida pieprasītajā termiņā līdz 30. novembrim.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pievienoties *Busuttil* kungam, lai pateiktos Komisijas priekšsēdētāja vietniekam komisāram *J. Barrot* par paveikto darbu. Viņam pavisam noteikti bija jāpieņem nebūt ne vienkāršs tiesību aktu kopums, un viņam bieži nācās cīnīties ar „vētrām un negaisiem”, tomēr ticiet man, priekšsēdētāja vietnieka kungs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa sniegs jums izturīgu „lietussargu”, ko izmantot šādās situācijās. Tā kā par Eiropu ir pateikts daudz, es nedomāju, ka man vajadzētu atkārtot manu kolēģu teikto, proti, ka ir pārsteidzoši, ja no mums sagaida, ka mēs izskatīsim šo jautājumu līdz 30. novembrim, tas ir — pirms stājies spēkā Lisabonas līgums. Tāpēc ir pašsaprotami, ka Parlaments noraida šos priekšlikumus.

Tāpat ir ļoti žēl, ka Padome nevar mūs šodien pagodināt ar savu klātbūtni, lai ņemtu vērā izteiktos komentārus. Esmu pārliecināts, ka tie tiks ņemti vērā. Vispirms es vēlējos komentēt *Kirkhope* kunga ziņojumu par kriminālistikas laboratorijām un standartiem, sakot, ka mums bieži nākas apsvērt, vai sākt ar detaļām, proti, kādi dati un kādā veidā tiks nosūtīti, vai arī noskaidrot, vai šie dati ir pilnībā salīdzināmi, it īpaši kriminālistikas laboratoriju gadījumā. Ja DNS datus iegūst dažādos veidos un pēc tam nosūta tālāk, un salīdzināšana nav iespējama, tad attiecīgajām personām ir nodarīts vairāk ļaunuma nekā labuma. Iespējams, ka mums to vajadzētu paturēt prātā.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Priekšsēdētāja vietniek *Barrot* kungs, pateicos par jūsu izpratni saistībā ar Parlamenta stingro nostāju attiecībā uz procedūras jautājumiem. Mēs nenoraidām Padomes

un Komisijas priekšlikumus. Drīzāk mēs vēlamies piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā. Tas ir ļoti būtiski attiecībā uz mūsu balsojumu.

Skaidrs, ka Eiropols ir viens no Eiropas Savienības veiksmes stāstiem. Jo īpaši cīņā pret noziegumiem, kas saistīti ar narkotikām, cilvēku tirdzniecību, terorisma finansēšanu un viltotas naudas drukāšanu, Eiropolam ir būtiska nozīme attiecībā uz informācijas apmaiņu, un tas ir vērst uz pastāvošajiem policijas sadarbības tīkliem. Tā darbības turpmākai paplašināšanai ir ļoti liela nozīme. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam to, ka aģentūrai būs jauns pamats. Te mums būs vajadzīga datu apmaiņa un iekšēja saikne starp policijas spēkiem Eiropas Savienībā. Tas vajadzīgs veiksmīgai terorisma un noziedzības apkarošanai. Ir jāsaprot, ka tas vajadzīgs arī tāpēc, lai aizstāvētu Eiropas iedzīvotāju tiesības.

Septembra vidū Eiropas Parlamenta vairākums lēmumā par SWIFT kodiem arī nostiprināja Eiropas attieksmi un noteica skaidras Eiropas vērtības. Mums jāprasa, lai Padome un Komisija tagad īsteno šos pamatprincipus un pamatnostādnes sarunās ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Tas jādara, lai nodrošinātu Eiropas pilsoņu drošību.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arī es priecājos, ka Padome ir apņēmusies turpmāk pilnveidot un reformēt Eiropas Noziedzības novēršanas tīklu. Tāpēc, kā jau daudzi šodien minēja, ir patiesi žēl, ka šajās debatēs vairs nepiedalās Padomes pārstāvji.

Es arī gribētu atsevišķi runāt par procesu un atsevišķi par faktisko saturu. Lēmums par vajadzību veidot šādu tīklu tika pieņemts pirms 10 gadiem. Pašreizējais novērtējums parādījis, ka tīkls nav devis mums visas cerētās iespējas. Tomēr ir skaidrs arī tas, ka mums ir vajadzīgs šāds tīkls, un mums ir jāturpina to pilnveidot, jāiesaista iedzīvotāji un pētnieki un jāsadarbjas ar tiesībsardzības aģentūrām. Tāpat es vēlos teikt, ka Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa Eiropas Parlamentā uzskata, ka tīkla darbība un tā turpmāka pilnveidošana ir svarīga. Tas, ka Eiropas Parlaments tagad noraida šo iniciatīvu, nozīmē tikai to, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu šis pasākums iegūs vēl lielāku likumību un mēs varēsim tajā aktīvāk iesaistīties.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Patlaban Eiropas lielākā neveiksme ir tā, ka mums vēl aizvien nav izdevies apturēt cilvēku tirdzniecību, kas notiek tieši mūsu acu priekšā. Sievietes un bērni tiek pārdoti kā preces visās dalībvalstīs. Eiropola piesardzīgais novērtējums liecina, ka 2009. gadā Eiropā tika nopirkta un pārdota apmēram pusmiljons sieviešu. Tas ir jautājums, par kuru mums jārunā atklāti, un mums jāizstrādā stratēģijas šīs tirdzniecības izskaušanai.

Eiropas Savienībā ir iestādes, kuru mērķis ir apkarot cilvēku tirdzniecību un organizēto noziedzību, bet pašreiz tām ir daudz trūkumu. Mums ir nopietni jāuzlabo sadarbība starp dalībvalstīm, Komisiju, Padomi un Parlamentu, lai mēs spētu reizi par visām reizēm izskaust smagos noziegumus, arī tādus kā organizētā noziedzība, mafijas darbības un cilvēku tirdzniecība.

Pēc dažām dienām stāsies spēkā Lisabonas līgums. Es domāju, ka mēs pēc tam varēsim uzelpot, jo beidzot varēsim cerēt uz ciešāku sadarbību, lai nodrošinātu mūsu iedzīvotāju drošību visās dalībvalstīs. Drīz mums būs iespēja redzēt spēcīgāku Eiropolu un efektīvu sadarbību Eiropola un *Eurojust* starpā. Tad mēs beidzot varēsim sākt cīņu pret organizēto noziedzību, tostarp cilvēku tirdzniecību un mafijas tipa noziedzīgajiem sindikātiem. Mēs tagad, 2009. gadā, reizi par visām reizēm pateiksim, ka mūsdienās cilvēku tirdzniecība ir Eiropas necienīga.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodienas debates un it īpaši no šīm diskusijām izrietošie lēmumi mums būs jāapspiež nevis formāli, bet gan politiskā skatījumā.

Vienoti standarti attiecībā uz laboratoriju darbu nenoliedzami arī ir svarīgi policijas un tiesu iestāžu sadarbībai, kuras pamatā ir savstarpēja uzticība. Tomēr laika trūkuma dēļ daudzus šā jautājuma aspektus mēs nepagūsim apspriest. Tomēr pamatā galvenais jautājums ir pavisam atšķirīgs, proti, cik nopietni politiskie *dalībnieki* uztver Lisabonas līgumu, Parlamenta un iedzīvotāju tiesības, kā arī uzticamu sadarbību Padomes un Parlamenta starpā.

Es gribētu sniegt trīs piemērus — Lisabonas līgumā Augstais pārstāvis raksturots kā neietekmējams Eiropas viedokļa paudējs, un ir liels negods, ka dalībvalstis arī šajā gadījumā ir piemērojušas atšķirīgus kritērijus. Nākamajā pirmdienā Parlaments varētu atkal rūpīgi pārbaudīt daudzējādā ziņā pretrunīgo nolīgumu par SWIFT kodiem. Tomēr tā vietā pāris stundas agrāk sarakstā tiks ātri atzīmēts ķeksītis, un tiks parakstīta vienošanās ar ASV.

Tas pats notiek šeit saistībā ar apspriežamajiem jautājumiem. Īsi pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā mums lūdz ātri pieņemt lēmumus, kuros ietverti noteikumi, kas nākotnē ierobežos mūsu iespējas lēmumu

pieņemšanā. Mums jāuzdod sev jautājums, kāpēc tas tā notiek, jo noteikti bija iespēja iesniegt jaunus priekšlikumus par citiem jautājumiem.

Padomes un Komisijas nostāja liedz tām iespēju sniegt nepārprotamu vēstījumu Eiropas iedzīvotājiem, kas liecinātu par apņemšanos īstenot līgumu un par demokrātisku pilsoņu Eiropu. Eiropas Parlamentam ir tikai viena iespēja — mums jānoraida šie priekšlikumi, jo mēs vēlamies plašu sabiedrisko apspriešanu un vēlamies izmantot mūsu pastiprinātās tiesības atbalstīt iedzīvotājus tagad, nevis tuvākā vai tālākā nākotnē.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šīvakara ļoti interesantās debates ir palīdzējušas mums saprast dažus svarīgus aspektus, kas īpaši attiecas uz Eiropas Noziedzības novēršanas tīklu.

Pirmkārt, tagad, kad mums ir Lisabonas līgums, Parlamenta nozīmei koplēmuma procedūrā ir arvien jāpalielinās; to var panākt divējādi. Vispirms kultūra — organizēto noziedzību un mafijas grupējumus galvenokārt var izskaust ar informācijas un izpratnes palīdzību. Izcilais itāliešu tiesnesis *Giovanni Falcone*, kuru nogalināja mafija, mēdza teikt, ka mafija ir parādība, kurai ir sākums un beigas. Šīs beigas nozīmē plašu mobilizāciju kultūras ziņā, un tai ir jāsākas Eiropā un Parlamentā.

Otrs aspekts ir tāds, ka organizētā noziedzība ir jāapkaro efektīvāk, galvenokārt izveidojot Eiropas prokuratūru, un es uzskatu, ka ir jāietver arī atsevišķu ļoti smagu noziegumu apkarošana, kas paredzēta tikai noteiktās dalībvalstīs. Es runāju arī par mafijas noziegumiem.

Mums jāsaprot, ka mafijas krīze attiecas uz visu Eiropu, jo mafijas grupējumiem ir iespējas iefiltrēties arī iestādēs. Pastāv ļoti cieša saistība starp mafijas grupējumiem un korupciju, kā tas uzsvērts arī jaunākajos ziņojumos, un krāpšanu Eiropas Savienībā, kā to nesen paziņoja arī Eiropas Revīzijas palāta.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā ēnu referente attiecībā uz vienu no dokumentiem par Eiropolu, es varu tikai vēlreiz apstiprināt to, ko jau minēja deputāti, kuri uzstājās pirms manis.

Eiropols, pateicoties tā nozīmei informācijas apmaiņā, apkopošanā un analīzē, sekmē izmeklēšanas procesus dalībvalstīs, un tādējādi tas ir svarīgs instruments cīņai ar noziedzību.

Mums ir efektīvāk jāapkaro noziedzība, taču vienlaikus nelokāmi jāaizstāv Parlamenta pilnvaras.

Padome ir nolēmusi jebkurā gadījumā 30. novembrī pieņemt Eiropola dokumentu paketi, negaidot, kamēr Parlaments iegūs koplēmuma pilnvaras šajā jautājumā līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā 1. decembrī.

Šo priekšlikumu noraidīšanas mērķis nav stāšanās ceļā Eiropolam kā jaunai Eiropas iestādei, bet gan tādu Eiropas Parlamenta pilnvaru iegūšana, kuras būtu paplašinātas īpaši attiecībā uz svarīgiem jautājumiem, kas saistīti ar brīvību, drošību un tiesiskumu.

Visbeidzot, es uzskatu, ka ir pareizi piešķirt Parlamentam lielākas pilnvaras Eiropola darbību pārbaudē, lai pārliecinātos, ka Eiropola rīcībā esošo datu apstrāde nemazina Eiropas iedzīvotāju tiesības.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pēdējo gadu laikā tiesu medicīnas joma ir guvusi ievērojamu galvenokārt tāpēc, ka aizvien palielinās tās nozīme cīņā pret noziedzību.

Šajā saistībā augsta līmeņa sadarbība dalībvalstu starpā varētu palīdzēt efektīvāk cīnīties pret noziedzību. Prakse skaidri apliecina, ka ar šādu sadarbību vien nebūs pietiekami un ka ir svarīgi izstrādāt kopēju tiesisko regulējumu, nosakot standartus attiecībā uz kriminālistikas laboratoriju darbību, kā arī izveidot šādu augsti kvalificētu laboratoriju tīklu visā Eiropas Savienībā.

Tas, ka nav panākta vienošanās par vienotu akreditācijas standartu piemērošanu zinātnisko pierādījumu analīzei, ir nopietns trūkums, kas jānovērš. Tāpēc es ceru, ka Padome pēc iespējas ātrāk uzsāks iniciatīvas un drīz vien sagatavos jaunu dokumentu, kura izstrādāšanā arī Parlamentam būs nozīmīga līdzdalība.

Priekšsēdētāja kungs, lai gan es vēlējos mazliet vairāk izteikties par kriminālistikas laboratorijām, es noslēgumā gribētu pateikt, ka mans mērķis noteikti nav pārspīlēt Eiropas Parlamenta nozīmi, tomēr, manuprāt, ir nepieņemami, ka neviens Padomes pārstāvis neatrada laiku, lai atnāktu un uzklautu mūsu viedokli.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Būdamis jurisprudences absolvents un bijušais policists, es gribētu uzsvērt Padomes pamatlēmuma nozīmību, tā kā šā lēmuma mērķis ir uzlikt par pienākumu ievērot ISO 17025 starptautisko standartu visām kriminālistikas laboratorijām, kuras piegādā ģenētisko un pirkstu

nospietumu analīžu rezultātus. Šā ļoti svarīgā lēmuma nolūks ir stiprināt pierādījumu pārbaudes procesa uzticamību un tādējādi vairojot sabiedrības uzticēšanos tiesībsardzības iestādēm un tiesu sistēmai.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Iespējams, mēs pie šā jautājuma atgriezīsimies pēc sešiem mēnešiem, kad saskarsimies ar šīm pašām problēmām. No vienas puses, mums būs svarīgi, lai policijas un Eiropola darbs būtu pēc iespējas efektīvāks. No otras puses, mums vienmēr jāatceras, ka mēs runājam arī par cilvēktiesību jautājumu un ļoti bieži par jutīgo datu jautājumu.

Mūs gaidīs tas pats darbs, tāpēc šajā saistībā es jo īpaši gribētu vērst uzmanību uz 15. pantu Padomes lēmumā, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus par Eiropola attiecībām ar partneriem, tostarp saistībā ar personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu. Es vēlos vērst uzmanību uz to, ka mēs runājam par ļoti jutīgiem datiem un sakām, ka šādu datu tālāknodošana nav pieļaujama, ja vien tas nav ļoti nepieciešams. Mums jāpadomā par to, kurš izlems, kad tas ir ļoti nepieciešams, jo tas ir ļoti būtisks jautājums.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mans uzdevums nav bijis viegls, ņemot vērā to, ka klāt nav Padomes pārstāvju. Tomēr es gribētu minēt dažus iemeslus, kāpēc Komisija piekrita pieņemt šos dokumentus.

Vispirms attiecībā uz Eiropolu būtu sarežģīti pārtraukt tā pārveidošanu par aģentūru. Tiks iesniegti vēl citi dokumenti par Eiropolu, un Parlaments nenoliedzami būs viens no tiesību aktu pieņēmējiem. Būtu ļoti sarežģīti pārtraukt Eiropola darbu. Es gribētu arī paskaidrot, ka Eiropolu tagad vada izcils profesionālis no Lielbritānijas. Tas būtu neprāts, ja mēs iejauktos Eiropola darbā.

Attiecībā uz pārējiem abiem dokumentiem — ir svarīgi apzināties, ka tie tika izstrādāti Padomes un dalībvalstu kopīgi ierosinātās iniciatīvas rezultātā. Tomēr tas ir solis uz priekšu, lai dalībvalstis pieņemtu ideju par laboratoriju akreditāciju nolūkā iegūt ticamus datus. Tas ir pozitīvs sasniegums un solis uz priekšu.

Attiecībā uz noziedzības novēršanas tīklu — un šajā jautājumā Parlamenta apsvērumi ir vispamatotākie — mums tas noteikti būs jāpastiprina arī turpmāk, un jāuzdod tam citi uzdevumi. Es jūs ļoti labi saprotu un pateicos *Busuttil* kungam un *Strasser* kungam, un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam, kurš arī pirms kāda laika bija šeit, par to, ka viņi saprata, ka arī es noteikti uzskatu, ka Parlamentam ir jābūt cieši iesaistītam. Par visu, ko pēdējo piecu gadu laikā esmu paveicis, man ir jāpateicas Parlamentam atbalstam. Tāpēc, kā jūs zināt, es patiesi vēlos, lai Parlaments būtu iesaistīts.

Turklāt es gribētu piebilst, ka Komisija uzskata, ka mums ir vajadzīga padziļināta, individuāla analīze, lai noteiktu, vai mums ir jāmaina trešā pīlāra *acquis*. Ir svarīgi, lai mēs saprastu, ka atrodamies pārejas periodā no starpvaldību pieejas uz kopienas pieeju, un man ir prieks par Tieslietu un iekšlietu komiteju.

Es arī apzinos, ka jūs vēlaties iesaistīties, lai veidotu policijas sadarbību, kurā tiek ievērotas cilvēktiesības un ņemtas vērā Eiropas Savienības vērtības. Protams! Es uzskatu, ka Parlamentam būs pozitīva ietekme uz visiem turpmākajiem dokumentiem, kas ļaus turpināt sadarbību ar policiju, ievērojot pilsoņu tiesības un vērtības.

Tomēr šis ir pārejas periods, un es ļoti labi saprotu jūsu vēlmi piedalīties šo dokumentu sagatavošanas darbā. Tomēr es atkārtošu, ka, pēc Komisijas domām, mums ir jāpārskata šie trešā pīlāra *acquis* dokumenti, analizējot katru gadījumu atsevišķi. Mēs varēsim iesniegt priekšlikumus, kad pašreizējie instrumenti būs novecojuši vai arī tie būs jāpapildina, vai jāatjaunina. Mana amata pārņēmēji iesniegs priekšlikumus, kas ļaus Parlamentam uzlabot dokumentus, jo beidzot Parlaments būs viens no likumdevējiem.

Priekšsēdētāja kungs, šajā saistībā es gribētu atkārtot, ka sava pilnvaru termiņa beigās es pievērsīšu pastiprinātu uzmanību visiem Eiropas Parlamenta ierosinājumiem. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka mēs ļoti apzināties to, ka daudziem dokumentiem, kas vajadzīgi policijas un tiesu iestāžu sadarbībai, būs jāpiešķir jauns pamats, tādējādi ļaujot Parlamentam pildīt savu pienākumu kā vienam no likumdevējiem.

Tajā pašā laikā es ceru, ka jūs sapratīsiet, kāpēc es centos paskaidrot mūsu vēlmi, lai 1. janvārī Eiropols kļūtu par aģentūru un turpinātu savu darbu, un mēs esam ņēmuši vērā dalībvalstu panākumus attiecībā uz laboratoriju akreditāciju un noziedzības novēršanas tīklu.

Es vēlreiz apstiprinu, ka saprotu Parlamenta nostāju un varat būt droši, ka nākamajās nedēļās es iespēju robežās aizstāvēšu šo lielo brīvības un drošības telpu, kuru dalībvalstis turpmāk veidos ar aktīvu Parlamenta atbalstu.

James Nicholson, *aizstāj referentu*. – Priekšsēdētāja kungs, šovakar mums ir ļoti izdevušās debates. Manuprāt, par nepiedalīšanos šajās debatēs ir jānosoda prezidentūra. Tās pārstāvji nav šeit, un es domāju, ka tas viņiem godu nedara.

Es vēlos pievērsties pāris jautājumiem. Es pilnībā piekrītu *Sophia in 't Veld* kundzei. Protams, mēs vēlamies spēcīgu Eiropolu, kas darbotos ilgā laikposmā, un, vēl labāk, Eiropolu, kas vajadzības gadījumā censtos vairāk sadarboties. Pietiks, ja mēs paraudzīsimies uz daudzajām problēmām, ar kurām sastopamies uz mūsu robežām — narkotikas, cilvēku tirdzniecība, starptautiskā noziedzība un terorisms —, lai saprastu, cik ļoti tas ir vajadzīgs.

Manuprāt, tas bija PPE grupas pārstāvis, kas izvirzīja arī man tuvo jautājumu par cietušā tiesību izvērtēšanu attiecībā pret vainīgā tiesībām. Manuprāt, mums tas būtu ļoti nopietni jāpārdomā.

Diemžēl mēs pārāk bieži redzam, ka nozieguma pastrādātāji iekaro lielākas simpātijas un gūst lielāku atbalstu nekā cietušie. Tas ir vērojams ļoti daudzās jomās. Šāda situācija ir pilnībā nepieņemama. Es uzskatu, ka mums ir vairāk jāatbalsta cietušie, un, manuprāt, tas skaidri parādīs, kurš ir cietušais. Nedrīkst pieļaut situāciju, kad pret nozieguma pastrādātāju un cietušo ir vienlīdzīga attieksme.

Tie, kuri domā, ka mūsdienu sabiedrībā var izdzīvot nesadarbojoties, līdina mākoņos. Cik man zināms, tā ir realitāte. Lūk, vienkāršs piemērs no manas zemes Ziemeļīrijas, kur pēdējo nedēļu laikā, sadarbojoties Ziemeļīrijas policijai un *Garda Síochána* (Īrijas policija), valsts dienvidu daļā bija iespējams aizturēt un neļaut iepludināt tirgū miljoniem cigarešu. Vai jūs tiešām domājat, ka tas būtu varējis notikt bez sadarbības ne tikai šo abu dienestu starpā, bet arī ar citām valstīm līdz pat tālajiem austrumiem?

Jā, mīlie draugi, mums ir vajadzīgs spēcīgs Eiropols. Jā, mums ir jāstrādā šajā virzienā. Jā, mums ir jāsadarbojas par labu mūsu visu interesēm.

Sophia in 't Veld, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs! Es arī vispirms vēlos izteikt atzinību komisāram J. Barrot. Varu tikai piebilst, ka viņš ir noteicis ļoti augstus standartus sava amata pārņēmējam.

Es neiedziļināšos jautājuma būtībā, jo, manuprāt, mums par to būs jādebatē arī turpmāk, bet es īsi atgriezīšos pie procedūras, jo vēlos precizēt vienu jautājumu.

Esmu dzirdējusi, un to apliecina arī šie tukšie krēsli, ka Padomes steigai ir pamatots iemesls, proti, tas, ka mēs nevēlamies apturēt Eiropola darbu. Eiropolam līdz 1. janvārim jāklūst par aģentūru.

Ja Padomi patiesi interesētu Eiropas Parlamenta viedoklis, tā būtu šajā zālē. Tā būtu sākusi procedūru nevis jūlija beigās, bet krietni agrāk. Padome pat būtu varējusi pieņemt Eiropas Parlamenta piedāvājumu strādāt ļoti ātri, jo Parlaments vienmēr pilda savus pienākumus, un vajadzības gadījumā mēs strādājam ļoti ātri.

Mēs to piedāvājam Padomei kā procedūru, kas noritētu vismaz Lisabonas līguma garā. Mēs lūdzām pagarināt termiņu par vienu mēnesi, bet Padome vienkārši nevēlējās to darīt, un tas, ka Padome šodien nav ieradusies un nav ieinteresēta runāt ar Eiropas Parlamentu, apliecina, ka tā gluži vienkārši nevēlas, lai Eiropas Parlaments būtu iesaistīts; tas pierāda Padomes liekulību.

Ļoti zēl, ka tas ir tā, jo jau pēc septiņām dienām, trīs stundām un četrdesmit minūtēm mums būs jāstrādā kopā. Es vēlos tikai norādīt, ka runa nav par mūsu ego, kā to ļoti labi pateica viens no mūsu kolēģiem. Runa nav par Eiropas Parlamenta vai pat dalībvalstu parlamentu pabīdīšanu malā. Runa ir par atbildību pilsoņu priekšā, jo tas skar ļoti svarīgus lēmumus.

Mēs runājam par personas datu un konfidenciālu dokumentu, tostarp datu un konfidenciālas informācijas par pilsoņiem, kurus mēs pārstāvam, nodošanu trešām personām. Šajā saistībā Padomei ir lielāka atbildība nekā mums.

Noslēgumā vēlos teikt, ka es dzirdēju to, ko teica komisārs, tomēr es gribētu saņemt Eiropadomes solījumu, ka tā, ņemot vērā steigu, kas saistīta ar šīs dokumentu paketes pieņemšanu, pēc iespējas ātrāk atsauks šo lēmumu vai pārskatīs to ne vairāk kā sešu mēnešu laikā, un pēc tam pilnībā iesaistīs Eiropas Parlamentu koplēmuma procedūrā un uzņemsies atbildību pilsoņu priekšā.

Jan Philipp Albrecht, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos pateikt Komisijai par tās darbu saistībā ar Eiropolu un vēlreiz pateikt, ka mēs nevēlamies kavēt Eiropola pārveidošanu par ES aģentūru.

Tomēr būtisks ir jautājums par attiecībām starp valsti un tās pilsoņiem, jo tas ir jutīgs jautājums, kas būtu jāapspriež Parlamentā. Demokrātiskā sistēmā tas ir lēmums, kas jāpieņem parlamentam un kas sāki jāiztirzā, lai galarezultāts būtu pietiekami leģitīms.

Arī mani, tāpat kā *Sophia in 't Veld* kundzi, uztrauc tas, ka Padome pat nav ieradusies, lai uzklausītu šo kritiku, kurai, manuprāt, būtu jābūt jebkuras demokrātijas pamatā. Es ceru, ka valdība tomēr ņems vērā Parlamenta kritiku par līdz šim paveikto darbu drošības politikas jomā.

Par pilsoņu tiesībām ir jādiskutē parlamentārā līmenī visā Eiropā, un tāpat ir jādiskutē par mūsu drošības politikas efektivitāti. Šajās debatēs lielāka nozīme jāpiešķir Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem.

Es gribētu pateikties referentiem par kopīgi pausto nostāju, un es ceru, ka tā būs nepārprotama un Padome arī uz to reaģēs.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos paust dziļu cieņu Eiropas Policijas birojam, kuru es pilnībā atbalstu. Es ceru, ka tam pēc iespējas drīzāk būs pieejami visi vajadzīgie juridiskie, cilvēku un materiālie resursi, lai sasniegtu savus mērķus un pilnībā izmantotu savu potenciālu saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Īsumā apkopojot, kas ir Eiropas Policijas birojs, jaunais birojs?

Tas tika uzskatīts par starpvaldību biroju, bet tagad tas ir Kopienas birojs, ko finansē no Kopienas budžeta un ko uzrauga Eiropas Parlaments. Tomēr mums ir jāapdomā, kas nav pietiekami labi definēts. Mums jāapsver, kas ir visneskaidrākie aspekti.

Šajā lēmumā visneskaidrākā ir Eiropas Parlamenta veiktā uzraudzība. Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, mums nav saprotama un pieņemama šī steiga, kuru neviens nespēj precīzi pamatot un kura, īsi sakot, ierobežo Parlamenta kā uzraugošās iestādes nozīmi. Šis ir alfabēta pirmais burts, priekšsēdētāja kungs. Mums nav pieņemams, ka Padome izvairās arī no šā jautājuma. Rīt balsojot, mēs lūgsim Padomi sniegt paziņojumu saskaņā ar iepriekš minēto. Šajā paziņojumā Padomei jāapņemas sešu mēnešu laikā iesniegt jaunu tiesību aktu paketi saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, mums nav pieņemams, ka mums jāpalīdz veicināt to, ko mēs kritizējam. Piemēram, seši ziņojumi par šādiem nopietniem jautājumiem nav izskatāmi vienā pēcpusdienā pusotras stundas laikā. Pirmkārt, mēs runājam par noziedzības novēršanas tīklu, otrkārt, par kriminālistikas laboratorijām un par četriem ziņojumiem saistībā ar Eiropolu. Tas nav saprātīgi.

Mēs redzējam, cik svarīgas ir šīs debates, bet mēs neesam spējuši iedziļināties šajos jautājumos, jo Parlaments un tā dienesti nav ļāvuši mums to darīt, pieprasot, lai vienlaikus tiek izskatīti ne mazāk kā seši ziņojumi.

Tāpēc es ceru, priekšsēdētāja kungs, ka nākotnē mēs vairāk pārdomāsim debates, kas attiecas uz mums un kurām mēs veltām tik daudz laika. Rīt mēs iesniegsim jautājumus Padomei.

Sonia Alfano, *referente*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties deputātiem, kuri piedalījās šajās debatēs. It īpaši man jāpateicas *Barrot* kungam par to, ka mūsu bažas tika ņemtas vērā.

Mūsu ierosinātais noraidījums nav nepamatots — tas nenožīmē, ka mēs vienkārši sakām „nē” Padomei. Tieši otrādi, mēs vēlamies iesaistīties, ņemot vērā, ka pēc dažām dienām stāsies spēkā Lisabonas līgums, un es uzskatu, ka Parlamentam ir ļoti liela nozīme kā vienam no likumdevējiem.

Es personīgi lūdzu Padomi oficiāli iesniegt vērienīgāku priekšlikumu par Eiropas Noziedzības apkarošanas tīklu un iesniegt to tūlīt pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Šis priekšlikums netika iesniegts. Tādējādi pierādījās, ka šis priekšlikums ir noteikti jānoraida, un es uzskatu, ka Parlamentam ir tiesības darboties saskaņā ar koplēmuma procedūru, it īpaši tādos svarīgos jautājumos kā šie.

Es pateicos *Nicholson* kungam, kurš runāja par cietušajiem un vainīgajiem, kuru lomas pārāk bieži tiek mainītas vietām. Šajos dažos mēnešos, darbojoties Parlamentā, esmu ievērojusi, ka Parlaments un Eiropas Savienība piešķir ārkārtīgi lielu nozīmi terorisma apkarošanai, bet tajā pašā laikā redzams gribas trūkums, lai pievērstos ne vien noziedzības apkarošanai, bet arī cīnītos ar organizēto noziedzību, kas ir tās pamatā.

Noziedzības apkarošana vai novēršana nav iedomājama, ja netiek apsvērta visaptverošākas darbības iespēja, lai izskaustu un novērstu organizēto noziedzību un mafijas struktūras, kā to jau minēja *De Magistris* kungs, citējot zīmīgos vārdus, ko teicis tiesnesis *G. Falcone*, kuru nogalināja mafija.

Ņemot vērā iepriekš minēto, es gribētu izdarīt mazu atkāpi kā persona, kurai diemžēl nācās tieši saskarties ar šiem jautājumiem. Pārāk bieži attiecībā uz cietušajiem un vainīgajiem ir ne vien pārāk maz skaidrības, bet ir pat valdības — diemžēl Itālijas valdība nav pievērsusi šim jautājumam pietiekamu uzmanību —, kas pret vienu un tā paša nozieguma upuriem izrāda dažādu attieksmi. Pret terorisma upuriem tiek izrādīta viena attieksme, bet pret mafijas upuriem — cita.

Manuprāt, šādas atšķirības un diskriminācijas formas turpmāk nedrīkst pastāvēt, jo tām nav vietas Eiropā, kura vēlas, lai tās politika būtu pamatota uz inovācijām.

Priekšsēdētājs. – Es arī gribētu pievienoties apsveikumiem *Jacques Barrot* kungam par viņa atbildīgo un lielisko darbu. Es vēlos pateikties referentiem par paveikto darbu.

Kopīgās debates tiek slēgtas. Balsošana notiks otrdien, 2009. gada 24. novembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Raffaele Baldassarre (PPE), rakstiski. – (IT) Lisabonas līgums būtiski maina institucionālo līdzsvaru, kāds sākotnēji bija noteikts Māstrihtas līgumā saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp ietverot, lai gan ar būtiskiem izņēmumiem, parasto likumdošanas procedūru attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

Tādēļ ir jāizdara grozījumi visos pasākumos, ar kuriem īsteno Eiropola lēmumu, ko pieņems Lisabonas līgumā paredzētā jaunā tiesiskā regulējuma ietvaros. Eiropolu nevar stiprināt, ja Parlaments nespēj pienācīgi paust savu viedokli par noteikumiem attiecībā uz pasākumiem, kuri ir ne vien tehniski, bet arī politiski, piemēram, personas datu tālāknodošana.

Vēlos piebilst pāris vārdus par Eiropas Savienības aizvien vairāk uz āru vērsto nostāju un labāku iekšējās drošības un aizsardzības sinerģiju. Pat ja līgumam nav tūlītējas ietekmes uz drošības un aizsardzības tirgu attīstību, tas paver iespējas izveidot integrētāku un konsekvētāku drošības tirgu, kas prasa koordinētus un starpiestāžu likumdošanas pasākumus. Tādējādi būtu vēl neatbilstošāk un pat kaitējoši pieņemt „politiskus” grozījumus pasākumos, ar kuriem īsteno Eiropola lēmumu, kurā nav ievērota Lisabonas līgumā paredzētā likumdošanas procedūra.

19. Informācijas tehnoloģijas izmantošana muitas vajadzībām (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Alexander Alvaro* kunga ziņojums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par Francijas Republikas iniciatīvu nolūkā pieņemt Padomes lēmumu par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām (17483/2008 - C6-0037/2009 - 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos izteikt atzinību komisāram *S. Kallas* un maniem kolēģiem Parlamentā. Būtībā diskutējamais jautājums nepavisam nav strīdīgs. Šis ir jautājums par informācijas tehnoloģijas pielāgošanu muitas un akcīzes jomā. Daudziem tas šķiet ārkārtīgi tehnisks jautājums. Tomēr attiecībā uz krāpšanas un citu noziegumu apkarošanu ļoti liela nozīme ir sadarbībai muitas un akcīzes, kā arī informācijas apmaiņas jomā.

Mums bija veiksmīga sadarbība ar Zviedrijas vadīto Padomes prezidentūru, tāpēc es gribētu pateikties visiem, kas mūs atbalstīja un bija kopā ar mums šajā procesā, jo nav tā, ka šī dokumentu pakete būtu jaunums. Parlaments ir apliecinājis sadarbību, pieņemot un komitejā nobalsojot par būtiskiem grozījumiem, ko Padome jau bija ierosinājusi sava darba gaitā. Tāpēc es domāju, ka balsojums par šo jautājumu šonedēļ būs pozitīvs.

Vienīgais jautājums, kurā Parlamentam ir pretējs viedoklis, ir Eiropola pilnvaru paplašināšana šajā jomā. Protams, tas nav visu Parlamenta politisko grupu viedoklis. Tomēr tas ir balsojuma galīgais rezultāts saistībā ar ziņojumu par informācijas tehnoloģijām muitas un akcīzes jomā. Tas ir zināmā mērā saistīts ar iepriekšējām debatēm, kad mums bija citi nodomi, proti, dot signālu, ka salīdzinoši nesen noteiktās Eiropola pilnvaras, kas ļauj Eiropolam kļūt par aģentūru, ir paplašinātas vai papildinātas daudzās šaurās un specifiskās jomās.

Lielā mērā tas ir arī atbilstoši, ņemot vērā Eiropola svarīgumu un nozīmi, ka pilnvarās noteiktie uzdevumi ir tieši tādi, par kādiem mēs nolēmām. Tas arī veicina pārredzamību; tādējādi ne vien mēs, bet it īpaši mūsu iedzīvotāji, kuriem tiek izstrādāta politika, zina, ko drīkst un ko nedrīkst darīt Eiropols. Pārredzamība veido pamatu jebkurai apsūdzības struktūrai un policijas spēkiem dalībvalstīs, un tā ir jābūt arī attiecībā uz Eiropas līmeni.

Man vairs nav daudz ko piebilst, un, ja kāds vēlas pārsniegt savu uzstāšanās laiku, es droši varu saīsināt savai runai atvēlēto laiku. Es vēlos pateikties Padomes prezidentūrai un saviem kolēģiem par lielisko sadarbību, un esmu pārliecināts, ka šonedēļ mums izdosies veiksmīgi nobalsot par šo ziņojumu.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētāja kungs! Komisija principā atbalsta Padomes lēmuma projektu, jo tas ir vajadzīgs, lai pēc iespējas vairāk pilnveidotu noteikumus gan par savstarpējo palīdzību, gan par administratīvo sadarbību, un tas ir vajadzīgs, lai sagatavotu noteikumus, kuros paredzēts, ka Eiropas Kopienų vispārējam budžetam būs jāsedz izmaksas, kas saistītas ar Muitas informācijas sistēmas izmantošanu dalībvalstīs.

Šī juridiskā korekcija nenozīmē budžeta palielinājumu, un ir jānodrošina lielāka savstarpējā papildināmība ar pasākumiem attiecībā uz sadarbību ar Eiropolu un *Eurojust*, nodrošinot šīm aģentūrām vienādu piekļuvi Muitas informācijas sistēmai (MIS), tostarp muitas lietu identifikācijas datu bāzei (*FIDE*). Ņemot to vērā, Komisija nevar atbalstīt Parlamenta ierosināto grozījumu, kura nolūks ir piešķirt Eiropolam un *Eurojust* atšķirīga līmeņa piekļuvi MIS/*FIDE*.

Komisija kopumā atzinīgi vērtē lielāko daļu Parlamenta iesniegto grozījumu. Šajā saistībā es vēlos izteikt dažus komentārus.

Komisija ir vienprātīgi ar referentu A. *Alvaro* un izsaka nožēlu, ka par šo priekšlikumu dalībvalstīm ir jāņem tik steidzami, vēl pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Patiesībā Lisabonas līgumā ir paredzēts jauns juridiskais pamats, saskaņā ar kuru pašreizējo MIS Konvenciju varētu aizstāt ar jaunu regulu, kurai būtu tieša ietekme dalībvalstīs un kas nav jātransponē dalībvalstu tiesību aktos, pirms tā stājas spēkā; patlaban šādas regulas piemērs ir Regula (EK) Nr. 766/2008 par MIS administratīvo daļu.

Komisija atbalsta arī Eiropas Parlamenta viedokli, ka IT lietojumprogrammatūru datu aizsardzības uzraudzības vispiemērotākais risinājums ir tas, kura mērķis ir aizstāt Apvienoto uzraudzības iestādi (AUI) ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU). Abu minēto iestāžu veiktā kopējā uzraudzība var izraisīt darba dublēšanos un pārklāšanos. Jebkurā gadījumā ir jāievieš koordinācijas mehānisms un jāsniedz attiecīgi ieteikumi.

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

Petru Constantin Luhan, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Es apsveicu savu kolēģi *Alexander Alvaro* un pateicos viņam par paveikto darbu un mūsu labo sadarbību ziņojuma sagatavošanas laikā. Tas bija ziņojums, kurā es piekritu referentam galvenajos jautājumos, proti, ka piekļuve muitas informācijas sistēmā ievadītajiem datiem ir jānodrošina tikai īpaši izraudzītām iestādēm un struktūrām, piemēram dalībvalstīm, Eiropolam un *Eurojust*.

Otrs jautājums, kas tika izvirzīts vienā no manis ierosinātajiem grozījumiem un kuru atbalstīja referents, attiecas uz to, ka dalībvalstīm, Eiropolam un *Eurojust* nav dota iespēja paziņot datus valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, un trešām valstīm, jo šajās valstīs dati nav pietiekami aizsargāti. Manuprāt, ir jāpārskata ziņojumā minētā muitas informācijas sistēma, lai to labāk pielāgotu uzraudzības dienestu prasībām un ļautu ierobežotam lietotāju lokam veikt sistēmā ietvertās informācijas analīzi.

Pārskatīšana arī palielinās sadarbību un muitas administrācijas veikto kontroles procedūru efektivitāti, pateicoties kopīgai, automatizētai sistēmai, kas palīdzēs novērst un izmeklēt nopietnus valsts tiesību aktu pārkāpumus, un ierosināt lietu šādu pārkāpumu gadījumā.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribētu palabot uz ziņojumu dēļa izlikto informāciju. Es neesmu pievienojusies Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai; es vēl aizvien esmu kopā ar Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku grupu.

Pēc Francijas valdības lūguma mēs tikām iepazīstināti ar dokumentu, kas paredz muitas administrācijas sadarbību ar Eiropolu un *Eurojust*.

Šī atkal ir joma, kura pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pavisam noteikti būs attiecināta uz koplēmuma procedūru. Tādēļ mēs izsakām nožēlu, ka, piemēram, Eiropola gadījumā, steiga ir ņēmusi virsroku pār vēlmi ievērot pamatbrīvības.

Mēs izsakām nožēlu, ka visos šajos dokumentos būtiskais līdzsvars starp drošību un pamattiesību ievērošanu tiek aizvien vairāk apdraudēts, kaitējot pamatbrīvībām, un rezultāti kopumā dažreiz nespēj pārliecināt mūsu iedzīvotājus.

Mums arī ļoti žēl, ka attiecībā uz šo dokumentu, kura mērķis ir izveidot saikni starp muitas, policijas un *Eurojust* rīcībā esošajiem datiem, Eiropas Parlamenta ierosinātā nostāja ir daudz nepārliecinošāka, nekā mūsu pozīcija attiecībā uz Eiropolu, jo apdraudējums ir vienāds, un mums iesniegtajos dokumentos minētie aizsardzības pasākumi ir vēl vājāki. Piemēram, ir neiedomājami, ka nav skaidri noteiktu ierobežojumu datu glabāšanas termiņam.

Laikā, kad mūsu valstīs drošības politika aizvien vairāk mazina mūsu pamatbrīvības, mums ir žēl, ka Eiropas Parlaments, būdams pamattiesību un pamatbrīvību garants, pienācīgi nepilda savu pienākumu.

Daži no manis ierosinātajiem uzlabojumiem šajā jomā ir pieņemti, it īpaši attiecībā uz Eiropolu. Es ļoti priecājos par to un pateicos saviem kolēģiem, tomēr tas ir nepietiekami, jo īpaši attiecībā uz samērīguma un vajadzības principiem, kuriem vienmēr ir jābūt noteicošajiem, ja jautājums ir par mūsu brīvībām.

Tāpēc, ja tie grozījumi, kas sniedz lielāku aizsardzību mūsu iedzīvotājiem, netiks pieņemti, GUE/NGL grupa atturēsies no balsošanas par šo dokumentu.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Šīs iniciatīvas mērķis ir izveidot kopīgu automatizētu muitas informācijas sistēmu dalībvalstu muitas administrācijām. Šāda sistēma palīdzētu novērst, izmeklēt un mazināt gan Kopienas, gan dalībvalstu tiesību aktu pārkāpumus.

Es atzinīgi vērtēju vēlmi vienkāršot informācijas apmaiņu, uzlabot un nostiprināt sadarbību muitas iestāžu starpā un noteikt procedūru kopīgām darbībām. Esmu pārliecināts, ka ātra un efektīva informācijas apmaiņa radīs pakalpojumu, kas ir būtisks nelikumīgas tirdzniecības apkarošanā.

Tomēr, runājot par informācijas sistēmām, mēs nedrīkstam aizmirst, ka tās ietver personas datus, un šis jautājums attiecas uz šādu datu aizsardzību, un privātās dzīves neaizskaramībai ir ļoti būtiska nozīme.

Es piekřītu referentam A. *Alvaro*, ka mums arī turpmāk jābūt modriem, lai izvairītos no jebkādiem iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem, it īpaši tas attiecas uz tiesībām uz privātumu, kas nosaka, ka sistēmā ietvertā personiska rakstura informācija satur tikai pašus nepieciešamākos datus, nepārkāpjot personas privātumu. Mums ir jānodrošina, lai datus varētu izmantot tikai skaidri noteiktā nolūkā un ierobežotā piemērojamo tiesību aktu kontekstā. Turklāt šie dati jāuzglabā tikai tik ilgi, kamēr tiek sasniegti mērķi, kuriem šie dati ir iegūti.

Ir vienlīdz svarīgi nodrošināt, lai piekļuve informācijas sistēmām būtu pārredzama un saskaņā ar noteikumiem, kādus piemēro līdzīgām informācijas sistēmām, piemēram, Šengenas Informācijas sistēmai II vai Vīzu informācijas sistēmai. Tāpēc es neatbalstu Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtos grozījumus.

Attiecībā uz datu aizsardzības uzraudzību, tā vietā, lai censtos izstrādāt *ad hoc* risinājumus, būtu vēlams un ieteicams saglabāt un īstenot to pašu uzraudzības sistēmu, kura izraudzīta citām, līdzīgām sistēmām, ne vien konsekvences nolūkā, bet arī, lai nodrošinātu, ka datu aizsardzības jautājumā nepastāv pretrunas.

Visbeidzot, priekšsēdētājas kundze, es esmu vienprātis ar komisāru S. *Kallas* un referentu A. *Alvaro*, izsakot nožēlu par steigu, kādā Padome cenšas noslēgt šo lietu, pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Alexander Alvaro, referents. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, tas, ka tik daudz deputātu ir izrādījuši vēlmi uzstāties, liecina, ka šis ir satraucošs tiesību aktu priekšlikuma jautājums. Tomēr es gribētu izmantot iespēju īsi izteikt komentāru par komisāra S. *Kallas* teikto, īpaši attiecībā uz Komisijas noraidīto grozījuma priekšlikumu par Eiropolu. Es ļoti labi saprotu Komisijas motīvus, kā arī vēlmi saglabāt konsekvenci.

Tikko *Coelho* kungs runāja par jautājumu, kuru bija pieminējuši arī pārējie, ieskaitot *Vergiat* kundzi, un kurš mums deva vielu pārdomām. Ja mums ir jāsasniedz pēc iespējas augstāki standarti attiecībā uz datiem par mūsu iedzīvotājiem, tad tas nav īpaši noderīgi — un varbūt tas ir jautājums, kuru Komisijai nākotnē būtu jāapsver par spīti ierosinātā priekšlikuma noraidījumam —, ka noteikumi attiecībā uz Eiropola darbības jomu, proti, kādi dati tiek apstrādāti, kuras iestādes pārraudzībā tas tiek veikts un kam šos datus nosūta, ir sadalīti, ietverot tos dažādos tiesību aktos. Šādā situācijā vairs nav skaidrs, kādus datus un kādā veidā drīkst izmantot Eiropols un kādus datus izmantot nedrīkst. Attiecībā uz Eiropola pilnvarām — būtu saprātīgāk,

jā tās būtu noteiktas kopumā, nevis vienmēr izstrādājot tiesību aktus katram gadījumam atsevišķi. Tas padarītu tiesību aktus daudz pārredzamākus iedzīvotājiem un noteikti nāktu par labu arī Eiropola darbā.

Vairāk man nav nekas piebilstams. Ja nu vienīgi es varētu izteikt īsu piebildi par iepriekš pieminēto jautājumu saistībā ar atšķirīgajām piekļuves tiesībām, kas piešķirtas *Eurojust* un Eiropolam. Protams, šajā gadījumā ir jāņem vērā, ka tiesībsardzības iestāde darbojas savādāk nekā izmeklēšanas iestāde, tādējādi tām ir atšķirīgi uzdevumi. Tomēr, ja nākotnē mums būs komisārs tiesiskuma jautājumos, mēs spēsim risināt šo problēmu Eiropas līmenī.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt plkst. 12.00.

20. Makrofinansālā palīdzība Gruzijai - Makrofinansālā palīdzība Armēnijai - Makrofinansālā palīdzība Serbijai - Makrofinansālā palīdzība Bosnijai un Hercegovinai (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgas debates par:

– *Moreira* kunga ziņojumu Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par makrofinansālo palīdzību Gruzijai [COM(2009)0523 - C7-0269/2009 - 2009/0147(CNS)];

– *Moreira* kunga ziņojumu (A7-0060/2009) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par makrofinansālo palīdzību Armēnijai [COM(2009)0531 - C7-0268/2009 - 2009/0150(CNS)];

– *Ransdorf* kunga ziņojumu (A7-0061/2009) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par makrofinansālo palīdzību Serbijai [COM(2009)0513 - C7-0270/2009 - 2009/0145(CNS)];

un

– *Winkler* kunga ziņojumu (A7-0067/2009) Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā par makrofinansālo palīdzību Bosnijai un Hercegovinai [COM(2009)0596 - C7-0278/2009 - 2009/0166(CNS)]

Vital Moreira, referents. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Tā kā es pirmo reizi uzstājos Eiropas Parlamenta plenārsēdē, es vēlētos jūs visus sveikt un paust savu prieku, sajūsmu un gandarījumu par to, ka varu līdzdarboties Parlamentā, kas pārstāv visus Eiropas iedzīvotājus.

Runājot par uzdevumu, kura dēļ atrodos šeit, es jūs iepazīstināšu ar diviem ziņojumiem par makrofinansālās palīdzības sniegšanu Gruzijai un Armēnijai, kuru mērķis ir mazināt šo abu Kaukāza valstu fiskālās problēmas. Saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku šīs abas valstis ir mūsu partneres, un tās ir ļoti cietušas pēdējo divu gadu globālās finanšu un ekonomikas krīzes dēļ.

Gruzijas gadījumā krīzes ietekmi ir pastiprinājušas tiešās un netiešās sekas, kādas ir atstājis pagājušajā gadā notikušais konflikts ar Krieviju, kā arī tas, ka valsts robežās tika pārvietots liels skaits cilvēku.

Kaimiņvalsts Armēnijas ekonomiku arī ir ietekmējusi ekonomikas lejupslīde, kā arī jo īpaši Krievijas ekonomikas straujā pasliktināšanās, jo Armēnijas ekonomika ir ļoti atkarīga no tirdzniecības ar savu lielo ziemeļu kaimiņu. Tas ir novedis šīs abas valstis ļoti sarežģītā ekonomiskā, finansālā un sociālā situācijā.

Abi priekšlikumi par ārkārtas finansālu palīdzību, kurus šodien apspriežam, ļaus samazināt budžeta deficītu un tuvākajā laikā labvēlīgi ietekmēs Gruzijas un Armēnijas valsts finanses un maksājumu bilanci ar nosacījumu, ka šie priekšlikumi tiek īstenoti nekavējoties. Tādēļ abos mūsu ziņojumos pausts stingrs atbalsts finansālās palīdzības sniegšanai Gruzijai un Armēnijai.

Turklāt es kā Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētājs ierosināju saviem kolēģiem komitejā pieņemt šos abus priekšlikumus bez grozījumiem saskaņā ar vienkāršotu procedūru, un priekšlikums tika pieņemts vienprātīgi.

Tomēr ziņojumos, kurus mēs iesniedzām pirms plenārsēdes, mēs ietvērām sūdzību par kavēšanos un pārāk īso laiku, ko Komisija mums piešķīra šo nolīgumu apspriešanai. Turpmāk šādus kavējumus mēs uzskatīsim par nepieņemamiem, lai gan mēs atzīstam, ka šādi jautājumi — ņemot vērā, ka tie ir ārkārtēji, — nenovēršami būs jāizskata paātrināti.

Mūsu nostāja šajā jautājumā nenožīmē, ka man vai maniem kolēģiem nav iebildumu vai bažu attiecībā uz šiem ierosinātajiem nolīgumiem. Turklāt iespējams, ka tad, ja mums būtu bijusi izvēle, daži no mums būtu izmantojuši izdevību iesniegt grozījumus, uzsverot, piemēram, noteiktu nosacījumu un kritēriju svarīgumu attiecībā uz minēto palīdzību, lai uzlabotu šo nolīgumu īstenošanu un to satura pārredzamību.

Taču tas nozīmētu — esmu gandrīz pabeidzis, priekšsēdētājas kundze —, ka mums nebūtu izdevies apstiprināt šos nolīgumus attiecībā uz abām šīm valstīm.

Tāpēc, ņemot vērā radušos apstākļus un šo abu valstu stratēģisko nozīmīgumu Eiropas kaimiņattiecību politikas kontekstā, es mudinu visus klātesošos ņemt vērā Komisijas ieteikumu un, neizdarot grozījumus, apstiprināt šos divus priekšlikumus par makrofinansiālo palīdzību.

Miloslav Ransdorf, referents. – (CS) Komiteja ir apspriedusi šo ziņojumu un, ņemot vērā, kas šis ir ļoti steidzams jautājums, ierosinājusi vienkāršotu procedūru. Mana ziņojuma tēma ir makrofinansiāla palīdzība Serbijai, kuru es uzskatu par Balkānu ekonomiski spēcīgāko valsti. Manuprāt, ir daudz iemeslu, kādēļ mums būtu jāsniedz būtisks atbalsts šai valstij, jo tā cenšas kļūt par ES dalībvalsti sarežģītā periodā, ko raksturo ievērojama finanšu nestabilitāte. Valstī samazinās ieņēmumi, pastāv inflācijas spiediens un, protams, tā saskaras ar virkni sekām, ko izraisījušas darbības pagātnē; piemēram, liela problēma ir NATO uzlidojumu laikā videi nodarītais kaitējums. Valstī skar arī humanitāras problēmas, jo tajā ir 750 000 bēgļu no citām bijušās Dienvidslāvijas daļām, un, protams, pašreizējā finanšu krīze ir atklājusi visus Serbijas ekonomikas strukturālos trūkumus. Turklāt karš, kas notika 1999. gadā, un gaisa uzbrukumi ir samazinājuši gala produkcijas īpatsvaru Serbijas kopproduktā un arī pasliktinājuši ārējās tirdzniecības bilanci. Turklāt pagājušajā gadā bija slikta raža, kas vēl vairāk samazināja Serbijas valsts ieņēmumus. Patlaban situācija ir ļoti drūma.

Es uzskatu, ka mums šajā saistībā ir jāpasteidzas, lai varētu sniegt šo palīdzību nākamā gada sākumā, tādēļ es vērsos pie komitejas priekšsēdētāja ar ierosinājumu par vienkāršotu procedūru. Es gribētu uzsvērt, ka šā jautājuma risināšana ir arī Serbijas kaimiņvalstu interesēs, tostarp arī dažu valstu interesēs, kuras vēl nav ES dalībvalstis, piemēram, Bosnija un Hercegovina un Horvātija, bet kuras ir iesniegušas pieteikumus dalībai. Tomēr nestabilitāte Serbijā var apdraudēt arī tādās valstīs, kuras jau ir ES dalībvalstis, piemēram, Ungāriju, Rumāniju un Bulgāriju. Lai nodrošinātu stabilitāti šajā ES daļā, kā arī Serbijas iekšējās stabilitātes interesēs, liekot uzsvāru uz valsts teritoriālās integritātes stiprināšanu, es ierosinu patiesi paātrināt makrofinansiālās palīdzības īstenošanu.

Csaba Sógor, aizstāj referentu. – Priekšsēdētājas kundze! Man ir tas gods iepazīstināt Parlamentu ar Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu par makrofinansiālo palīdzību (MFP) Bosnijai un Hercegovinai.

Līdzīgi kā citās valstīs, kurām Komisija ir ierosinājusi sniegt MFP, arī Bosnijas un Hercegovinas ekonomiku ir nopietni ietekmējusi pašreizējā ekonomiskā un finanšu krīze. Tās ekonomika atrodas nopietnā situācijā un ir skaidrs, ka ir jāatrod izeja no šīs krīzes. Tāpēc Bosnija un Hercegovina ir vērsusies pēc palīdzības pie ES, un Komisija ir ierosinājusi to sniegt aizdevuma veidā, nepārsniedzot 100 miljonus eiro, kas jāizmaksā divos maksājumos 2010. gada laikā.

Tagad mums ir jāizlemj, vai mēs atbalstām šo lūgumu vai nē. Saskaņā ar spēkā esošajiem līguma noteikumiem, ar Parlamentu notiek tikai apspriešanās. Tāpēc, no vienas puses, varētu rasties jautājums, kāpēc nepagaidīt līdz stājas spēkā Lisabonas līgums un izskatīt grozīto priekšlikumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. No otras puses, lai gan pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā mūsu darbs kļūs aizvien svarīgāks, es uzskatu, ka mums kā Parlamentam ir jārikojas atbildīgi un jāizrāda politiska apņēmība, lai panāktu, ka jau nākamā gada sākumā šai Balkānu valstij tiek sniegta palīdzība, kura tai ir vajadzīga jau tagad, nevis ilgstoši par to jādiskutē, kamēr spēsim sniegt šo palīdzību nezināmā nākotnē.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ Starptautiskā tirdzniecības komiteja ir ierosinājusi, ka priekšlikums par MFP Bosnijai un Hercegovinai ir jāpieņem bez grozījumiem un saskaņā ar vienkāršotu procedūru, pirms stājas spēkā Lisabonas līgums.

Mani kolēģi mūsu komitejā vienprātīgi atbalstīja šo priekšlikumu, un tagad es lūdzu arī Parlamenta atbalstu.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt un galvenokārt, es gribētu atzīmēt, ka Komisija ļoti atzinīgi vērtē Parlamenta pozitīvo un konstruktīvo attieksmi Komisijas priekšlikumu pieņemšanas procesā attiecībā uz makrofinansiālo palīdzību četrām partnervalstīm: Armēnijai, Gruzijai, Serbijai un Bosnijai un Hercegovinai.

Komisija augstu novērtē to, ka Eiropas Parlaments ir izvēlējis procedūru, kas ļauj jau rīt balsot par ziņojumiem attiecībā uz šīm četrām valstīm, neizdarot grozījumus Komisijas priekšlikumos. Parlamenta ātrā un apņēmīgā

rīcība ļaus Padomei tuvāko dienu laikā pieņemt lēmumus par četriem pasākumiem, un Komisija tad būs gatava sākt šo programmu īstenošanu.

Makrofinansālā palīdzība pēc savas būtības ir īstermiņa instruments reaģēšanai uz krīzi, un priekšlikumi par makrofinansālo palīdzību parasti prasa ātru rīcību. Tieši tā jārikojas arī attiecībā uz valstīm, par kurām mēs šodien runājam. Armēnija, Gruzija, Serbija un Bosnija ir to valstu starpā, kuras visvairāk cietušas no krīzes sekām, neatkarīgi no to ekonomisko struktūru un attīstības līmeņa atšķirībām. Minētās valstis ietilpst to valstu lokā, kuras ar Starptautiskā Valūtas fonda atbalstu ir īstenojušas stingras pielāgojumu programmas un kuras ir lūgušas ES finansālo atbalstu. Komisija patiešām uzskata, ka nosacījumi makrofinansālās palīdzības paplašināšanai attiecībā uz šīm valstīm ir pilnībā izpildīti.

Tagad es gribētu pievērsties makrofinansālās palīdzības instrumentam un šīs palīdzības turpmākai sniegšanai saskaņā ar Lisabonas līgumu. Lisabonas līgumā paredzētās izmaiņas nozīmē, ka par makrofinansālo palīdzību lemj parastā likumdošanas procedūrā ar vienādu Eiropas Parlamenta un Padomes līdzdalību.

Tajā pašā laikā es domāju, ka mēs visi piekritīsim, ka laikietilpīgā likumdošanas procedūra, kas ietver garu atkārtotu procesu starp dažādām iestādēm, nav pielāgota makrofinansālās palīdzības instrumentam vai krīzes situācijai.

Tādēļ Komisija uzskata, ka ir ļoti svarīgi izpētīt, kā turpmāk risināt makrofinansālās palīdzības jautājumu, jo īpaši saskaņā ar Lisabonas līgumu. Mēs vēlētos to darīt ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu, lai nodrošinātu, ka turpmāk makrofinansālās palīdzības priekšlikumi tiek izskatīti gan ātri — un, ļaujot efektīvi reaģēt uz krīzes situāciju, — gan atbilstoši Lisabonas līguma prasībām attiecībā uz rūpīgu pārbaudi, ko veic likumdevēji kopīga lēmuma pieņemšanas procesā.

Komisija vienmēr ir atbalstījusi pamatregulu, kas attiecas uz makrofinansālās palīdzības instrumentu. Komisijas dienesti ir sākuši pārdomāt, kā no tehniskā viedokļa šādu pamatregulu varētu saskaņot ar Lisabonas līgumu.

Šādu pamatregulai, iespējams, varētu būt ievērojamas priekšrocības. Līdz brīdim, kad šāda pamatregula tiks pieņemta, par atsevišķiem Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz makrofinansālās palīdzības programmām katrā atsevišķā gadījumā kopīgi lems Eiropas Parlaments un Padome. Šie priekšlikumi — sākot ar nesen pieņemto Komisijas priekšlikumu attiecībā uz Ukrainu — būs labs pārbaudījums iestāžu sadarbībai. Es ceru, ka Parlaments un Padome spēs ātri panākt vienošanos.

Visbeidzot, es vēlētos atzīmēt, ka Komisija ar prieku piekrīt Parlamenta ieteikumiem uzlabot informācijas plūsmu saistībā ar makrofinansālās palīdzības programmām. Komisija ir gatava darīt visu, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu Parlamentam vairāk sākotnējas informācijas par makrofinansālās palīdzības programmām.

George Sabin Cutaș, S&D grupas vārdā. – (RO) Vispirms es gribētu apsveikt referentus ar lieliski paveikto darbu. Es arī vēlos izteikt savu atzinību par Eiropas Komisijas un Padomes ierosinātajām iniciatīvām, kuru mērķis ir sniegt makrofinansālu palīdzību Bosnijai un Hercegovinai un Serbijai. Šis Eiropas Savienības finansālais atbalsts tiek sniegts minētajām abām valstīm ļoti grūtā laikā.

Pēc smagā pārbaudījuma, ko šī Balkānu daļa pārcieta pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados, kad tika izliets daudz asiņu, šajā reģionā sākās atjaunošanas periods, kuru tomēr kavē pašreizējā ekonomiskā krīze. Papildus jau tā augstajam bezdarba līmenim un budžeta deficītam, abas valstis ir piedzīvojušas krasu lejupslīdi. Krīzes dēļ ārvalstu investori ir spiesti apturēt savus ieguldījumus vairākās Austrumeiropas valstīs, un Serbija ir viena no valstīm, kuras visvairāk cieš no deficīta, ko radījusi milzīga ārvalstu kapitāla aizplūšana. Ekonomiskās izaugsmes sabrukums, kā arī pienākums pildīt savas saistības, lai ātrāk atmaksātu īstermiņa parādus, ir palielinājis vajadzību pēc ārēja finansējuma.

Tādējādi Eiropas Savienības atbalsts tiek sniegts laikā, kad jūtama ārējā finansējuma trūkuma ietekme un ekonomiskās un sociālās perspektīvas ir drūmas. Tiek lēsts, ka maksimālais bezdarba līmenis tiks sasniegts tikai nākamajos divos vai trīs ceturkšņos.

Mēs labi apzināmies, ka sociālai neapmierinātībai var būt kaitīga ietekme uz valsts stabilitāti, īpaši, ja tā parādās pastāvošās spriedzes augstākajā punktā un tās pamatā ir tik jutīgs jautājums kā etniskā izcelsme. Tāpēc es atzinīgi vērtēju minētos makrofinansālās palīdzības priekšlikumus. Es gribu arī uzsvērt, cik vajadzīgi ir šie priekšlikumi, galvenokārt kā faktors stabilitātes saglabāšanai un nostiprināšanai reģionā, kurš ir saņēmis smagu triecienu un atrodas trauslā līdzsvarā. Mēs nevaram neņemt vērā arī Eiropas Savienības paplašināšanās iespējas Balkānu virzienā, kas ir vēl viens iemesls, kādēļ mūsu pienākums ir atbalstīt šīs valstis, kuras vēlas integrēties Eiropā.

Nobeigumā es gribētu uzsvērt šī finansiālā atbalsta steidzamību, ņemot vērā Serbijas un Bosnijas un Hercegovinas ekonomisko situāciju, kura strauji pasliktinās. Šīs palīdzības steidzamība, manuprāt, dominē pār procedūras apsvērumiem, kurus nosaka Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tādēļ es atbalstu abu referentu izvirzīto priekšlikumu par savlaicīgu Kopienas līdzekļu pārskaitīšanu minētajām valstīm, izvairoties no kavēšanās, kas rodas, ja Eiropas Komisijai jāmaina noteikumu juridiskais pamats.

Paweł Robert Kowal, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs kā Eiropas Savienības dalībvalstis esam atbildīgi par situāciju Gruzijā. Ir labi, ka šīs rezolūcijas autori mums atgādina, ka pirms konflikta ekonomiskā situācija Gruzijā bija ļoti laba. Gruzijā 2008. gadā notikušais konflikts ievērojami pasliktināja valsts ekonomisko situāciju. Mēs runājam par valsti, kura vēlas cieši sadarboties ar Eiropas Savienību un kurai nākotnē arī ir iespēja attīstīt šo Eiropas perspektīvu.

Es gribētu vērst uzmanību uz to, ka Krievijas sankcijas, vispārējā situācija Kaukāzā un pagājušā gada konflikta sekas neļauj Gruzijai normāli attīstīties un veidot normālu ekonomiku. Tas ir vēl viens nopietns iemesls — un mums tas ir jāuzsver —, kāpēc Gruzijai pienāktos makrofinansiāla palīdzība un kāpēc Gruzijas budžets būtu jānostiprina tā, lai Gruzija spētu ekonomiski attīstīties pēc saviem ieskatiem. Atkarībā no iespējām un, ja rodas tāda vajadzība, palīdzība Gruzijai būtu jāpalielina vēl vairāk, un to es vēlos nepārprotami uzsvērt. Galvenais jautājums ir par finansiālās palīdzības piešķiršanu 2009. gadā. Mūsuprāt, jautājumi par procedūru un ar to saistītajām dažādajām niansēm nekādā gadījumā nedrīkst kļūt pat iemeslu, lai Gruzija nesaņemtu palīdzību šajā gadā.

Gruzija ir pelnījusi saņemt mūsu atbalstu. Tas ir mūsu kā Eiropas Savienības pienākums, it īpaši situācijā, kad N. Sarkozy plāns nav labvēlīgs Gruzijai, un Eiropas Savienība kā šķērštiesnesis nespēj nodrošināt, lai attiecības starp Gruziju un Krieviju tiek noregulētas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Komisijas ierosinātā makrofinansiālā palīdzība Gruzijai, Armēnijai, Bosnijai un Hercegovinai un Serbijai noteikti ir solis pareizajā virzienā. Tomēr šīs palīdzības apjoms ir krietni mazāks par nepieciešamo. Es jo sevišķi runāju par Gruziju, kura saņems 46 miljonus eiro. Ņemot vērā, ka reālās problēmas valstī, ekonomiskā krīze un arī problēmas, kuras radījis karš ar Krieviju, ir būtiski vājinājušas Gruzijas ekonomisko attīstību, šāda palīdzība noteikti nav pārāk liela.

Mums jāatceras, ka tādas valstis kā Gruzija, Armēnija, Azerbaidžāna un Kazahstāna ir nozīmīgas Eiropas Savienībai ne vien no politiskā viedokļa, bet tās ir stratēģiski svarīgas arī saistībā ar energoapgādes drošību. Šīs ir valstis, kuras lems un jau tagad lemj par to, kādi energoapgādes avoti Eiropas Savienībai būs pieejami nākotnē.

Ja mēs šodien nesniegsim šīm valstīm finansiālu un politisku atbalstu, ja mēs nedosim tām iespēju attīstīties, tad Krievija to izdarīs nekavējoties, jo Krievijai šīs valstis ir ārkārtīgi svarīgas un stratēģiski nozīmīgas. Tāpēc es uzskatu, ka Komisijas priekšlikums ir konstruktīvs un labs. Tomēr finansiālais atbalsts ir pārāk niecīgs.

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Priekšsēdētājas kundze! Mūsu kaimiņattiecību politika lielā mērā spēj nodrošināt finansiālu atbalstu mūsu kaimiņvalstīm, kurām ir problēmas, tāpēc es priecājos, ka Parlamenta deputāti tik vienprātīgi atbalstīja šo Komisijas priekšlikumu. Mēs darām visu, kas ir mūsu spēkos, lai atbalstītu mūsu kaimiņvalstis.

Viens no deputātiem minēja, ka procedūras aspekti nedrīkst kļūt par šķērslī, bet patiesībā procedūrām ir jānodrošina, lai līdzekļi tiktu izlietoti pareizi. Vienmēr ir jāpanāk līdzsvars starp mērķa sasniegšanu un procedūras ievērošanu. Sniedzot šādu palīdzību, ir svarīgi precīzi ievērot noteikumus.

Kā es teicu, jau tuvākajā nākotnē mums būs iespēja izstrādāt pamatnolīgumu, ar ko ievieš noteiktu sistēmu šāda veida palīdzības sniegšanai, un saskaņā ar šo palīdzības sniegšanas sistēmu mēs varēsim nodrošināt ātru palīdzību. Patlaban tā ir nopietna problēma — mēs lejam par katru gadījumu atsevišķi, un tas aizņem ļoti daudz laika, līdzīgi kā daudzas citas procedūras mūsu plašajā Eiropas Savienībā.

Tas būs galvenais jautājums. Tiks sagatavots pamatnolīgums, un tad arī tiks izstrādāts ātras lēmumu pieņemšanas mehānisms par palīdzības lielumumu. Vienmēr pastāv kādi ierobežojumi, kurus ievieš dalībvalstis, un tā tas būs arī turpmāk. Mēs nekad nespēsim neierobežoti palīdzēt, vienlaikus nodrošinot naudu mūsu pašu projektiem.

Vital Moreira, *referents*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai minētu trīs secinājumus.

Pirmkārt, makrofinansiālā palīdzība ES kaimiņvalstīm ir pamatota divu iemeslu dēļ — pirmkārt, tai ir patiesa politiska vērtība labas kaimiņattiecību politikas kontekstā, jo šādi ES spodrina reputāciju, palīdzot valstīm, kuras nokļuvušas grūtībās.

Otrkārt, šo palīdzību pamato arī pašas ES ieinteresētība veicināt mūsu kaimiņvalstu finansiālo, sociālo un politisko stabilitāti kā nosacījumu šo valstu attīstībai un demokratizācijai, jo tas ir arī mūsu pašu politiskās stabilitātes priekšnoteikums.

Otrkārt, makrofinansiālai palīdzībai tomēr ir jābūt rūpīgi saistītai ar diviem nosacījumiem — palīdzība jāsniedz, lai reaģētu uz šo valstu ārkārtas un pagaidu finansiālām grūtībām, bet nevis citiem mērķiem. Turklāt šīs valstis nedrīkst novirzīt mūsu piešķirtos līdzekļus mērķiem, kuri nav savienojami ar racionālu ES palīdzības izmantošanu, it īpaši militāro izdevumu palielināšanai.

Kā trešo un pēdējo aspektu es gribētu uzsvērt vispārēja tiesiskā regulējuma nozīmi un nepieciešamību makrofinansiālās palīdzības piešķiršanā un attiecīgo nolīgumu īstenošanā minētajās valstīs, un es izsaku atzinību un apsveicu komisāra Kallas apņemšanos šajā jautājumā.

Es arī ceru, ka nākamā Komisija būs gatava izpildīt šo apņemšanos un ka mums drīz būs pamatregula par makrofinansiālo palīdzību.

Miloslav Ransdorf, *referents*. – (CS) Kāds izcils rakstnieks reiz teica, ka uz Balkānu valstu pleciem vienmēr tiek uzkrauta lielāka vēsturiskās atbildības nasta, nekā tās spēj panest. To pašu var teikt arī par Kaukāza tautām, kuru pleciem ir uzlikta lielāka vēsturiskās atbildības nasta, nekā tās spēj panest. Tāpēc es uzskatu, ka ES vajadzētu noņemt kādu daļu šī vēsturiskā sloga no šo valstu pleciem. Tas būtu izdevīgi gan šīm valstīm, gan mums, jo bez Balkāniem Eiropas Savienība nav pilnīga, un, tā kā serbi nesen jokoja, ka viņu vienīgie draugi ir Dievs un grieķi, manuprāt, mums ir jāpierāda, ka viņiem ir draugi arī Eiropas Parlamentā.

Csaba Sógor, *aizstāj referentu*. – Priekšsēdētājas kundze, visas četras valstis, kurām Komisija šodien ierosināja piešķirt makrofinansiālu palīdzību, ir ievērojami ietekmējusi pašreizējā ekonomiskā un finanšu krīze. Šo valstu ekonomika atrodas nopietnā situācijā, un ir skaidrs, ka ir jāatrod izeja no šīs krīzes.

Attiecībā uz Gruziju makrofinansiālās palīdzība 46 miljonu eiro apmērā tika ierosināta kā piešķiruma maksājums nolūkā atbalstīt Gruzijas atveseļošanas pēc valsts ekonomikas nopietnas lejupslīdes, kuru izraisīja militārais konflikts ar Krieviju un pasaules finanšu krīze.

Tiek lēsts, ka Armēnijai piešķirtajiem 100 miljoniem eiro būs tūlītēja ietekme uz Armēnijas maksājumu bilanci, un tādējādi tā palīdzēs mazināt finansiālos ierobežojumus, kas saistīti ar iestāžu ekonomiskās programmas īstenošanu un budžeta deficīta finansēšanu.

Serbijā, lai gan to ir smagi skārusi finanšu un ekonomiskā krīze, strauji atjaunojas politiskā stabilitāte. Šī Balkānu valsts ir potenciāla kandidātvalsts dalībai ES, un tā ir parakstījusi stabilizācijas un asociācijas nolīgumu. Tai jāpalīdz arī šī iemesla dēļ.

No politiskā viedokļa Bosnija un Hercegovina ir potenciāla kandidātvalsts, kas arī ir parakstījusi stabilizācijas un asociācijas nolīgumu, un Eiropas Savienības interesēs ir palīdzēt šai valstij.

Noslēgumā es vēlreiz uzsvēršu, ka, manuprāt, Eiropas Parlamentam ir jārīkojas atbildīgi un jāizrāda politiska apņēmība sniegt šīm valstīm makrofinansiālu palīdzību, kura tām vajadzīga jau tagad, nevis gari un plaši jādiskutē par šo jautājumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es PPE grupas vārdā ierosinu jau tagad pieņemt priekšlikumu par makrofinansiālo palīdzību šīm valstīm. Es aicinu savus kolēģus to vienprātīgi atbalstīt.

Priekšsēdētāja. Kopīgās debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *rakstiski*. – (RO) Vispirms vēlos teikt, ka es piekrītu principam par makrofinansiālas palīdzības sniegšanu Armēnijai. Es uzskatu, ka šī iniciatīva ir daļa no Eiropas kaimiņattiecību politikas. Armēnijai, kas finanšu krīzes dēļ atrodas īpaši nopietnā ekonomiskā situācijā, steidzami nepieciešami šie līdzekļi, kas ļautu tai izpildīt saistības, ko tā uzņēmusies kā daļu no rezerves vienošanās ar SVF. Es atzinīgi vērtēju to, ka referents ir sapratis šā jautājuma steidzamību, kā risinājumu izvēloties atzinumu bez grozījumiem. Tomēr es arī piekrītu iebildumiem, kurus varētu izteikt attiecībā uz procedūru. Līguma par

Eiropas Savienības darbību 308. pants attiecas uz pasākumiem, kas pieņemti kā daļa no iekšējā tirgus un kuri nav tieši paredzēti nevienā līgumā un ne vienmēr ir līdzīgi tiem, kas jāpieņem, lai nodrošinātu MFP trešām valstīm. Es uzskatu, ka ir jāprecizē iestāžu procedūras, lai pieņemtu MFP pasākumus, kas ir pielāgoti jebkādiem laika ierobežojumiem, lai turpmāk mums vairs nebūtu jānonāk situācijā, kad Parlamentam ir jāizdara izņēmumi parastajā procedūrā. Turklāt, manuprāt, būtu tikai normāli, ja arī ES Padome rīkotos ātrāk, ņemot vērā Parlamenta lomu šādās procedūrās.

Indrek Tarand (Verts/ALE), rakstiski. – Es vēlos paust savu neapmierinātību par tā saukto vienkāršoto procedūru attiecībā uz jautājumiem par makrofinansālo palīdzību Gruzijai un Armēnijai. Lai gan agrāk Parlaments ātri izskatīja jautājumus saistībā ar MFP, Komisija un Padome rīkojas lēni. Vienkāršotā procedūra Parlamenta līdzdalību praktiski nepieļauj. Vai jūs, lūdzu, varētu mums paskaidrot, kāpēc Komisija kavējas, ja tā zināja, ka pirmais maksājums bija jāveic vēl pirms 2009. gada? Zaļo grupā tika apspriests, ka mums ir jānodrošina, lai MFP netiktu izmantota militāriem mērķiem, un es tam piekrītu. Tomēr tajā pašā laikā Francijas aviācijas bāzes kuģis piestāj Sanktpēterburgas ostā, lai kāda ES dalībvalsts noslēgtu lielāko ieroču tirdzniecības darījumu ar Krieviju. Tas ir vairāk nekā skaidrs, ka Krievija ir galvenais iemesls, kādēļ Gruzijai ir galēji nepieciešama finansiāla palīdzība. Tas, ka vienai no konfliktā iesaistītajām pusēm liek samazināt ieroču arsenālu, bet ar otru roku pārdod otrai pusei ultramodernu tehnoloģiju, ne vien destabilizēs stratēģisko situāciju Melnās jūras reģionā, bet arī radīs nopietnas sekas Baltijas reģionā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 21.10 un atsāka plkst. 21.20)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

21. Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošana Lisabonas līgumam (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *D. Martin* ziņojums Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā par Eiropas Parlamenta Reglamenta pielāgošanu Lisabonas līgumam (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, referents. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms pateicos jums par iecietību un jūsu klātbūtni.

Kad es pirmo reizi uzstājos Eiropas Parlamentā 1984. gadā, es teicu vienam no maniem tā laika kolēģiem, Skotijas deputātam *Ken Collins*, ka šaubos par to, vai mana rīcība ir pareiza, jo man nešķita, ka Parlamentam ir pietiekami daudz „zobu”, ar kuriem cīnīties par likumdošanas jautājumiem. *Ken Collins* man atbildēja, ka Parlamentam patiešām nav pietiekami daudz „zobu”, bet, ikviena jaundzimuša bērna māte man varētu paskaidrot, ka daudz kas ir pieveicams arī ar smaganām.

Izmantojot tiesības sniegt konsultācijas likumdošanas jomā, Parlaments patiešām ir daudz ko pieveicis tikai ar smaganām. Kopš tā laika mēs esam pieņēmuši Vienoto Eiropas aktu, ar kuru Eiropas Parlaments no mazuļa kļuva par bērnu; ar Māstrihtas līgumu mēs sasniedzām pusaudža posmu; Nicas un Amsterdamas līgumi mūs padarīja par pieaugušajiem, un tagad mēs esam pieņēmuši Lisabonas līgumu, kas, cerams, padarīs mūs par pilntiesīgu pieaugušu Parlamentu salīdzinājumā ar pārējām Eiropas Savienības demokrātiskajām iestādēm.

Esmu pagodināts, ka man ir iespēja jūs iepazīstināt ar ziņojumu par Reglamenta pielāgošanu, ņemot vērā jaunās pilnvaras, kuras mēs iegūsim, Lisabonas līgumam stājoties spēkā.

Esmu pagodināts, bet, godīgi sakot, esmu arī mazliet vilies, jo šim ziņojumam vajadzēja saukties par *R. Corbett* ziņojumu. Mans kolēģis *Richard Corbett* pirms vēlēšanām paveica visu smago darbu, sagatavojot šo ziņojumu. Viņš ļoti atvieglāja manu darbu attiecībā uz ziņojumā ietvertajiem aspektiem par Lisabonas līgumu. Lai gan mums bija domstarpības par ziņojuma aspektiem, kas nav saistīti ar Lisabonas līgumu, *Richard Corbett* kungs paveica lielisku darbu attiecībā uz Lisabonas līguma aspektiem, un man patiešām bija tikai jāpārņem stafete.

Ar šo ziņojumu mēs tiekam sagatavoti jaunajām pilnvarām, kuras iegūsim tirdzniecības politikā, kurā tagad mēs pilntiesīgi kopā ar Padomi lemsim par visiem tirdzniecības jautājumiem, un jaunajām pilnvarām lauksaimniecības un zivsaimniecības jomā, kurā tagad mums būs koplēmuma procedūra. Tas palielina mūsu nozīmi Eiropas Komisijas iecelšanā, liek pamatus jaunām attiecībām Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu starpā un paver ceļu uz Parlamentu jauniem deputātiem.

Kā jau teicu, vairums jautājumu ir atrisināti bez strīdiem. Es vēlētos īsi piebilst, ka mums bija dažas domstarpības grupu starpā, tomēr man jāsaka, ka politisko grupu sadarbība šajā jautājumā bija lieliska. Visi

galvenie ēnu referenti un koordinatori bija ļoti atsaucīgi, tomēr ir viens otrs jautājums, kuru mums neizdevās atrisināt.

Pirmkārt, kas vadīs mūsu delegāciju, dodoties uz Eiropas Kopienas lietu komiteju konferenci (COSAC)? Vai tas būs Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājs vai Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks, kā tas ir patlaban? Es uzskatu, ka tam ir jābūt priekšsēdētāja vietniekam; komiteja ir nolēmusi, ka tam ir jābūt priekšsēdētājam. Galu galā par to lems plenārsēdē, bet es vēlos uzsvērt, ka COSAC nozīmē daudz vairāk nekā iestāžu savstarpējās attiecības. Tajā tiek risināti arī politiski jautājumi, tāpēc līdz šim delegāciju ir vadījis priekšsēdētāja vietnieks.

Runājot par mūsu attiecībām ar dalībvalstu parlamentiem, komitejā ir dažas domstarpības par to, cik ļoti mums jāiedziļinās sīkumos un cik lielā mērā noteikumiem jāreglamentē šīs attiecības. Man izdevās rast kompromisu ar *Brok kungu*, kurš bija ļoti piekāpīgs šajā jautājumā, kas attiecas uz dažiem sīkākiem aspektiem, bet kopumā ļauj Parlamenta priekšsēdētājam ar saviem kolēģiem dalībvalstu parlamentos apspriest precīzu kārtību attiecībā uz mūsu un dalībvalstu parlamentu sadarbību.

Trešais jautājums, par kuru izraisījās domstarpības, attiecas uz subsidiaritātes principu. Mums samērā vienkārši izdevās noteikt komiteju uzdevumu šajā jautājumā; attiecībā uz to valda vienprātība. Radās tikai viens jautājums — kas notiek, ja komiteja pasaka, ka subsidiaritātes princips nav pārkāpts un likumdošana jāturpina? Vai būs paredzēts kāds drošības garants, lai Eiropas Parlamenta deputāti varētu risināt šo jautājumu Parlamentā? Es esmu iesniedzis grozījumu, un arī citi ir iesnieguši līdzīgus grozījumus, ierosinot, ka tad, ja viena desmitā daļa Eiropas Parlamenta deputātu uzskata, ka tas ir subsidiaritātes jautājums, šis jautājums jāizskata Parlamenta plenārsēdē. Manuprāt, tas ir saprātīgs drošības garants.

Pēdējais jautājums, kuru vēlos pieminēt, attiecas uz novērotājiem un to, vai mums ir vajadzīgi novērotāji, pirms 18 jaunie deputāti ieņem savas vietas. Es uzskatu, ka mums tie ir noteikti vajadzīgi. Tomēr būtisks ir jautājums — attiecībā uz kuru komitejā valdīja vienprātība — par to, vai šiem novērotājiem ir jābūt tiem cilvēkiem, kuri pretējā gadījumā būtu ievēlēti Parlamentā. Tāds ir ļoti būtiski mūsu uzticamības dēļ. Manuprāt, būtu pilnīgi nepieņemami, ja mēs ļautu dalībvalstīm vienkārši iecelt jebkuru novērotāja amatā — un ir dzirdēts, ka dažas dalībvalstis vēlas šajā amatā iecelt savus parlamentāriešus.

Noslēgumā es vēlos paust prieku, ka ar šīs nedēļas balsojumu Parlaments 1. decembrī, no brīža, kad stājas spēkā Lisabonas līgums, saņems noteikumu kopumu, kas mums ļaus nekavējoties izmantot jaunās pilnvaras. Par to jāpateicas cilvēkiem, kuri strādāja Konstitucionālo jautājumu komitejā līdz vasaras vēlēšanām, un es vēlreiz pateicos *Richard Corbett* kungam par viņa veikumu šajā saistībā.

(Aplausi)

József Szájer, *PPE grupas vārdā*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Daudziem no mums par prieku drīz stāties spēkā Lisabonas līgums. Šis process ir prasījis daudz laika, un Parlaments nav galvenais vaininieks, ka ratifikācija bija tik ilgstoša. Tieši tāpēc mūsu pielāgotā Reglamenta nekavējoša īstenošana arī nav atkarīga no Parlamenta.

Es vēlētos turpināt tēmu, ar kuru savu runu noslēdza referents, proti, par to, ka mums ir ļoti svarīgi, lai mēs pēc iespējas ātrāk varētu izmantot šīs tiesības. Patiesībā Parlaments patiešām ir ieguvis ļoti daudz tiesību. Lisabonas līgums ievērojami palielina Parlamenta ietekmi un tādējādi arī demokrātiju, kā arī stiprina demokrātijas statusu Eiropā. Šajā gadījumā mūsu uzdevums ir šo debašu laikā un, pamatojoties uz šiem tiesību aktiem, nodrošināt, lai šīs tiesības būtu reāli izmantojamas.

Es vēlos pateikties abiem referentiem, *Martin* kungam un *Corbett* kungam, par viņu veikumu šajā jomā. Ziņojumā ir ietverti visi galvenie jautājumi, piemēram, saziņas uzturēšana ar dalībvalstu parlamentiem, striktāk un ievērojami precīzāk, nekā tas ir šobrīd, noteikta subsidiaritātes principa piemērošana, kā arī komitoloģijas procedūras un Parlamenta jaunās koplēmuma tiesības, un ziņojumā iekļauti arī jautājumi attiecībā uz budžeta procedūrām, ko mēs noteikti atbalstām.

Tajā pašā laikā mums jānodrošina, ka šīs tiesības nevar izmantot ļaunprātīgā nolūkā; lūdzu, pievērsiet uzmanību šim aspektam attiecībā uz balsojumu par ierosinātajiem grozījumiem. Nedrīkst pieļaut, ka nelielam mazākumam ir iespēja izmantot ļaunprātīgi vai traucēt likumdošanas procesa gaitu. Mums jāatrod elastīgi risinājumi. Lisabonas līguma ratifikācijas laikā mēs novērojām, kā viena persona, vienas valsts prezidents, spēja dancināt pēc savas stabules visu sistēmu. Tieši tāpēc ir jāiekļauj tikai šīs garantijas, kuras nekādā ziņā nedrīkst izmantot ļaunprātīgi. Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) atbalsta šo ziņojumu un mēs apsveicam referentus *Corbett* kungu un *Martin* kungu.

Ramón Jáuregui Atondo, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Iesākumā es gribētu pateikt, ka Sociālistu un demokrātu progresīvā alianses grupa Eiropas Parlamentā ļoti lepojas, ka diviem mūsu draugiem un kolēģiem *David Martin* un *Richard Corbett* ir bijusi būtiska nozīme šajās svarīgajās reformās. Es gribētu viņus apsveikt un ceru, ka man pievienosies viss Parlaments.

Otrkārt, vēlos teikt, ka šis patiesi ir ļoti nozīmīgs notikums, jo, manuprāt, liela politiskā nozīme ir tam, ka 1. decembrī līdz ar jauno līgumu spēkā stāties mūsu jaunais Reglaments. Mēs raidām vēsti Eiropas politiskajai sistēmai, ka Parlaments ir sagatavojies un pielāgojies jaunā līguma instrumentam. Ir acīmredzams, ka daudzas reformas saskan ar šo ideju.

Es domāju, ka ir pienācis laiks kopsavilkumam; vēlos teikt, ka mēs, protams, piekrītam ziņojumam kopumā, tomēr attiecībā uz reformām un gaidāmajiem grozījumiem es gribētu pateikt divas, manuprāt, atbilstīgas piezīmes.

Pirmkārt, lai gan Priekšsēdētāju konferencē bija nesaprašanās par to, kādus grozījumus pieņemt vai apstiprināt, pamatojoties uz to, vai tie vārda tiešākajā nozīmē radušies Lisabonas līguma dēļ, es gribētu pateikt, ka mēs vēlamies, lai par Reglamenta reformu piemērotību lemtu Parlamenta priekšsēdētājs. Šajā saistībā es piekrītu, ka lēmējam ir jābūt priekšsēdētājam, un mēs pieņemsim šo lēmumu.

Nobeigumā vēlos teikt, ka, manuprāt, Reglamenta reforma šādā nopietnā brīdī ir jāatbalsta vienprātīgi. Es domāju, ka būtu labi, ja mēs varētu vienoties par šiem grozījumiem pirms trešdienas balsojuma, lai visā Parlamentā valdītu pilnīga vienprātība.

Priekšsēdētājs. – Vēlos jūs informēt, ka pēc politisko grupu pārstāvju paziņojumiem es jūs iepazīstināšu ar tehniskajiem pasākumiem attiecībā uz balsošanu par šo ziņojumu.

Andrew Duff, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! ALDE grupa ar prieku pieņem *Corbett* kunga un *Martin* kunga ziņojumu, kas nogludina ceļu, lai pēc līguma stāšanās spēkā Parlaments varētu uzņemties lielo atbildības nastu. Ir svarīgi, lai Parlaments būtu gatavs kļūt par eruditū parlamentu, jo mums būs jāsāk efektīvi un lietderīgi darboties visā politikas spektrā.

Neliels komentārs par mūsu attieksmi pret dalībvalstu parlamentiem — līgumā ir diezgan pareizi ierosināts, ka ir jāuzlabo sadarbība mūsu un dalībvalstu parlamentu starpā, tomēr līgums ir samērā piesardzīgs; tajā nav ne vārda par precīzu šīs sadarbības veidu. Tāpēc mums jābūt gataviem apspriesties ar dalībvalstu parlamentiem par viņu pieeju šim līgumam, pirms mēs paši sāki izstrādājam priekšrakstus savas procedūras ietvaros.

Līdz šim COSAC uzraudzībā veiktie eksperimenti liecina, ka starp dalībvalstu parlamentiem pastāv lielas atšķirības attiecībā uz to pieeju subsidiaritātes jautājumam. Manuprāt, būtu atbilstīgi, ja Eiropas Parlaments novērtētu šīs atšķirības un mēs šajā posmā atturētos oficiāli noteikt precīzas metodes attiecībā uz sadarbību un reakciju uz subsidiaritātes mehānisma darbību. Taču neatkarīgi no tā ALDE grupa pilnībā atbalsta iesniegtos priekšlikumus.

Gerald Häfner, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Parlaments rīkojas ātri, pilda savus mājas darbus un spēj rīkoties. Šajā posmā to ir vērts pieminēt.

Bija jāgaida septiņus gadus, līdz beidzot Lisabonas līgums var stāties spēkā. Mūsu gadījumā jaunā Reglamenta apstiprināšanai bija vajadzīgas tikai pāris nedēļas, jo Parlaments ilgi un rūpīgi gatavojās šim notikumam tā, lai līdz ar līguma stāšanos spēkā mēs varētu nekavējoties sākt darbu saskaņā ar jauno Reglamentu.

Reglaments ir jāpieņem vispārējā vienprātībā. Tāpēc mēs galvenokārt izskatījām tikai tos grozījumus, kas ir tieši saistīti ar jaunā līguma stāšanos spēkā. Citi grozījumu priekšlikumi ir jāapspriež pamatīgāk. Parlamentam būs pietiekami daudz laika to izdarīt. Tomēr steidzami jautājumi ir jārisina nekavējoties.

Manuprāt, ir svarīgi, ka šajos grozījumos ir ietverti jauni noteikumi attiecībā uz vienkāršotajiem un parastajiem līguma grozījumiem. Es uzskatu, ka ir svarīgi vienprātīgi atbalstīt grozījumu priekšlikumus, kuru mērķis ir uzlabot sadarbību dalībvalstu parlamentu starpā. Citās jomās mēs vēlamies iet vēl tālāk, jo īpaši attiecībā uz tādiem jautājumiem kā mūsu pārstāvība, proti, Eiropas Parlamenta pārstāvība COSAC, bet šis ir jautājums, kura apspriešanu var atlikt uz vēlāku laiku. Tagad es atzinīgi vērtēju panākto vispārējo vienprātību un vēlos īpaši pateikties referentiem.

Ashley Fox, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust bažas, ka mums ir liegta iespēja diskutēt par *E. Brok* iesniegto grozījumu attiecībā uz Deputātu statūtu ieviešanu.

Elmar Brok kungs ierosināja, ka atbildībai ir jāpāriet no Prezidija, kas ir slēgta struktūra, uz Parlamentu, kas ir pieejams sabiedrībai. Es uzskatu, ka mūsu vēlētajiem ir tiesības zināt ne tikai to, cik lielu algu mēs saņemam, bet arī sīku informāciju par mūsu piemaksām un pabalstiem. Man ir žēl, ka jums kā mūsu priekšsēdētājam ir citi uzskati.

Vēl satraucošāks ir fakts, ka, baidoties zaudēt balsis vai, iespējams, baidoties, ka balsojumu var atcelt vispār, jūs ķērāties pie šāda procedūras līdzekļa, lai izvairītos no debatēm. Tas nav demokrātiski, un laikā, kad visi runā par to, ka Eiropa ir jāpadara pārredzamāka un tuvāka iedzīvotājiem, šis solis liecina par liekulību. Ja Eiropas Savienībai ir jāpalielina pārredzamība, mums šajā saistībā ir jārikojas, nevis jākuļ tukši salmi.

Nav pieņemami, ka pret mūsu vēlētajiem attiecas kā pret sēnēm, kuras tur tumšā pagrabā, ik pa laikam apmēslojot. Es varu galvot, priekšsēdētāja kungs, ka no šā jautājuma nevarēs izbēgt, un agrāk vai vēlāk jums nāksies saskarties ar šo balsojumu.

Priekšsēdētājs. – Es domāju, ka tas ir pārpratums. Par visu var diskutēt. No šī viedokļa nekas nav slēpjams. Viens piemērs ir mūsu vienas minūtes runas. Man jāatbild jums nekavējoties, jo nekas netiek slēgts, bet mums ir jāpāriet no lēmuma pie lēmuma, ņemot vērā Eiropas Parlamenta noteikumus; tas ir arī viss. Taču jūs ļoti atklāti sākat šo diskusiju.

Ashley Fox, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vai jūs varētu paskaidrot, kāpēc balsošana par *E. Brok* iesniegto grozījumu tika pieļauta un notika komitejā, bet tagad tā ir izņemta no plenārsēdes darba kārtības?

Priekšsēdētājs. – Ja jūs vēlaties to apspriest, mēs varam apspriesties tūlīt pēc sēdes, bet es negribētu sākt diskusiju plenārsēdes laikā.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, demokrātijā ir vajadzīga revolūcija. Pēdējā laikā es vienmēr to saku, un šoreiz es šo komentāru veltu īpaši jums, priekšsēdētāja kungs. Ko jūs darāt? Jūs nevajadzīgi sarežģījat to cilvēku dzīvi, kuriem ir dārgi Eiropas ideāli, bet kuri principa dēļ nevēlas pievienoties politiskajām partijām; tādējādi jūs kaitējat pats sev.

Ko es ar to domāju? Es domāju par 192. panta 1. punktu. Noteikumos paredzēts, ka grupas var nevienam nemanīti „caur sētas durvīm” iecelt koordinātoru. Priekšsēdētāja kungs, līdz šim mūsu Reglamentā vienmēr ir bijis šāds papildinājums: „attiecinātos noteikumus pēc analogijas piemēro arī deputātiem, kas nepieder pie politiskajām grupām”. Minētā interpretācija vairs nav spēkā. Esmu nosūtījis jums vēstuli. Jūs atbildējat pēc diviem mēnešiem, vienkārši atkārtotot šo pantu. Lūdzu, izlasiet manu vēstuli vēlreiz. Lūdzu, saprotiet, ka šobrīd jūs vairs neesat tālu no tā, lai pieļautu, ka Parlaments, kuru es principā atbalstu, draud pārtapt par divlīmeņu Parlamentu. Ņemot vērā jūsu reputāciju, kā jūs varat tā rīkoties? Mums, deputātiem, kas nepieder pie politiskajām grupām, nav iespējas savlaicīgi iegūt attiecīgo informāciju un aktīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā attiecībā uz ziņojumiem un līdzīgiem jautājumiem. Šajā saistībā ir jāveic izmaiņas Reglamentā.

Turklāt es gribētu zināt, kāpēc *Corbett* kungs, kuru labējie radikāļi izbalsoja tieši šādas rīcības dēļ, šodien drīkst piedalīties plenārsēdē tādā kā uzrauga lomā. Šis ir divlīmeņu Parlaments. Mēs būsim spiesti iesniegt sūdzību, kaut gan es ļoti vēlētos, lai tas nebūtu jādara.

Priekšsēdētājs. – Paldies! Kā jūs zināt, par jūsu izvirzīto jautājumu joprojām notiek diskusijas, un es gribētu jūs lūgt pagaidīt, pirms izdarīt secinājumus. Mēs vēlamies atrisināt šo problēmu, bet, kā jums zināms, pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu grupa neieteica nevienu kandidātu, tāpēc tā netika iesaistīta atsevišķu uzdevumu veikšanā. Grupai nebija kandidāta, kurš būtu pieņemams visiem pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem. Tomēr mēs atrisināsim šo problēmu.

Priekšsēdētāju konferencē tika nolemts, ka trešdienas balsošanā par *Hans-Peter Martin* ziņojumu nebūs jābalso par tām ziņojuma daļām, kuras neattiecas uz Lisabonas līgumu, jo par tām būs jādiskutē plašāk. Tas tiek darīts tāpēc, ka mēs gribam būt droši, ka trešdien balsošana notiks, un tāpēc, ka mēs vēlamies balsot par jautājumiem, kas saistīti ar Lisabonas līguma īstenošanu. Tas bija Priekšsēdētāju konferences lēmums, un mums tas ir jāpilda.

David Martin (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, protams, es saprotu un atbalstu jūsu lēmumu, bet mēs nevēlamies neglītu ķildošanos Parlamentā — un, manuprāt, šajā ziņā jau ir manāmas pirmās pazīmes — trešdienas plenārsēdes laikā, kad mums būs jābalso par šo nozīmīgo soli attiecībā uz Reglamentu.

Vai es varētu jūs lūgt rīt izsniegt visiem attiecīgajiem deputātiem to grozījumu sarakstu, uz kuriem, jūsuprāt, Lisabonas līgums neattiecas, un, pēc analogijas, tos grozījumus, uz kuriem šis līgums attiecas, tā, lai mēs

varētu visu precizēt un līdz trešdienai sagatavot skaidru balsošanas sarakstu, un trešdien mums nebūtu par to jāstrīdas.

Priekšsēdētājs. – Protams, es gatavojos to darīt, un es to darīšu, bet es arī vēlējos šo sarakstu vispirms parādīt *Casini* kungam un vairākiem citiem. Es gribēju šo sarakstu parādīt arī jums kā referentam personiski, bet man nebija tādas iespējas, jo jūs vēl nebijāt ieradies. Tas ir tikai tehnisks jautājums un nekas vairāk.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mani mājās tādas pašas bažas, kādas izteica referents. Es uzskatu, ka tad, ja mēs vēlamies, lai trešdienas balsojums par šādu nozīmīgu ziņojumu noritētu pareizi, mums jau iepriekš ir jāzina, kādi grozījumi, jūsuprāt, ir uzskatāmi par nepieņemamiem.

Tāpēc es pieņemu jūsu teikto un vēlos šos grozījumus redzēt jau rīt.

Priekšsēdētājs. – Par saraksta sagatavošanu bija atbildīgi parlamentārie dienesti, un es to saņēmu tikai pirms divām stundām. Tādējādi tas ir pilnīgi jauns, un es jums to tūlīt parādīšu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mums, protams, ir jāievēro jūsu lēmumi, bet es saprotu, ka ir daži iebildumi pret konkrētiem grozījumiem, proti, tāpēc, ka tie nav tieši saistīti ar Lisabonas līgumu.

Varbūt es kļūdos, bet man šķiet, ka līdz šim Konstitucionālo jautājumu komitejai bija vispārējas pilnvaras iesniegt priekšlikumus attiecībā uz regulējuma grozījumiem. Komiteja to var darīt, ja grozījumus ierosinājusi deputātu grupa vai atsevišķi deputāti, un arī pēc savas iniciatīvas.

Tādējādi tas, ka ir izmantota izdevība veikt dažas korekcijas, atsaucoties arī uz citiem aspektiem saistībā ar plašākām Reglamenta izmaiņām, kas veiktas saskaņā ar Lisabonas līgumu, manuprāt, nav nepieņemami, jo īpaši tāpēc, ka samērā daudz grozījumu Reglamentā varētu atspoguļot Lisabonas līguma garu — dažreiz kā noteikumi, kas Reglamentā atveidoti tehniski un faktiski, bet biežāk kā atsaucē uz līguma garu. Padomāsim kaut vai par Parlamenta nozīmi, kura ir pastiprināta attiecībā pret Padomi, bet paša Parlamenta pastiprinātā nozīme attiecībā ar citām iestādēm ir paredzēta Reglamentā. Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka mēs respektējam jūsu lēmumus, tomēr man bija svarīgi pateikt šos apsvērumus.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs! Pašreizējās debates liecina, ka Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta vēsturē lielākās reformas, kas patlaban tiek īstenotas, ir tik nozīmīgas, ka mums, visticamāk, neizdosies paveikt uzdevumu, pamatojoties tikai uz vienu ziņojumu. Tajā pašā laikā es apsveicu *Martin* kungu un *Corbett* kungu, un visus, kas piedalījās šajās debatēs. Tomēr attiecībā uz vairākiem jautājumiem joprojām ir vajadzīgi turpmāki precizējumi juridiskā aspektā.

Minēšu tikai vienu piemēru. Man prieks, ka Parlaments ir pateicis savu galavārdu par labu Pamattiesību hartai, kuru tas nepārprotami atbalsta. Tomēr mēs visi zinām, ka attiecībā uz Pamattiesību hartu vairākas valstis ir lūgušas atļaut izņēmumu, nemaz nerunājot par to, ka saistībā ar šo hartu arī ir jautājumi un neatrisinātas problēmas, piemēram, jautājums par valodu tiesībām, par kuru debatēsim rītvakar. Līdz šim Eiropas komisāri patiesībā ir teikuši, ka šie jautājumi neietilpst Kopienas tiesībās.

Tādēļ, ņemot vērā Lisabonas līgumu un Pamattiesību hartu, mums ir ļoti precīzi jānoskaidro tieši tie Kopienas tiesību aspekti, uz kuriem Komisijai un Parlamentam ir tiesības atsaukties, jo tad komisārs *J. Barrot* vai *Leonard Orban* turpmāk vairs nevarēs teikt, ka tādi svarīgi jautājumi kā slovaku valodas likums neattiecas uz Kopienas atbildības jomu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es uzstājos kā demokrāte. Es stāvu jūsu priekšā kā persona, kurai ir demokrātiskas pilnvaras, kā ikvienam, kas ievēlēts šajā Parlamentā.

Es stāvu jūsu priekšā arī kā persona, kuras dzimtajam reģionam Apvienotajā Karalistē daudz ciešanu sagādā tie, kuri vēlas iznīcināt demokrātisku politiku. Tāpēc es lieku lielas cerības uz to, kā demokrātijas jautājums tiks risināts Parlamentā.

Tomēr es, būdama demokrātiski ievēlēta Eiropas Parlamenta deputāte, sava pirmā pilnvaru termiņa laikā esmu izslēgta no koordinātoru sanāksmēm un man nav balsu tiesību Priekšsēdētāju konferencē.

Par šiem jautājumiem ir noteikti jārūnā, un man ir prieks dzirdēt, ka jūs cenšaties tos risināt. Priekšsēdētāja kungs, es jūs lūdzu ātri izskatīt šos jautājumus, jo ir ļoti svarīgi, lai Parlaments respektētu demokrātiskās pilnvaras. Priekšsēdētāja kungs, es arī lūdzu jūs uz klausīt pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus un tos, kuri vēlas atrisināt šo jautājumu.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu apsveikt *Martin* kungu par šā ziņojuma saturu, jo tie ir jautājumi, par kuriem mēs esam panākuši vienošanos un kuri ir noteikti jāatrisina. Tomēr jāsaprot, ka, pateicoties Lisabonas līgumam, Eiropas Parlaments ir kļuvis par pilnībā demokrātisku un līdztiesīgu parlamentu. Parlamentam ir pienācis laiks atcerēties, kas ir tā stūrakmeņi, proti, atsevišķi deputāti, parlamentārās komitejas un politiskās grupas.

Manuprāt, pārāk daudz pazīmju liecina, ka lēmumus pieņem Priekšsēdētāju konference un Prezidijs. Esmu ievērojis arī daudz pazīmju, kas norāda uz vēlmi neļaut komitejām tieši un pēc pašiniciatīvas sadarboties ar dalībvalstu parlamentu komitejām, tā vietā liekot likumot caur birokrātijas labirintiem.

Esmu pamanījis, ka dalībvalstu parlamentāro komiteju priekšsēdētāju sanāksmēs piedalās priekšsēdētāja vietnieks, nevis Eiropas Parlamenta komiteju priekšsēdētāji. Attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu tiesībām, ja komiteja iesniedz priekšlikumus izskatīšanai plenārsēdē, par šo priekšlikumu atbilstību nelemj ne parlamentārie dienesti, ne kādas citas struktūras. Tas jāizlemj tikai Eiropas Parlamenta deputātiem. Ja priekšlikums ir slikts, tas negūs vairākuma atbalstu.

Protams, pastāv bažas, ka Eiropas Parlamenta deputātiem būs jāpieņem lēmumi, kas var kaitēt viņu karjerai, un tāpēc sevi no tā ir jāpasargā. Tikai šādi es varu interpretēt priekšlikumus, kuru mērķis nepārprotami ir ierobežot Parlamenta un atsevišķu Parlamenta deputātu tiesības. Man tā vien šķiet, ka impērija dod atbildes triecienu.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pieņemot *Martin* kunga ziņojumu, Eiropas Parlaments ir pabeidzis uzdevumu, no kura nebija iespējams izvairīties, ņemot vērā gaidāmo Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Galarezultātā ir rūpīgi izstrādāts precīzs teksts, kas ietver Reglamentā nozīmīgas izmaiņas, kas tiek ieviestas ar jauno līgumu saistībā ar Eiropas Parlamenta palielināto nozīmi attiecībā uz likumdošanas procedūru, budžeta procedūru un Eiropas Savienības iestāžu līdzsvaru kopumā.

Kā dažus no šiem jaunievedumiem ar prieku varu minēt tos, kas attiecas uz līgumu pārskatīšanas procedūru un Parlamenta nozīmi priekšlikumu iesniegšanā, kā arī izmaiņas attiecībā uz dalībvalstu parlamentu nozīmi, kas uzliek Parlamentam īpašu atbildību — panākt, lai šī palielinātā nozīme attiecībā uz Eiropas integrāciju būtu demokrātiskas likumības avots, nevis birokrātisks šķērslis.

Priekšsēdētājs pieņēma labu lēmumu, lai atrisinātu jautājumu par šiem grozījumiem, kas tieši neattiecas uz šajā ziņojumā noteikto uzdevumu, jo mums vēlāk būs pietiekami daudz laika konsekventāk un sistemātiskāk izskatīt jautājumu attiecībā uz to, vai ir jāizstrādā visaptverošāks Reglamenta pārskats.

Lai gan ir atsevišķi elementi, kas Konstitucionālo jautājumu komitejas darbā būtu jāizskauž, ir arī citi elementi, kuri varētu šo darbu sekmīgi papildināt. Es runāju par to, cik svarīgs ir grozījums, kurā uzsvars likts uz novērotāju jautājuma risināšanu, paturot prātā, ka šie novērotāji ir jāizraugās starp galvenajiem kandidātiem, kuri netika ievēlēti Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos apsveikt referentus, it īpaši *Martin* kungu un *Corbett* kungu, un gribētu pateikt, ka mani kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas locekli galvenokārt interesē ierosinātie Reglamenta grozījumi.

Es vēlos uzsvērt, manuprāt, ļoti būtisku jautājumu, kas šovakar vēl nav pieminēts — jautājums par dalībvalstu parlamentiem.

To, ka Parlaments ir kļuvis spēcīgāks demokrātijas ziņā, skaidri apliecina Reglaments un Lisabonas līgums, tomēr Eiropas demokrātiju veido arī saikne starp dalībvalstu parlamentiem.

Reglamenta priekšlikumā jaušami centieni likumīgi radīt šādas leģitīmas demokrātijas divas izpausmes, tādējādi stiprinot demokrātiju. No vienas puses, tā ir demokrātija, kuru rada Eiropas Parlamenta instrumenti, tā kontroles instrumenti un Parlamenta nozīme likumdošanā, un, no otras puses, tā ir demokrātiska sadarbība dalībvalstu parlamentu starpā, izmantojot citus instrumentus.

Tāpēc es pilnībā atbalstu šos priekšlikumus. Es nepiekrītu *Duff* kunga teiktajam, ka attiecību veidošana ar dalībvalstu parlamentiem mums ir jāatliek uz vēlāku laiku. Es domāju, ka, ņemot vērā Lisabonas līgumu, mēs varam to darīt jau tagad, un tas ir ļoti svarīgi.

Es gribētu arī pateikt, ka atbalstu savu kolēģu *J. Szájer* un *E. Brok* sagatavotos priekšlikumus attiecībā uz pārstāvību Eiropas Savienības parlamentu Eiropas Kopienas lietu komiteju konferencē (COSAC) un, visbeidzot,

vēlos teikt, ka pilnībā piekrītu *Brok* kunga un citu deputātu viedoklim par Parlamenta un tā deputātu pārākumu jautājumos, kas attiecas uz Parlamenta dienestiem.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Patlaban notiek reālas izmaiņas mūsu iestāžu, Eiropas iestāžu, būtībā. Kopienas mehānisma pareiza darbība tuvākajā laikā būs atkarīga no mūsu politiskās prasmes un mūsu spējas visdrīzākā laikā izstrādāt likumdošanas instrumentus attiecībā uz Parlamentu kā iestādi — tāds instrumentus, kas ļautu mums pilnībā izmantot visas iespējas, ko sniedz Lisabonas līgums.

Tieši tāpēc es uzskatu, ka, lai cik tas nebūtu paradoksāli, uz spēlēs ir likta Eiropas Savienības federālās dimensijas, kā arī subsidiārās dimensijas nostiprināšana. Tas ir izšķiroši mūsu nākotnei, vēl jo vairāk tāpēc, ka mēs šajā posmā neesam pietiekami ņēmuši vērā iedzīvotājus kā atsevišķas personas, kas ir mūsu politikas *raison d'être* (pamatojums).

Es paskaidrošu, ko ar to domāju. Varētu teikt, ka mūsu panāktais saskaņotības līmenis ir apmierinošs; Eiropa ļoti rēķinās ar savu iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Tomēr tā vietā, lai politikas centrā izvirzītu atsevišķu personu, ģimeni vai jebkuru citu, Eiropas Savienība un dalībvalstis bieži vien ir izmantojušas subsidiaritātes principu iestāžu interesēs.

Tāpēc tagad vairāk nekā jebkad agrāk ir būtiski nodrošināt subsidiaritātes principu, kā tas noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Mums ir vajadzīga uzraudzības sistēma, kas nodrošinās, lai Parlamentam iesniegtie tiesību aktu priekšlikumi tiktu faktiski izvērtēti attiecībā uz subsidiaritātes principa ievērošanu. Tas būtu labs sākuma punkts iestādēm, kas aizsargā iedzīvotāju dzīvi, nevis kontrolē to.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atgriezties pie jautājuma par grozījumu pieņemamību, par kuru jūs runājat iepriekš.

Priekšsēdētāja kungs, tas gan ir jūsu ziņā, tomēr saskaņā ar Reglamenta 157. panta 3. punktu, es gribētu jūs lūgt ņemt vērā to, ko teica Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājs *C. Casini*. Es nedomāju, ka mēs varam uzticēt, lai Parlamenta dienesti izlemj, kuri grozījumi attiecas uz Lisabonas līgumu un kuri ne. Turklāt Parlamentam ir suverēnas tiesības izlemt, vai grozījums ir vajadzīgs tieši tagad, kad, kā jau tika teikts, ir sācies jauns posms.

Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, es gribētu jūs lūgt, lai saskaņā ar Reglamentu piešķirtās ievērojamās pilnvaras jūs izmantotu tikpat apdomīgi un piesardzīgi kā līdz šim. Lai jums izdodas pieņemt pareizo lēmumu un lai mēs visi to redzētu.

David Martin, referents. – Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos visiem kolēģiem, kas šodien uzstājās debatēs. Es gribētu arī paturpināt *Méndez de Vigo* kunga pieminēto apsvērumu.

Casini kungs, kā vienmēr, ir bijis ļoti prātīgs šajos jautājumos attiecībā uz to, ka ir grozījumi, kuriem nav pilnīgi nekāda sakara ar Lisabonas līgumu, un tas ir nepārprotami skaidrs, ka tiem nav nekāda sakara ar Lisabonas līgumu. Lai gan es varētu samierināties, ka Parlaments dažus no tiem balsojumā pieņemtu, iespējams, būtu godīgāk, ja pirms balsošanas mēs par šiem jautājumiem sarīkotu atsevišķu atklātu diskusiju.

Vienlaikus es vēlos skaidri apliecināt, ka nekas neatturēs deputātus iesniegt, piemēram, tāds priekšlikums, par kādiem runāja *Fox* kungs, kas atņemtu Prezidijam dažas pilnvaras attiecībā uz Deputātu statūtu īstenošanu. Es tam nepiekrītu, bet nekas neatturēs deputātus virzīt šo jautājumu turpmākām Parlamenta debatēm.

Pārējiem grozījumiem, piemēram, par dalībvalstu parlamentu nozīmi, nav obligāti jābūt saistītiem ar Lisabonas līgumu, bet *Casini* kungam ir pilnīga taisnība, ka tie ir Lisabonas līguma īstenošanas garā, jo mūsu Lisabonas līgums maina mūsu attiecības ar dalībvalstu parlamentiem.

Tāpēc es jūs lūdzu prātīgi izlemt, ka šie grozījumi ir pieņemami, savukārt tie, kas attiecas uz Prezidija darbību — priekšsēdētāju vietnieku skaitu komitejās un tamlīdzīgi — noteikti nav jautājumi, kas saistīti ar Lisabonas līgumu, un nākamnedēļ par tiem nebūtu jābalso.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2009. gada 25. novembrī.

22. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

23. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.00)